

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΗ'

Δευτέρα 3 Νοεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γενικό Λύκειο Φλώρινας, σελ. 1155, 1160

2. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή Α' Αθηνών κ. Δημήτριου Αβραμόπουλου προς, τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μείμαράκη, με την οποία υποβάλλει την παραίτησή του από το Βουλευτικό αξίωμα λόγω ανάληψης των καθηκόντων του ως Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σελ. 1161-1162

3. Ορκωμοσία του Βουλευτή κ. Αθανασίου Πλεύρη, σε αντικατάσταση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Αβραμόπουλου, ο οποίος παραιτήθηκε, σελ. 1163

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1158, 1160, 1161, 1165, 1166, 1167, 1174, 1175, 1181, 1182, 1183, 1185, 1186

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 4 Νοεμβρίου 2014, σελ. 1155

2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την έλλειψη καθαριότητας στις πανεπιστημιακές σχολές της Χώρας, σελ. 1155

β) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη άμεσων μέτρων για την ανακούφιση των πληγέντων και την αποκατάσταση των ζημιών από τη νεροποντή στη Δυτική Αθήνα και τον Πειραιά, σελ. 1158

3. Συζήτηση επίκαιρης επερώτησης πενήντα ενός Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, προς τους Υπουργούς Εξωτερικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με τη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου ΗΠΑ-ΕΕ, σελ. 1164-1186

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση σχεδίων νόμων:

1. Ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γκίκας Χαρδούβελης κατέθεσε τα παρακάτω σχέδια νόμων:

α. «Για την κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2013», σελ. 1155

β. «Για την κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2013», σελ. 1155

2. Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών, κατέθεσαν την 31-10-2014 σχέδιο νόμου:

«Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο :

α) Της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α'),

β) Της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β'),

γ) Της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της

23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ')», σελ. 1155

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 1171-1186

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 1155-1171

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 1160

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 1174, 1181, 1182, 1183, 1185, 1186

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 1160, 1161

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 1158, 1160, 1161, 1165, 1166, 1167

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 1158

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 1167, 1174, 1186

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1160, 1166, 1167, 1174, 1175, 1182, 1186

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 1158

ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 1166, 1185, 1186

ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1165

ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 1175

ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 1181, 1183

B. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 1160

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 1160

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 1156, 1157, 1158

ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 1158, 1159

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1159

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 1156, 1157, 1158

ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1158, 1159

Γ. Επί της επίκαιρης επερώτησης:

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1170

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1180, 1181

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 1178

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 1185, 1186

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 1176

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1166, 1167, 1182, 1184, 1185, 1186

ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 1167, 1171, 1183, 1184, 1185, 1186

ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1165, 1166

ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 1175, 1176

ΞΑΝΘΟΣ Α. , σελ. 1167

ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 1169

ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 1164, 1181

ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 1168, 1183

ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 1177

ΨΥΡΡΑΣ Θ. , σελ. 1179

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΗ'

Δευτέρα 3 Νοεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 3 Νοεμβρίου 2014, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 4 Νοεμβρίου 2014.

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1953/22-8-2014 ερώτηση του Βουλευτή Μεσσηνίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Πετράκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ενέργεια της Τράπεζας Πειραιώς να αφαιρέσει χρηματικό ποσό από λογαριασμό ταμειευτηρίου αγρότη δανειολήπτη για εξόφληση ενήμερου δανείου.

2. Η με αριθμό 2511/12-9-2014 ερώτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Αθηνών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη Μονάδα Οδοντιατρικής Περίθαλψης για άτομα με ειδικές ανάγκες του Γενικού Νοσοκομείου Λευκάδας.

3. Η με αριθμό 2204/3-9-2014 ερώτηση του Βουλευτή Ευβοίας του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση του καταρροϊκού πυρετού στη Θράκη.

4. Η με αριθμό 597/30-6-2014 ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θεοδόση Κωνσταντινίδη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την τοποθέτηση δεκαπέντε υγειονομικών υπαλλήλων από τη Θεσσαλονίκη σε νοσοκομεία της Αθήνας.

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 2592/16-9-2014 ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κωνσταντίνου Ζαχαριά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την υποχρηματοδότηση του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ.Θ.Ε.Α.).

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γκίκας Χαρδούβελης κατέθεσε τα παρακάτω σχέδια νόμων:

1.«Για την κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2013».

2.«Για την κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2013».

(Παραπέμπονται στην Επιτροπή του απολογισμού και του γε-

νικού ισολογισμού του Κράτους και ελέγχου της εκτέλεσης του προϋπολογισμού του Κράτους)

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών, κατέθεσαν την 31-10-2014 σχέδιο νόμου:

«Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο

α) Της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α),

β) Της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β),

γ) Της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ').

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 1^ο Γενικό Λύκειο Φλώρινας, Α' τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Πρώτα θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 195/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Α' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την έλλειψη καθαριότητας στις πανεπιστημιακές σχολές της χώρας.

Τον λόγο έχει η κυρία συνάδελφος.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, έχω την εντύπωση ότι για το ζήτημα της καθαριότητας στο πανεπιστήμιο υπάρχει μια θολούρα και ένα ψεύδος, το οποίο σύρθηκε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Ίσως είναι και μια ευκαιρία να το ξεκαθαρίσουμε εδώ, για να μπορέσετε και εσείς να απαντήσετε.

Το έργο της καθαριότητας στο ΕΚΠΑ το είχαν πάρει δύο εργολάβοι, ο κ. Σιμωνετάτος και η κ. Αλεξίου. Η κ. Αλεξίου μάλιστα, είχε αναλάβει τη Φυσικομαθηματική και τη Θεολογική Σχολή εδώ και είκοσι πέντε χρόνια.

Η σύμβαση ΕΚΠΑ-Σιμωνετάτου αφορούσε τη Νομική Σχολή, τη Φιλοσοφική, το Χημείο, την Ιατρική, την Οδοντιατρική, τη Νοσηλευτική, τα ΤΕΦΑΑ, το χώρο της πρυτανείας και της λέσχης του κέντρου.

Τι έγινε λοιπόν; Ο Σιμωνετάτος χρωστούσε δεδουλευμένα σε πάνω από ογδόντα καθαρίστριες για τους μήνες Νοέμβριο, Δεκέμβριο, Ιανουάριο, Φεβρουάριο, Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο, μέχρι που έληξε η σύμβασή τους.

Ελεύθερη αγορά έχουμε, τους χρωστούσε και την αποζημίωση. Πλήρωσε μόνο το δώρο του Πάσχα, για να μην πάει φυλακή. Διαλύει την «ΑΛΦΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ» και φτιάχνει την «ΑΒ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ» και τις ξαναπροσλαμβάνει αυτές τις ογδόντα καθαρίστριες. Και τις ξαναφήνει απλήρωτες! Ακριβώς αυτό συνέβη.

Αφού τις αφήνει απλήρωτες, μένει μία βδομάδα το Πανεπιστήμιο χωρίς καθαριότητα και έρχεται και αναγκάζει, κυριολεκτικά, κάποιες καθαρίστριες να δουλέψουν.

Το καλοκαίρι, το ίδιο πανεπιστήμιο είχε προτείνει στις καθαρίστριες να δουλέψουν με 2 ευρώ την ώρα. Βγήτε έξω να πείτε «2 ευρώ την ώρα»! Θα σηκωθούν και οι πέτρες! Για τρεις μέρες την εβδομάδα! Και αρνήθηκαν οι καθαρίστριες να δουλέψουν για 2 ευρώ την ώρα τρεις μέρες την εβδομάδα. Λογικό είναι που αρνήθηκαν.

Τις φωνάζει το πανεπιστήμιο λέγοντάς τους «θα πληρωθείτε» και δεν πληρώθηκαν. Τις φωνάζει, λοιπόν, ο Σιμωνετάτος και τις απολύει και από την «ΑΒ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ». Είχε την «ΑΛΦΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ», την «ΑΒ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ», τώρα θα φτιάξει την «ΑΒΓ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ». Απλήρωτες είναι οι ογδόντα καθαρίστριες που συκοφαντούνται από το πρωί έως το βράδυ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πάρα πολύ, δείξτε λίγη κατανοήση.

Αυτή η πάγια τακτική βαστάει πάνω από δύο χρόνια.

Να σημειωθεί, κύριε Υπουργέ, ότι ο Σιμωνετάτος, όσο και το πανεπιστήμιο, κάθε φορά πέταγε το μπαλάκι στις αρχές και κορόιδευε τις καθαρίστριες επί έξι μήνες. Ξέρετε γιατί; Γιατί το σκηνικό βασιζόταν και σε διαγωνισμούς, σε παρατάσεις τις οποίες δεν εδικαιούτο ο Σιμωνετάτος και τις έπαιρνε. Είχαν βρεθεί δηλαδή παρανομίες στις ανανεώσεις των συμβάσεων πανεπιστημίου-εργολάβου. Αυτό το πράγμα βάστηξε δύο ολόκληρα χρόνια.

Κάποια στιγμή, αφού καταβλήθηκε το δώρο του Πάσχα για να μην πάει φυλακή ο εργολάβος, άρchiσαν τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις οι καθαρίστριες. Και τι ζήτησαν μαζί με τους φοιτητές; Ζήτησαν να πάρουν τα λεφτά τους, τα οποία και πήραν τελικά, μετά από κινητοποιήσεις και με τη βοήθεια των φοιτητών.

Από το Μάιο μέχρι σήμερα οι σχολές του πανεπιστημίου είναι χωρίς συνεργείο καθαριότητας. Θα προκηρυχθεί καινούριος διαγωνισμός. Θα πάρει ενδεχομένως και μήνες. Μέχρι τότε τι θα γίνει;

Η πρόταση είναι απλή. Την ενστερνιζόμαστε και σας τη λέμε. Είναι η ίδια με αυτή που θέλουν οι καθαρίστριες και οι φοιτητές, να προσληφθούν από το πανεπιστήμιο με όλα τα δικαιώματα οι καθαρίστριες, οι οποίες έχουν μείνει και χωρίς δουλειά και έχουν φάει όλη την ταλαιπωρία και όλη τη συκοφαντία, έχουν μαζέψει και τους πέντε τόνους χωρίς χρήματα, για να μπορέσει να λειτουργήσει το πανεπιστήμιο.

Αποδείχθηκε ότι δεν πρέπει να δουλεύουν τόσο λίγοι άνθρωποι σε ένα πανεπιστήμιο των εκατό χιλιάδων παιδιών. Και είκοσι χιλιάδες την ημέρα να πάνε -δεν χρειάζεται να πάνε παραπάνω- είναι πάρα πολλά.

Θέλετε να σας πω εγώ ότι χρειάζονται και ειδικά σεμινάρια κα-

θαριότητας από πλευράς φοιτητών; Να συναινέσω, αλλά όχι και να έρχονται οι καθαρίστριες και να πρέπει να μαζέψουν πέντε τόνους. Μεταξύ μας, αν σας πω τις σχολές -εσείς τις ξέρετε, είστε πανεπιστημιακός- και δείτε και τον χώρο και βάλετε μέσα και τη λέσχη και την πρυτανεία, πείτε μου στα σοβαρά αν φθάνουν ογδόντα καθαρίστριες. Δεν φθάνουν καν οι ογδόντα. Είναι δυνατόν; Μιλάμε για εργολάβο.

Ξέρετε, καμιά φορά ακούτε το ΚΚΕ και μετά βγαίνει και ένας λόγος για το ότι ήμασταν σοβιετικό καθεστώς. Να σας πω κάτι, εργολάβος είκοσι πέντε χρόνια εξασφάλιζε εργολαβία για την καθαριότητα στο πανεπιστήμιο. Ο εργολάβος έμνε ο ίδιος. Ποιοι άλλαζαν αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια; Οι καθαρίστριες. Σήμερα πέντε, αύριο δέκα, μεθαύριο δεκαπέντε. Αυτή ήταν η αγορά, γι' αυτό καταλήξαμε στη βρώμα.

Τι θα κάνετε για το Πανεπιστήμιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία συνάδελφε, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι στο πλαίσιο του αυτοδιοικήτου του πανεπιστημίου, κατά το άρθρο 16 του Συντάγματος, η πολιτεία έχει συγκεκριμένα όρια για παρέμβαση. Βέβαια, τα δημοσιεύματα που υπήρξαν, οι φωτογραφίες που είδαμε απεικονίζουν αυτό ακριβώς που περιγράφετε και το επιβεβαιώνω.

Ενδιαφερόθηκα μόλις είχαμε αναλάβει. Δυο, τρεις, τέσσερις μέρες μετά την ορκωμοσία είδα τον κ. Πελεγρίνη. Νομίζω ότι τότε είχαν δημοσιευτεί κάποιες φωτογραφίες στο «ΕΘΝΟΣ». Του λέω «τι κάνεις;», δίδει για το έτος 2014 το Υπουργείο Οικονομικών είχε εγκρίνει 14 εκατομμύρια ευρώ για λειτουργικά θέματα, ένα εκ των οποίων είναι η καθαριότητα, στο ΕΚΠΑ, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Καταθέτω για τα Πρακτικά το σχετικό έγγραφο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μου είπε ότι η όλη καθυστέρηση οφείλεται στα νομικά προβλήματα που αναφέρατε και ότι είναι σε δρόμο επίλυσης. Τον ρώτησα για τον εργολάβο, μου είπε ότι δεν τον πληρώνει, ότι οδηγείται σε χρεοκοπία αυτός, εξ ου και τα θέματα που αναφέρατε. Μου είπε, όμως, ότι θα τα λύσει τα προβλήματα αυτά, συντομεύοντας τις διαδικασίες.

Πέρασε ο Ιούλιος, πέρασε και ο Αύγουστος. Ο πρύτανης άλλαξε. Εσείς κάνατε την ερώτησή σας. Επειδή επαναλαμβάνονται τα δημοσιεύματα, είχα εκδηλώσει μέριμνα, ως όφειλα και είπα: «Θέλετε κάποια ρύθμιση νομοθετική, για να διευκολυνθείτε;».

Οι συνάδελφοι της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων γνωρίζουν ότι στο ΑΠΘ, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, για αντίστοιχο πρόβλημα για άλλο θέμα -λειτουργικό όμως και αυτό-, για τη σίτιση, όπου αυτή η ιστορία των διαγωνισμών -λόγω και Ελεγκτικού Συνεδρίου- φρακάρισε και θα άνοιγε το Πανεπιστήμιο και δεν θα άνοιγε η λέσχη -για όποιον ξέρει τη Θεσσαλονίκη, μια και εγώ εκεί έχω σπουδάσει, η λέσχη για τους φοιτητές παίζει ρόλο- κάναμε μία νομοθετική ρύθμιση. Μιλήσαμε με τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Τη θεώρησε υπερβολική. Θεώρησε ότι μπορεί να γίνουν διευθετήσεις.

Ο πρύτανης όμως φοβόταν για τη δική του τιμή και παρακάλεσε για μία ρύθμιση. Την κάναμε. Ρώτησα: Έχετε ανάγκη κάποιας διευκόλυνσης από τη Βουλή, για να μην υπάρχει αυτή η κατάντια και για το προσωπικό που εργάζεται, χωρίς να πληρώνεται και για τα ιδρύματα που διασύρονται και για ζητήματα λοιμώξεων που θέτετε εσείς;

Με το που κάνετε την ερώτηση απευθύνομαι αμέσως στον κ. Φορτσάκη επισήμως. Του είπα: Έχει κατατεθεί αυτό το ερώτημα, το οποίο κάνει νομίζω αναφορά και σε λοιμώξεις και σε διάφορα σοβαρά θέματα. Απάντησε το πανεπιστήμιο, ο πρύτανης. Την απάντηση θα την καταθέσω για τα Πρακτικά.

Κλείνω την προηγούμενη σκέψη λέγοντας ότι δεν μου ζητήθηκε νομοθετική συνδρομή να διευκολύνω. Άρα τι άλλο να κάνω, κυρία Κανελλή; Να πάω να καθαρίσω εγώ; Δεν έχω κάποια άλλη δυνατότητα.

Είπα στον πρύτανη: Τι λέει η Βουλευτής εδώ; Λέει για προβλήματα που αγγίζουν και θέματα μολυσματικών ασθενειών που μεταδίδονται. Μου απαντάει: «Ουδέποτε έγινε καταγγελία για κρούσματα ψύλλων και μυκητιάσεων σε φοιτητές ή εργαζομένους. Με εντολή μου επισκέφτηκε τη Φιλοσοφική Σχολή καθηγητής λοιμωξιολογίας και καθηγήτρια επιδημιολογίας, η οποία παρουσία της κοσμήτορος της σχολής –προφανώς αναφέρεται στη Φιλοσοφική- διαπίστωσαν ότι δεν συντρέχει κίνδυνος μετάδοσης μολυσματικών λοιμώξεων».

Σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα, τα οποία είναι και τα πιο επείγοντα για να μην επαναλαμβάνονται αυτές οι εικόνες της ντροπής, μας ενημερώνει: Το Πανεπιστήμιο Αθηνών δεν προβλέπεται να προσλαμβάνει καθαρίστριες. Επί σειρά, τριών δεκαετιών λειτουργεί - όπως είπατε και εσείς, κυρία Κανέλλη- με αυτές τις εταιρείες. «Η καθυστέρηση στην ανακήρυξη αναδόχου -ο κ. Φορτσάκης το υπογράφει αυτό- οφείλεται αποκλειστικά στην ιδιαίτερα χρονοβόρα και δύσκαμπτη διαδικασία, που προβλέπεται από την ελληνική και την ευρωπαϊκή νομοθεσία για τέτοιους διαγωνισμούς». Το καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Επειδή το ένα, κυρία συνάδελφε, επειδή το άλλο, επειδή το παρόμοιο η διελκυστίνδα είναι η εξής: Από τη μια να γίνει η δουλειά, να μην υπάρχουν αυτές οι εικόνες της ντροπής και από την άλλη είναι η παραπομπή του Πρύτανη στον πειθαρχικό και στον ποινικό δικαστή για ζητήματα παραβίασης της νομοθεσίας. Από τη μια πλευρά να γίνει η δουλειά, από την άλλη πρέπει όμως να υπάρχουν οι εγγυήσεις ότι αυτή γίνεται έντιμα, για να μην υπάρχουν τέτοια προβλήματα.

Άντε βγάλε άκρη! Έλα όμως που πρέπει να τη βγάλεις. Γι' αυτό σας επαναλαμβάνω ότι δική μου διάθεση είναι η εξής: Εδώ και τώρα έχουμε σχέδιο νόμου που πάει για δεύτερη ανάγνωση την Πέμπτη στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Αν ο πρύτανης θέλει κάτι από εμάς, εγώ θα εκθέσω το πρόβλημα στην Εθνική Αντιπροσωπεία και θα της ζητήσω να βάλει ένα χέρι, διότι επιβεβαιώνω αυτά που λέει η κ. Κανέλλη, ότι δεν είναι εικόνα αυτή.

Αν όμως δεν θέλει και όλες οι διαδικασίες θα τρέξουν, ε, ας τρέξουν κάποια στιγμή, γιατί για το ίδιο πρόβλημα –και με αυτό κλείνω- μιλώντας με δύο πρυτάνεις δεν έβγαλα κάποια άκρη περί της άμεσης λύσης του προβλήματος, δηλαδή μία λύση που θα προκύψει αμέσως τις επόμενες ημέρες χωρίς άλλες μεσολαβήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Υπουργέ, εγώ δεν αναφέρθηκα σε ψύλλους ούτε σε λοιμώξεις. Αυτό μπορεί να είναι σε ένα ρεπορτάζ. Και επειδή ήμουν για πάρα πολλά χρόνια δημοσιογράφος έχω καταφέρει μέχρι στιγμής να μην δημοσιογραφώ ως Βουλευτής. Πιστέψτε με ότι μπορώ να αναπαράγω εκατόν είκοσι οκτώ ατάκες πρωτοσέλιδου. Δουλειά μου ήταν και την ξέρω. Την αποφεύγω, από σεβασμό στο Κοινοβούλιο.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ, ρωτούν οι φοιτητές και οι καθαρίστριες –οι άνεργες αυτήν τη στιγμή καθαρίστριες- ποιος καθαρίζει τη Φιλοσοφική μία φορά την εβδομάδα. Το ξέρετε ότι από όλες τις σχολές μόνο η Φιλοσοφική καθαρίζεται μία φορά την εβδομάδα. Εμφανίζονται κάποιοι και την καθαρίζουν. Δεν ξέρω αν μπαίνουν στο πανεπιστήμιο με άδεια! Δεν ξέρω εάν ανοίγει η πόρτα και μπαίνουν! Πάντως κάποιοι, μαγικά με σκούπες εμφανίζονται και καθαρίζουν τη Φιλοσοφική μία φορά την εβδομάδα!

Η κ. Αλεξίου –εγώ χρησιμοποιώ τα ονόματα, ο κύριος και η κυρία, όπως λέτε- είχε τη Φυσικομαθηματική και τη Θεολογική για είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια. Αυτή δεν άφησε κόσμο απλήρωτο.

Και είμαστε τώρα εδώ, μιλάτε για δημόσιο πανεπιστήμιο και επικαλούμαστε την αντίδραση στο ζήτημα της καθαριότητας, λες και πρόκειται για το αυτοδιοίκητο του Αγίου Όρους το λιγότερο, που έχει δικές του αρχές και δικά του πράγματα.

Σε κάποιο αυτοδιοίκητο ίδρυμα δίνει εξετάσεις ένα παιδί για να μπει στο πανεπιστήμιο; Πείτε μου. Ο φοιτητής που πάει στις εξετάσεις, πού τις δίνει; Στο αυτοδιοίκητο; Τις δίνει στη Νομική; Τις δίνει στη Φιλοσοφική; Πάει και λέει στη μάνα του «εγώ δίνω εξετάσεις και θα μπω εδώ, που εδώ είναι αυτή η καθαρίστρια και εκεί η άλλη καθαρίστρια»; Σας μιλάμε πολλές φορές για τον δημόσιο χαρακτήρα του πανεπιστημίου και για τη δημόσια παιδεία, που κατά το Σύνταγμα είναι εκτός από δημόσια και δωρεάν.

Αν κάποιο παιδί ή κάποιος καθηγητής ή κάποιος υπάλληλος, από την κατάσταση της βρώμας εκεί μέσα κάτι πάθει, νομίζετε ότι είναι εύκολο να το αποδείξει ή θα πάει σε τίποτα δικαστήρια να αποδείξει ότι κόλλησε κάτι εκεί; Είναι ζήτημα αν θα κολλήσει κάποιος κάτι ή όχι; Πρέπει δηλαδή το πράγμα να φτάσει σε αυτό το επίπεδο;

Υπάρχει αδυναμία του κράτους, αλλά από την άλλη μεριά, το κράτος μπορεί να δίνει συγχαρητήρια στον κ. Φορτσάκη για άλλες αποφάσεις; Γιατί σε τελευταία ανάλυση, αν θελήσω να είμαι απολύτως σκληρή με το κράτος, εγώ άκουσα τον Πρωθυπουργό να δίνει συγχαρητήρια στον κ. Φορτσάκη για τον τρόπο με τον οποίο κλείνει και ανοίγει την πρυτανεία.

Μήπως είναι καιρός να του δώσουμε και μία μομφή, γιατί δεν αποφασίζει να βρει έναν τρόπο να καθαρίζει το πανεπιστήμιο ή αν τον βρίσκει με έναν τρόπο Χ, Ψ ή Ω, καλό είναι να μας το πει κι εμάς, γιατί δεν μπορώ να καταλάβω τον εκλεκτισμό να καθαρίζεται η Φιλοσοφική μία φορά την εβδομάδα, να μην μας λένε γιατί και όλο το υπόλοιπο να μένει στην εκκρεμότητα ενόψει ενός διαγωνισμού;

Διότι αυτή η διαφάνεια έχει καταλήξει διαφάνεια των κανόνων της αγοράς κι ενώ επιτρέπεται σε κάποιον να απολύει και να επαναπροσλαμβάνει καθαρίστριες, φτιάχνοντας την εταιρεία Α, μετά την εταιρεία ΑΒ και μετά την εταιρεία ΒΓ, υπερασπιζόμενη το αυτοδιοίκητο αυτού του είδους της ελεύθερης αγοράς, έχω την εντύπωση ότι πριονίζετε ακόμη και τη στοιχειώδη έννοια της κρατικής εξουσίας και υπόστασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η κ. Κανέλλη πράγματι στην ερώτησή της δεν αναφέρει κάτι για θέματα ψύλλων, αλλά επικαλείται σχετικές καταγγελίες των φοιτητών. Αυτό είναι στοιχείο της πραγματικότητας.

Οι φοιτητές καταγγέλλουν, κύριε Πρόεδρε, ότι υπήρξαν δύο κρούσματα –διαβάζω την ερώτηση- ψύλλων σε διοικητικούς υπαλλήλους που εργάζονται στις γραμματείες και άλλες δύο περιπτώσεις μυκητιάσεων σε φοιτητές. Αυτά τα λένε τα παιδιά. Δεν τα αμφισβητούμε.

Ίσως, γι' αυτό το λόγο ο πρύτανης, λόγω του ρεπορτάζ, έκανε αυτή την πρόσκληση σε ειδικούς επιστήμονες, για να κάνουν διαπιστώσεις. Οι διαπιστώσεις γίνονται σε κάποιους συγκεκριμένους χώρους και το κρούσμα μπορεί να το πάθει κάποιος άλλου. Δεν μπαίνει εγώ σε αυτά τα θέματα ούτε έχω επιστημονικές γνώσεις. Με κοινή λογική κρίνονται τα, απλώς το αναφέρω.

Θέλω να παραπέμψω, κύριε Πρόεδρε, το Σώμα σε ό,τι είπα στην πρωτολογία μου. Δεν θέλω να το επαναλάβω. Θέλω να υπογραμμίσω μόνο μία φράση από την πρωτολογία μου, ότι αν οτιδήποτε χρειαστεί το πανεπιστήμιο, για διευκόλυνση της σχετικής διαδικασίας, που αφορά τόσο ουσιαστικό θέμα όπως η καθαριότητα, εμείς είμαστε εδώ. Την Πέμπτη συνεδριάζει η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, δεύτερη ανάγνωση σε σχέδιο νόμου για την έρευνα και την τεχνολογία. Θα μπει εκεί η τροπολογία που θέλουν, αλλά θα πρέπει να το ζητήσουν. Ειδάλλως, θα θεωρηθεί ότι κάτι έχω εγώ στο μυαλό μου που, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω τίποτα στο μυαλό μου, παρά μόνο να βάλουμε ένα χέρι, αν αυτό είναι αναγκαίο. Μόνο αυτό μπορώ να πω.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Συγγνώμη, πρόταση από τον κ. Φορτσάκη –για να γίνει και ζωντανός διάλογος- πώς θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα ακούσατε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, μου είπε, όπως είπα στην πρωτολογία μου, ότι πολύ σύντομα όλη αυτή η διαδικασία θα φτάσει στο τέλος.

Μου είπε επίσης ο άνθρωπος ότι πολλές φορές –ίσως αυτό είναι μία απάντηση σε αυτό που είπατε πριν, δεν το ξέρω όμως

αν συνδέεται η ερώτησή σας με αυτό- βάζουν από το υστέρημά τους οι εργαζόμενοι εκεί για να καθαριστεί ο χώρος και φωνάζουν άνθρωπο από έξω. Ίσως αυτό να είναι αυτό που μου λέτε, αλλά δεν το γνωρίζω. Και πάντως, με διαβεβαίωσε ότι όλο αυτό θα τελειώσει. Δεν τελείωσε ακόμη.

Άρα, γι' αυτό είμαστε έτοιμοι να βοηθήσουμε, συνδράμοντας ως νομοθετικό σώμα στη λειτουργία του Πανεπιστημίου Αθηνών, αν μας το ζητήσει.

Τέλος, κάτι που δεν σχετίζεται με το ερώτημα της κ. Κανέλλη ούτε μπορώ να πω ότι, επειδή ανέφερε την περίπτωση Φορτσάκη και τη λειτουργία του ΕΚΠΑ, παίρνω από εκεί την άκρη για να πω κάτι -είναι εκτός θέματος της ερώτησης, κύριε Πρόεδρε και το λέω μόνος μου- είναι το εξής. Σήμερα το πρωί άρχισε ένα κύμα καταλήψεων στα σχολεία της χώρας. Ενημερώθηκα το μεσημέρι ότι ο αριθμός των σχολείων που είναι υπό κατάληψη δεν είναι μικρός.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Εκató.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, κάτι παραπάνω είναι. Επίσης, με ενημέρωσαν ότι αυτό συμβαίνει κάθε χρόνο σε τέτοια φάση, παραμονές της επετείου του Πολυτεχνείου και κλιμακώνεται.

Προσωπικά, όπως και ο χώρος που εκπροσωπώ, αλλά νομίζω και όλοι οι δημοκράτες δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τις κινητοποιήσεις. Εδώ, όμως, υπάρχει ένα άλλο θέμα, που δεν αφορά κινητοποίηση, αλλά αφορά το πρόβλημα των αναλυτικών προγραμμάτων μέσα στο διδακτικό έτος.

Έχουμε σήμερα 3 Νοεμβρίου. Είναι δεκατέσσερις μέρες μετά. Είναι δύο πλήρεις εβδομάδες, δηλαδή μισός μήνας του διδακτικού έτους. Τα μαθήματα αυτά τι θα γίνουν; Έχουμε δεκατρείς χιλιάδες τριακόσια τριάντα σχολεία. Αν η κατάληψη επεκταθεί για να τελειώσει τότε, τι γίνεται; Είναι μέρες μόνο για φροντιστήρια αυτές; Είναι μέρες για τι; Δηλαδή, η ύλη αυτή πού θα πάει; Υπάρχει νόμος που προβλέπει τι γίνεται σε αυτές τις περιπτώσεις.

Υπογραμμίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι πολύ μεγάλο θέμα. Μου είπαν ότι κάθε χρόνο γίνεται. Δεν έχει σημασία για μένα αυτό, ότι είναι επανάληψη. Όμως, ξεκινά σε μια πάρα πολύ δύσκολη χρονιά μια κινητοποίηση, η οποία έρχεται σε αντίθεση με την ανάγκη να γίνουν τα μαθήματα, να πάρουν τα παιδιά το υλικό που πρέπει να πάρουν, να διδάξουν οι καθηγητές αυτά που πρέπει να διδάξουν και έχουμε εξ αρχής για πολλά σχολεία αυτή την κατάσταση.

Εμένα, κυρία Κανέλλη, μου είπαν σήμερα για πεντακόσια. Μπορεί να είναι υπερβολή, αλλά είναι υπηρεσιακή η ενημέρωσή...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αν εκτός θέματος απευθύνεστε σε μένα, θα πρέπει να απαντήσω και εγώ μετά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι. Το λέω, επειδή είπατε τον αριθμό. Με την άδεια του Προεδρείου, βεβαίως, μπορείτε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Το όπο είσθε εκτός θέματος εγώ το έθεσα και για το ένα και για το άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν απευθύνεται σε εσάς, τέλος πάντων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το είπα μόνος μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Άρα, θέλω να πω και να ακουστεί εδώ και δεν το λέω τυχαία, ότι αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα -το ότι επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο ουδόλως με ενδιαφέρει- και δεν μπορεί να μείνει έτσι. Πρέπει να αναλογιστούμε όλοι ποιο πρόβλημα δημιουργείται στα παιδιά και στη μαθητική κοινότητα.

Υπάρχει προεδρικό διάταγμα που ρυθμίζει, κύριε Πρόεδρε, τι γίνεται σε αυτές τις περιπτώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεχίζουμε με τη συζήτηση της έκτης με αριθμό 194/29-10-2014 επίκαιρης ερώτησης πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β'Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τους Υπουργούς Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εσωτερικών, σχετικά με

τη λήψη άμεσων μέτρων για την ανακούφιση των πληγέντων και την αποκατάσταση των ζημιών από τη νεροποντή στη Δυτική Αθήνα και τον Πειραιά.

Αναμφισβήτητα είναι επίκαιρη η ερώτηση.

Έχετε τον λόγο, κύριε Κατσώτη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Και η προηγούμενη ήταν επίκαιρη ερώτηση, αναμφισβήτητα, όπως και αυτή βέβαια, κύριε Πρόεδρε. Έχουν περάσει, όμως, δύο βδομάδες. Η ερώτηση έγινε αμέσως μετά τη νεροποντή. Υπάρχουν εξελίξεις από τότε. Ο Υπουργός, απ' ό,τι ξέρω, απάντησε και σε άλλη ερώτηση σε σχέση με τα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση για τους πληγέντες.

Ωστόσο, τα μέτρα αυτά των 586 ευρώ που δόθηκαν από την Κυβέρνηση δεν μπορούν να καλύψουν σε τίποτα την οικοσκευή, αλλά και τις ζημιές που έπαθαν τα σπίτια, τα ακίνητα, τα αυτοκίνητα ούτε και άλλες ζημιές που έχουν πάθει οι πληγέντες. Δεν μπορούν να καλυφθούν από αυτά. Και αυτά καθυστερούν πάρα πολύ. Ακόμα τα 586 ευρώ δεν έχουν δοθεί σε όλους. Είναι μία διαδικασία η οποία συνεχίζεται. Οι μισοί, για παράδειγμα, έχουν δικαιωθεί σε δήμους. Τα υπόλοιπα, όπως είναι η οικοσκευή και τα σπίτια, πάνε προς το μέλλον και δεν ξέρουμε μέχρι πότε θα πάνε. Απ' ό,τι φαίνεται, το Υπουργείο Υποδομών λέει ότι για τα ακίνητα θα υπάρξουν συνεργεία τα οποία θα καταγράψουν τις ζημιές και εν ευθέτω χρόνω θα υπάρξουν οι αποζημιώσεις.

Εμείς λέμε, κύριε Υπουργέ, ότι η Κυβέρνηση έχει ευθύνες, γιατί γνώριζε την κατάσταση. Είναι γνωστό ότι από το 2012 το Πανεπιστήμιο Αθηνών έχει παραδώσει μελέτη για λογαριασμό του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Δυτικής Αθήνας και εκεί επεσήμανε όλα τα προβλήματα που χρήζουν άμεσων έργων, άμεσης παρέμβασης στην περιοχή.

Λέμε, λοιπόν, ότι τα άμεσα έργα είναι προτεραιότητα, γιατί ο χειμώνας είναι μπροστά. Η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει μέτρα, ώστε να μη θρηνήσουμε θύματα και να μην έχουμε άλλες ζημιές στην περιουσία των ανθρώπων της Αττικής.

Εμείς, με το ερώτημά μας που ήταν αμέσως μετά, ζητάμε την αποζημίωση των πληγέντων, η οποία να ανταποκρίνεται, κύριε Υπουργέ, σε αυτό που έχασαν. Δεν μπορεί να είναι μία αποζημίωση η οποία δεν θα ανταποκρίνεται στις ζημιές που έπαθαν οι πληγέντες. Βεβαίως, ζητάμε και τα άμεσα έργα, που είναι αναγκαία στην περιοχή. Αυτό ζητούν και οι κάτοικοι, οι οποίοι δεν θέλουν να πάθουν ξανά ζημιά και κανείς μας δεν θέλει να θρηνήσει ανθρώπινα θύματα.

Οι ευθύνες ανήκουν στην Κυβέρνηση, στην Περιφέρεια και στους δήμους, οι οποίοι έχουν ολιγωρήσει απέναντι στο μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ιδιαίτερα η Δυτική Αθήνα, αυτές οι φτωχές συνοικίες της Αθήνας. Αυτό, βεβαίως, έχει την ερμηνεία του, γιατί τα επιλέξιμα έργα δεν είναι αυτά, αλλά αυτά που στηρίζονται στην ανταποδοτικότητα και έχουν κέρδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κατ' αρχάς, δεν καταλαβαίνω, κύριοι συνάδελφοι, γιατί αιτιάσθε την Κυβέρνηση για καθυστέρηση. Η Κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή ήταν παρούσα.

Κατά δεύτερο λόγο, είμαστε ένα συντεταγμένο κράτος και αντιλαμβάνεστε ότι οι αποζημιώσεις οι οποίες δίδονται, προέρχονται από τα λεφτά των Ελλήνων φορολογουμένων. Άρα, λοιπόν, πρέπει να είναι στοχευμένες και να πηγαίνουν σε αυτούς που πράγματι τις έχουν ανάγκη.

Ομιλείτε για το έκτακτο βοήθημα. Το έκτακτο βοήθημα, κύριε συνάδελφε, δεν δίδεται με το πάτημα ενός κουμπιού. Κατ' αρχάς, πρέπει να δούμε ποιοι είναι αυτοί, οι οποίοι επλήγησαν, να έχουμε δηλαδή την ταυτότητά τους και τη διεύθυνσή τους.

Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι η Πυροσβεστική Υπηρεσία από την πρώτη ώρα ήταν εκεί. Μας αιτιάσθε για ολιγωρία; Την Παρασκευή έγινε η νεροποντή, την Κυριακή το βράδυ τα πρώτα στοιχεία για τους πληγέντες δεν ήταν στη διάθεση του Υπουργείου Εσωτερικών, αλλά στη διάθεση των δήμων, για να τους βοηθήσουν να βρουν ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι δικαιούνται αυτό το πρώτο βοήθημα που δίδουμε, σε αγασθή συνεργασία με το Υπουργείο Εργασίας και με τον κ. Κεγκρολόγου.

Κατεγράφησαν, λοιπόν, όσοι δικαιούνται αυτό το πρώτο βοή-

θημα και είμαι σε θέση να σας πληροφορήσω ότι αύριο θα βρίσκεται στα ταμεία των δήμων –θα σας δώσω και τα στοιχεία- σύμφωνα με τα αιτήματα τα οποία υποβάλλουν οι ίδιοι οι δήμοι. Οι δήμοι είναι αυτοί οι οποίοι θα μας πουν ποιοι επλήγησαν, ώστε εμείς να δώσουμε τα λεφτά.

Άρα, λοιπόν, μέχρι στιγμής έχουμε αιτήματα για έκτακτο βοήθημα, γι' αυτό το πρώτο βοήθημα, όπως πολύ σωστά είπατε, από έξι δήμους. Εκταμιεύτηκε, λοιπόν, το ποσό των 304.000 ευρώ για να πάει αυτό το πρώτο βοήθημα πρώτα στους δήμους και από εκεί στους πληγέντες.

Στη συνέχεια, την Παρασκευή –σήμερα είναι Δευτέρα, το λέω επειδή μας αιτιάστε για ολιγωρία- ήρθαν πέντε εκπρόσωποι άλλων δήμων και είπαν ότι και εκείνοι έχουν πληγέντες. Αυτά έγιναν την Παρασκευή. Εκταμιεύτηκε και πάλι το ποσό των 75.000 ευρώ, έτσι ώστε και αυτοί οι πέντε επιπλέον δήμοι οι οποίοι δήλωσαν ότι έχουν πληγέντες που δικαιούνται αυτό το πρώτο βοήθημα, να το λάβουν άμεσα.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω, αναφερόμενος σε αυτό το οποίο πολύ σωστά επισημάνατε για την οικονομική ενίσχυση, ώστε να αποκαταστούν οι ζημιές, γιατί πρέπει να γίνει σαφές, ότι εδώ έχουμε μία δέσμη μέτρων προς τους πληγέντες. Το πρώτο είναι το βοήθημα, ώστε να πάρει ο καθένας από 586 ευρώ, για να αντιμετωπίσει τις πρώτες ανάγκες. Το δεύτερο είναι η εκτίμηση των ζημιών. Δεν μπορούν να πάρουν όλοι τα ίδια λεφτά. Αν εσείς πάθατε μία ζημιά και καταστράφηκε το ψυγείο και η κουζίνα σας, δεν θα πάρετε τα ίδια λεφτά με κάποιον, του οποίου καταστράφηκε η σαλονοτραπεζαρία.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να γίνει η αποτίμηση των ζημιών από τους ίδιους τους δήμους. Μέχρι στιγμής, τα στοιχεία δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, ώστε να ξέρουμε συγκεκριμένα από την πλευρά των δήμων ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι δικαιούνται αυτής της δεύτερης φάσης των αποζημιώσεων, που μπορεί να φθάσει μέχρι 5.869 ευρώ.

Μόλις, λοιπόν, από την πλευρά των δημοτικών αρχών γίνουν οι εκτιμήσεις και έχουμε την αποτίμηση των ζημιών, θα δοθεί και προς αυτούς η αποζημίωση, η οποία –όπως σας είπα- μπορεί να φτάνει μέχρι τα 5.869 ευρώ. Όμως, σας πληροφορώ ότι αυτό είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να γίνει από τη μια μέρα στην άλλη. Υπάρχουν οι μικτές επιτροπές, οι οποίες πάνε εκεί πέρα και έχουν ευθύνες για τις ζημιές που θα καταγραφούν, έτσι ώστε να είναι ακριβείς, για να μη δοθούν χρήματα σε αυτούς που πιθανώς δεν τα δικαιούνται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, βεβαίως, αυτά τα άμεσα μέτρα έχουν εξαγγελθεί και είναι γνωστά στον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στους πληγέντες, οι οποίοι δεν έχουν άλλο τρόπο, παρά να καταφύγουν στις αρμόδιες υπηρεσίες, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις πρώτες ανάγκες και να διεκδικήσουν την αποκατάσταση των ζημιών, γιατί πάρα πολύ δύσκολα μπορούν οι ίδιοι να αποκαταστήσουν τις ζημιές σε όλα αυτά που απέκτησε με τους κόπους μιας ζωής, επειδή και η ανεργία είναι τεράστια, ιδιαίτερα σε αυτές τις περιοχές, όπου η φτώχεια δέρνει τον κόσμο.

Όμως, το κύριο ζήτημα που ανέπτυξα, κύριε Υπουργέ, είναι οι ευθύνες που έχετε σε σχέση με τα αντιπλημμυρικά έργα στην περιοχή. Σας είπα, λοιπόν και προηγουμένως ότι από το 2012 είναι ενήμερη η Κυβέρνηση, η Περιφέρεια, αλλά και οι δήμοι για το ποιες είναι οι άμεσες ανάγκες στην περιοχή, για να μη θρηνησουμε θύματα από πλημμύρες. Αυτό είναι το ζήτημα της ολιγορίας της Κυβέρνησης.

Είναι έργα τα οποία έπρεπε να γίνουν χθες! Είναι έργα τα οποία θα πρέπει να γίνουν άμεσα –τώρα!-, έτσι ώστε να μη θρηνησουμε θύματα από τέτοια φαινόμενα, τα οποία μπορεί να υπάρχουν κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Είναι έργα τα οποία έχουν εντοπιστεί από την επιστημονική ομάδα, η οποία έχει δώσει τη μελέτη στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο της Δυτικής Αθήνας.

Είμαι βέβαιος ότι είναι σε γνώση σας. Δεν λέω ότι εσείς μπορείτε να έχετε την ευθύνη σαν Υπουργός, επειδή αναλάβατε τώρα. Όμως, το Υπουργείο δεν είστε εσείς. Είναι γενικά το Υπουργείο,

είναι οι υπηρεσίες και τα λοιπά, για τους οποίους προέχουν τα έργα που έχουν να κάνουν με την ασφάλεια των δημοτών, έχουν να κάνουν με την ίδια την υγεία. Το λέω αυτό γιατί η πλημμύρα δεν φέρνει μόνο την καταστροφή σε ανθρώπινες ζωές και σε απώλειες περιουσιών του κόσμου. Μπορεί να έχουμε μια καταστροφή η οποία θα είναι πολύ μεγάλη, αν αυτή για παράδειγμα παρασύρει άλλα βιομηχανικά λύματα κ.λπ.. Για δείτε και μία τέτοια πλευρά που έχει το ζήτημα.

Όλα αυτά περιέχονται στη μελέτη, κύριε Υπουργέ, της Επιστημονικής Επιτροπής, αυτής του Πανεπιστημίου που δόθηκε στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο της Δυτικής Αθήνας. Και λέω ότι είναι σε γνώση σας, αλλά εμείς λέμε ότι ευθύνες έχει και η Περιφέρεια – και ο κ. Σγουρός, αλλά και η κ. Δούρου- γιατί είναι γνωστή αυτή η έκθεση.

Οι δήμαρχοι της περιοχής, κύριε Υπουργέ, σας έκαναν γνωστή την κατάσταση και σας επισήμαναν ότι υπάρχει ανάγκη άμεσων μέτρων. Για παράδειγμα, το ρέμα της Εσχατιάς, το ρέμα της Φλέβας πρέπει να ολοκληρωθούν. Είναι έργα τα οποία καθυστερούν. Φταίει ο εργολάβος; Φταίει η υποχρηματοδότηση; Φταίει άλλα προβλήματα; Φταίει ότι δεν υπάρχει στους δήμους το ανάλογο προσωπικό για να καθαρίσουν, τέλος πάντων, τις παραρρέματες περιοχές;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όλα αυτά συνθέτουν το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν αυτές οι συνοικίες της Δυτικής Αθήνας και του Πειραιά. Νομίζω ότι πάνω σε αυτό θα πρέπει η Κυβέρνηση να πάρει άμεσα μέτρα, πέρα από αυτά για την αποκατάσταση των ζημιών, που εμείς λέμε ότι δεν είναι αρκετά. Βεβαίως, εμείς δεν θέλουμε να δοθεί αφειδώς σε έναν άνθρωπο που δεν έπαθε ζημιά ένα ποσό που δεν πρέπει να του δοθεί. Όμως, η καταγραφή πρέπει και γρήγορα να γίνει και γρήγορα να πρέπει να αποκατασταθεί η ζημιά.

Πού θα κοιμηθεί ο άνθρωπος που δεν έχει ένα κρεβάτι; Πώς θα το πάρει; Πού θα βάλει τα προϊόντα; Στο ψυγείο, που δεν έχει; Πού θα βάλει τα προϊόντα; Στην κουζίνα, όπου θα θέλει κάτι να μαγειρέψει; Δεν μπορεί αυτό να ηγηγάνει στο διηκεές, μετά από δύο μήνες, μετά από τρεις μήνες.

Πρέπει εδώ να παρθούν επείγοντα μέτρα και να ολοκληρωθεί γρήγορα η καταγραφή. Όμως, και η πρώτη –αν θέλετε- ενίσχυση γι' αυτό το ζήτημα της οικοσκευής πρέπει να δοθεί άμεσα, έτσι ώστε ο κόσμος να μπει σε μία κανονικότητα στη ζωή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε, κύριε Κατσώτη.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε συνάδελφε, θα μου επιτρέψετε μου να σας πω ότι το προνόμιο της κοινωνικής ευαισθησίας δεν ανήκει σε κανέναν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ενώ το «προνόμιο» της αναισθησίας ανήκει σε εσάς!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν μπορεί να παρουσιάσετε εσείς πιο ευαίσθητοι για το πού θα βρουν οι πληγέντες τα ψυγεία ή τις κουζίνες που καταστράφηκαν. Η Κυβέρνηση έκανε άμεσα αυτό το οποίο έπρεπε να κάνει. Δίνει το έκτακτο βοήθημα και περιμένει την καταγραφή των ζημιών από τους δήμους, έτσι ώστε να αποκαταστήσει αυτές τις ζημιές. Άρα, λοιπόν, μην προσπαθείτε να πλειοδοτήσετε σε κοινωνική ευαισθησία, γιατί η Κυβέρνηση έπραξε αυτό που έπρεπε να πράξει.

Όμως, είπατε κάτι το οποίο είναι πολύ σωστό, ότι λείπουν τα έργα υποδομής. Πράγματι το ρέμα της Εσχατιάς είναι μια διαχρονική πληγή. Είναι ένα ρέμα που ξεκινάει ψηλά από το βουνό, περνάει όλες τις δυτικές συνοικίες και φτάνει μέχρι τον Κηφισό.

Ωστόσο, σας πληροφορώ ότι από το 2003 μέχρι σήμερα έχουν δαπανηθεί από την Περιφέρεια για «υδραυλικά έργα», όπως τα λένε οι τεχνικοί, για αντιπλημμυρικά δηλαδή έργα, 400.000.000 ευρώ. Και έχουν γίνει τέτοια έργα. Βεβαίως, είναι αλήθεια ότι επειδή τα αντιπλημμυρικά έργα είναι, όπως λένε οι παλιοί δήμαρχοι, κάτω από τη γη, είναι υπόγεια και δεν φαίνονται, δεν είναι πάντοτε ελκυστικά για να γίνουν από τους τοπικούς άρχοντες και, εν πάσει περιπτώσει, χρησιμεύουν μόνο σε περιπτώσεις θεομηνίων.

Και επειδή μας λέτε για ολιγωρίες, η σύσκεψη με τον Πρωθυπουργό και τους αρμόδιους Υπουργούς και παράγοντες έγινε το ίδιο βράδυ της πλημμύρας, όταν ήρθε ο Πρωθυπουργός από το εξωτερικό όπου βρισκόταν. Σ' αυτή τη σύσκεψη, λοιπόν, δόθηκε εντολή από τον Πρωθυπουργό να προχωρήσουν γρήγορα εκείνα τα έργα τα οποία έχουν ενταχθεί σε κάποια προγράμματα, έτσι ώστε να ξεκινήσει άμεσα η υλοποίησή τους.

Όμως, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και να μιλήσουμε με όρους τεχνικούς, οι οποίοι είναι και οι πιο αληθινοί -διότι σε εμάς και στις κουβέντες μας μπορεί να εμφιλοχωρεί και μια πολιτική οπισθοβουλία- οι τεχνικοί λένε ότι για να μπορέσει να υπάρξει μία πραγματικά σημαντική και αποτελεσματική αντιπλημμυρική θωράκιση της Αττικής, χρειάζονται πάνω από 2.000.000.000 ευρώ. Άρα, λοιπόν, είναι και ένα ζήτημα οικονομικό κάτω από τις παρούσες δύσκολες οικονομικές συγκυρίες.

Και κλείνω λέγοντας ότι το Υπουργείο Οικονομικών, ύστερα από αίτημά μας, εκταμίευσε ένα ποσό 900.000 ευρώ, έτσι ώστε να δοθεί στους δεκατέσσερις δήμους, που επλήγησαν σύμφωνα με την έκθεση της Περιφέρειας Αττικής, προκειμένου να πραγματοποιήσουν ακριβώς τα πρώτα έργα αντιπλημμυρικής θωράκισης ή σε κάθε περίπτωση έργα αποκατάστασης των ζημιών, τις οποίες υπέστησαν από την πρόσφατη θεομηνία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συννοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Φλώρινας (Β' τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη με αριθμό 189/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ρεθύμνου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ανδρέα Ξανθού προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την επανεξέταση των αδειοδοτήσεων του επενδυτικού σχεδίου ανεμογεννητριών «Βιομηχανικές Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας» στο Νομό Ρεθύμνου, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η δεύτερη με αριθμό 193/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ιωαννίνων του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχαήλ Κασσή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την κατασκευή μονάδας επεξεργασίας λυματολάσπης στα Ιωάννινα, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Ακόμα, η τρίτη με αριθμό 196/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με το έργο της Σήραγγας Όθρου της ΕΡΓΟΣΕ, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η πέμπτη με αριθμό 191/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Β' Πειραιά της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Γιαννακάκη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την παράτυπη διοικητική κράτηση των αιτούντων άσυλο, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η πρώτη με αριθμό 190/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Αμανατίδη προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Οικονομικών, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στην «Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων ΑΒΕ», δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 188/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Ευβοίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την υπεράσπιση της κυπριακής ΑΟΖ, δεν συζητείται

λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η τρίτη με αριθμό 192/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Λάρισας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Θωμά Ψύρρα προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την υλοποίηση της Συμφωνίας Συμβιβασμού μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της «SIEMENS A.G.» και της «SIEMENS A.E.», δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Και τέλος, η τέταρτη με αριθμό 187/29-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με «τρομοκρατικές επιθέσεις που δέχθηκαν στελέχη και μέλη της Χρυσής Αυγής κατά της ζωής και της περιουσίας τους», δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Γιατί, κύριε Πρόεδρε; Δεν είναι κώλυμα όταν διαγράφονται τα 3/4 από το σύνολο! Αυτά τα λέμε δύομισι χρόνια τώρα! Και εσείς τα λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σε τι διαφωνούμε; Αυτό είναι κάτι στο οποίο έχετε απόλυτα δίκιο. Όμως, δεν πρέπει να το λέμε, αλλά να γίνεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αναφέρομαι στην αναγγελία τους, κύριε Πρόεδρε, κατά έναν τυπικό τρόπο, σαν να είναι μια ρουτίνα! Αυτό είναι πρόβλημα λειτουργίας της Βουλής και της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν είναι πρόβλημα λειτουργίας της Βουλής. Δεν ευθύνεται η Βουλή ή εσείς για κάποιους που δεν απαντούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν είναι «κάποιοι», κύριε Πρόεδρε. Είναι η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όταν δεν έρχονται να απαντήσουν οι Υπουργοί, δεν φταίει η Κυβέρνηση.

Αυτή είναι ατομική ευθύνη. Δεν φταίει η Κυβέρνηση, κύριε Γενικέ, κύριε Γραμματέα. Είναι ατομική ευθύνη. Εάν υπάρχει κάτι και δεν τεκμηριώνεται, ευθύνεται ο Υπουργός που δεν έρχεται, δεν φταίει η Κυβέρνηση και το ξέρετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι πολιτική ευθύνη ή ατομική;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ατομική είναι η ευθύνη. Έχει διαφορά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Ζαρούλια, ξέρετε -με όλο το σεβασμό- ότι δεν έχετε τον λόγο, γιατί ξέρετε ότι έτσι είναι η διαδικασία. Εάν θέλετε για μισό λεπτό, θα σας δώσω τον λόγο, αλλά μόνο για μισό λεπτό και όχι παραπάνω.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ναι, για μισό λεπτό. Θέλω να το καταγγείλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Η σημερινή επίκαιρη ερώτηση που επρόκειτο να συζητηθεί, αφορά τις τρομοκρατικές ενέργειες εις βάρος του κόμματός μας, γιατί τον τελευταίο ενάμιση μήνα έχουν ανατιναχθεί πέντε-έξι αυτοκίνητα, έχουν σπάσει ιατρεία και έναν χώρο αναψυχής, που μάλιστα έγινε στις 24 Οκτωβρίου και μέχρι σήμερα δεν έχουν πάει ακόμα από την Αντιτρομοκρατική να πάρουν τα αποτυπώματα.

Λοιπόν, αυτός, ο οποίος φέρεται ως Υπουργός ΠΡΟΠΟ έχει δηλώσει ότι «όποιος ανακατεύεται με τα πίσυρα, τον τρώνε οι κότες, ως αλλάζουν κόμμα», δήλωση την οποία τη διαβάσαμε στην εφημερίδα «ΑΚΡΟΠΟΛΗ» της 17^{ης} Σεπτεμβρίου 2014. Από πίσυρα είμαι σίγουρη ότι ξέρει ο κύριος αυτός, αλλά δεν είναι τρόπος να προτρέπει τους επίδοξους τρομοκράτες να επιτίθενται σε ένα νόμιμο και δημοκρατικά εκλεγμένο κόμμα.

Καταγγέλλω τη συγκυβέρνηση για ηθική αυτουργία στις επιθέσεις. Δεν περιμένω να ευαισθητοποιηθείτε για καμμία εγκληματική ενέργεια, που έχει γίνει μέχρι τώρα εις βάρος των Ελλήνων εθνικιστών.

Ο λοιπός αυτός που παριστάνει τον Υπουργό ΠΡΟΠΟ απαξίζει να απαντήσει και στις γραπτές μας ερωτήσεις, με την αιτιολογία ότι «δεν απαντά σε Βουλευτές που βαρύνονται με την κατηγορία

της εγκληματικής οργάνωσης».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όμως, να του πούμε ότι δεν θα είναι για πάντα Βουλευτής. Θα έρθει η μέρα εκείνη, όπου η δικαιοσύνη θα εφαρμόσει πλήρως το άρθρο 134 παράγραφο 2 του Ποινικού Κώδικα και να δούμε τι θα έχει να μας πει όταν εμείς θα έχουμε αθωωθεί και όταν αυτός δεν θα έχει ασυλία.

Θα κλείσω με τα λόγια της κ. Θάνου, της Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, στα λεγόμενα της οποίας δεν υπήρξε καμμία αντίδραση: «Η Κυβέρνηση θέτει εκτός λειτουργίας τον θεσμό της δικαιοσύνης, μετατρέπει τον εαυτό της σε Κυβέρνηση κράτους απολυταρχικού».

Τα συμπεράσματα είναι δικά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Ζαρούλια, ο κ. Κικίλιας δεν παριστάνει τον Υπουργό, είναι Υπουργός και είναι μέσα σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα, όπως λένε οι κανόνες του, καθ' όλα...

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ναι, ναι! Ας ερχόταν να μας απαντήσει την ερώτηση. Δεν σέβεται ούτε τον Κανονισμό της Βουλής ούτε τί-

ποτα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Επίσης, προσέξτε κάτι, κυρία Ζαρούλια. Δεν υπάρχουν μάνες που είναι δεξιές ή αριστερές. Υπάρχουν μάνες που πονάνε και υπάρχουν και τρομοκρατικές ενέργειες που δεν απευθύνονται ή στην Αριστερά ή στη Δεξιά. Είναι τρομοκράτες όπου και αν κάνουν αυτές τις ενέργειες και όλες οι μάνες κλαίνε.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ναι, το βλέπουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Αβραμόπουλος με την επιστολή του με αριθμό πρωτοκόλλου 3304 στις 3 Νοεμβρίου 2014 προς τον Πρόεδρο της Βουλής υπέβαλε την παραίτησή του από το βουλευτικό αξίωμα.

Η επιστολή παραίτησης του κυρίου συναδέλφου προς τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής, η οποία συνοδεύει την παραίτησή του, θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα επιστολή του κ. Δημήτριου Αβραμόπουλου έχει ως εξής:

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Κύριο
Ευάγγελο Μείμαράκη
Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων

Αθήνα, 31 Οκτωβρίου 2014
Αρ. Πρωτ.: 249066

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3304
Ημερομ. 03/11/2014

Κύριε Πρόεδρε, κριτίκω βραβεύω

Με την ανάληψη των καθηκόντων μου, ως Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σας υποβάλλω την παραίτησή μου από τη θέση του Βουλευτού της Α' Αθηνών.

Αβραμόπουλος
Λημ

Δημήτρης Λ. Αβραμόπουλος

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη των επερωτήσεων, θα προβούμε στην ορκωμοσία του συναδέλφου κ. Αθανασίου Πλεύρη που αντικαθιστά τον πρώην Βουλευτή κ. Δημήτριο Αβραμόπουλο.

Καλείται ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Πλεύρης να προσέλθει και να δώσει τον νενομισμένο όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης και δίνει τον παρακάτω όρκο:

«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιάρρητης Τριάδος να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου»)

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Άξιος, άξιος!

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξιος, άξιος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας εύχομαι καλή θητεία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 2/2/10-10-2014 επίκαιρη επερώτηση των Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, των κ.κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, Νάντια Βαλαβάνη, Γεωργίου Σταθάκη, Νικολάου Βούτση, Ζωής Κωνσταντοπούλου, Αλέξη Μητρόπουλο, Δημητρίου Στρατούλη, Δημητρίου Τσουκαλά, Γεωργίου Βαρεμένου, Βασιλικής Κατριβάνου, Ιωάννη Σταθά, Ανδρέα Ξάνθου, Κωνσταντίνου Ζαχαριά, Μαρίας Μπόλαρη, Ευσταθίας Γεωργοπούλου, Μαρίας Τριανταφύλλου, Γεσθημανής Παπαδημητρίου, Χαράς Καφαντάρη, Ειρήνης Αγαθοπούλου, Ευγενίας Βαμβακά, Αλεξάνδρου Μεικόπουλο, Νικολάου Συρμαλιένου, Αθανασίου Πετράκου, Όλγας Γεροβασίλη, Ηρούς Διώτη, Γεωργίου Πάντζα, Ιωάννας Γαϊτάνη, Ιωάννη Ζερδελη, Νικολάου Μιχαλάκη, Χρήστου Καραγιαννίδη, Άννας Χατζησοφιά, Δημητρίου Γάκη, Μαρίας Διακάκη, Στεφάνου Σαμοΐλη, Ευαγγέλου Διαμαντόπουλο, Μαρίας Κανελλοπούλου, Κωνσταντίνου Μπάρκα, Βασιλείου Κυριακάκη, Αικατερίνης Ιγγλέζη, Μιχαήλ Κριτσωτάκη, Αποστόλου Αλεξόπουλο, Φωτεινής Κούβελα, Κωνσταντίνου Δερμιτζάκη, Θεανούς Φωτίου, Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχάλιδου, Ιωάννη Μιχελογιαννάκη, Αγνής Καλογέρη, Αφροδίτης Σταμπούλη, Ευγενίας Ουζουνίδου, Ιωάννη Αμανατίδη και Ιωάννη Δραγασάκη προς τους Υπουργούς Εξωτερικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με τη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου ΗΠΑ-ΕΕ.

Προτού δώσω τον λόγο στον πρώτο επερωτώντα Βουλευτή, στον συνάδελφο κ. Σταθάκη, για δέκα λεπτά, πρέπει να σας ενημερώσω ότι ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής κ. Πολύβιος Ζησιμόπουλος ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή τον Βουλευτή Μεσσηνίας κ. Δημήτριο Κουκούτση.

Επίσης, ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Λάρισας κ. Θωμά Ψύρρα.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σταθάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η επίκαιρη επερώτηση που έχει θέσει ο ΣΥΡΙΖΑ αφορά τη Διατλαντική Συμφωνία Εμπορίου και Επενδύσεων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη μεγαλύτερη εμπορική συμφωνία που έχει υπογραφεί ποτέ, μιας και οι δύο αυτές οικονομικές ενότητες αποτελούν περίπου το 60% της παγκόσμιας οικονομίας.

Για τη σημασία αυτού του πράγματος, λοιπόν, θα ήθελα να ανατρέξω σε δύο-τρία σημεία που ιστορικά θέτουν το πλαίσιο αυτής της συμφωνίας και τις επιδιώξεις της και να σταθώ κριτικά σε πέντε σημεία που αφορούν το περιεχόμενο και τη διαδικασία αυτής της συμφωνίας.

Θα ξεκινήσω με ένα σύντομο ιστορικό. Οι συμφωνίες του διεθνούς εμπορίου, όπως έχουν πραγματωθεί στη δεκαετία του '90, έχουν γενικώς φιλελευθεροποιήσει το παγκόσμιο εμπόριο. Εντούτοις, όταν τέθηκε θέμα να διαμορφωθεί το παγκόσμιο εμπόριο υπό τους όρους της σημερινής υπό συζήτηση συμφωνίας, οι συζητήσεις δεν οδήγησαν σε αποτέλεσμα. Είναι ο περίφημος Γύρος της Ντόχα, όπου ακυρώθηκε η συνέχεια των συζητήσεων για μια παγκόσμια συμφωνία στα πρότυπα αυτών που συζητάμε σήμερα.

Αυτό έχει σημασία, διότι ναι μεν έχει φιλελευθεροποιηθεί η παγκόσμια οικονομία και έχουν προχωρήσει θέματα απελευθέρωσης αγορών, αγαθών, επενδύσεων κ.λπ., αλλά για τη συγκεκριμένου τύπου συμφωνία, το παγκόσμιο σύστημα και κυρίως οι αναδυόμενες οικονομίες και μέρος των ευρωπαϊκών χωρών, όταν έφθασε το κρίσιμο θέμα, είπαν όχι.

Σε αντικατάσταση αυτού, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι οποίες προωθούν αυτό το συγκεκριμένο πρότυπο, ακολούθησαν μια δεύτερη στρατηγική: Οδήγησαν σε μία συμφωνία Καναδά και Μεξικό –την περίφημη NAFTA-, επεδίωξαν μια αντίστοιχη συμφωνία με το σύνολο των χωρών της Λατινικής Αμερικής, η οποία δεν προχώρησε, και περιορίστηκαν σε μία

συμφωνία με τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, η οποία είναι ακόμη στα χαρτιά και δεν έχει αρχίσει η υλοποίησή της.

Αυτό είναι το ιστορικό και υπό αυτές τις συνθήκες της τελευταίας ενόμισιας προωθείται τώρα αυτού του τύπου η συμφωνία ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτών των συμφωνιών και γιατί εγείρει σημαντικές ενστάσεις μια τέτοιου τύπου συμφωνία;

Πρώτον, για πρώτη φορά οι συμφωνίες αυτές επιτρέπουν μια διαμάχη ανάμεσα σε εταιρείες και στο κράτος, ένα εθνικό κράτος. Επαναλαμβάνω ότι είναι η πρώτη φορά που σε έναν τύπο εμπορικών συμφωνιών οι εταιρείες αποκτούν το δικαίωμα να στρέφονται εναντίον κυβερνήσεων για θέματα διάφορα, τα οποία θα εξηγήσω στη συνέχεια.

Το δεύτερο: Η συμφωνία αυτή τι λέει; «Αφαιρείται από τις κυβερνήσεις το δικαίωμα να ρυθμίζουν αγορές με οποιονδήποτε τρόπο μετά τη σύναψη αυτής της συμφωνίας.». Αυτή η ρύθμιση των αγορών είναι τεράστιας στρατηγικής σημασίας, διότι οι κυβερνήσεις νομοθετούν, αλλάζουν τους κανόνες μίας αγοράς, εισάγουν καινούργιους περιβαλλοντικούς όρους, αλλάζουν τα πρότυπα και τις συνθήκες μέσα στις οποίες γίνεται μία διαδικασία, αποσύρουν από την αγορά τομείς.

Παράδειγμα: Έχεις χώρες όπου το σύστημα υγείας είναι απόλυτα δημόσιο, όπως είναι η Αγγλία, και είναι ιδιωτικά τα ταχυδρομεία. Το ανάποδο ισχύει στην Αμερική. Είναι εντελώς ιδιωτικοποιημένη η υγεία και είναι κρατικά τα ταχυδρομεία.

Τι κάνει αυτό το σύστημα; Προκαταλαμβάνει οποιαδήποτε επιλογή μιας κυβέρνησης να ρυθμίζει με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι κατά τη στιγμή κατά την οποία γίνεται μία επένδυση, ένας επενδυτής προχωράει σε μία επενδυτική διαδικασία και ως εκ τούτου αποκτά δικαίωμα να στραφεί κατά των κυβερνήσεων, οποιαδήποτε μελλοντική απόφαση και να πάρουν σ' αυτά τα θέματα.

Το λέω αυτό, γιατί η δεύτερη ενότητα αυτών των θεμάτων αφορά τους κλάδους. Σε ποιους κλάδους γίνεται αυτή η ενοποίηση; Επιτρέψτε μου να σας πω ότι είναι πολύ σημαντικοί κλάδοι. Πρώτα απ' όλα είναι οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στο σύνολό τους, τραπεζικό σύστημα, ασφαλιστικός τομέας, χρηματιστηριακές συναλλαγές κ.ο.κ. Άρα φανταστείτε έναν κόσμο όπου έχει προκαταβάλει αυτή η συμφωνία το γεγονός ότι δεν θα υπάρξει καμία ρύθμιση στα θέματα αυτά, διότι αν μία κυβέρνηση πάει να κάνει ρύθμιση, αλλάζει τα δεδομένα. Επίσης, είναι η υγεία και η παιδεία, είναι τα πνευματικά δικαιώματα, τα οποία εγείρουν δεκάδες ερωτήματα όπου έχει γίνει προσπάθεια να εφαρμοστούν, είναι τα αγροτικά προϊόντα και δεκάδες άλλοι κλάδοι.

Το δεύτερο στοιχείο της συμφωνίας αυτής –το οποίο εγείρει λιγότερες ενστάσεις, αλλά έχει σημασία ο τρόπος με τον οποίο θα γίνει– αφορά την ενοποίηση των προτύπων, δηλαδή την ιδέα ότι, αντί να έχουμε δέκα διαφορετικά πρότυπα σ' έναν συγκεκριμένο κλάδο και εφόσον είναι εφικτό να ενοποιηθούν αυτά τα πρότυπα, οι προδιαγραφές, η τυποποίηση των προϊόντων κ.ο.κ., μπορεί να γίνει μία τέτοιου τύπου σύγκλιση. Επαναλαμβάνω: Εγείρει λιγότερες ενστάσεις, κρύβει όμως πάρα πολλά και σημαντικά θέματα.

Θα αναφέρω ένα κλασικό παράδειγμα: Η ευρωπαϊκή οικονομία είναι δομημένη γύρω από την αναγνώριση της ιδιαιτερότητας των τοπικών προϊόντων. Έχει ΠΟΠ αναγνωρισμένα, γι' αυτό και οι ελληνικές βιομηχανίες που διεκδικούν την ταυτότητα του γιουρτιού δικαιώνονται στα ευρωπαϊκά δικαστήρια. Στις ΗΠΑ δεν υπάρχει τέτοια δικαίωση. Για την ακρίβεια, τα έχουν χάσει τα δικαστήρια, ακριβώς επειδή το θεσμικό πλαίσιο των ΗΠΑ δεν αναγνωρίζει τέτοιου τύπου ειδικά προϊόντα.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι η διαδικασία σύγκλισης των προτύπων έχει κάποια θετικά, διότι όντως σε κάποια προϊόντα, όπως αυτοκίνητα, μπορεί να έχεις ενιαία πρότυπα, αλλά εγείρονται στο εσωτερικό τους ενστάσεις για μια σειρά από θέματα, που είναι καθοριστικά.

Το τρίτο σημείο: Η συμφωνία αυτή προβλέπει έναν τρόπο, ένα συμβούλιο, ένα όργανο, με το οποίο οι επιχειρήσεις στρέφονται κατά των κυβερνήσεων και γίνεται ένας διακανονισμός αυτών των διαφορών. Αυτό έχει τεράστια σημασία.

Επαναλαμβάνω: Είναι ιστορικά η πρώτη φορά που σε μία συμφωνία η εταιρεία αποκτά δικαίωμα να στραφεί κατά της κυβερ-

νησης, επειδή η κυβέρνηση άλλαξε την πολιτική της.

Το πιο κλασικό παράδειγμα είναι οι πυρηνικές εταιρείες, που παράγουν πυρηνική ενέργεια, που στράφηκαν κατά της απόφασης της κυβέρνησης της Γερμανίας να σταματήσει να παράγει πυρηνική ενέργεια, ζητώντας αποζημιώσεις, επειδή άλλαξε το ενεργειακό πρότυπο της Γερμανίας και αποφάσισε να προχωρήσει μαζί στις ΑΠΕ. Με τη ΝΑΦΤΑ, όταν ο Καναδάς απορρίπτει κάποια φάρμακα μιας εταιρείας -ο αντίστοιχος ΕΟΦ-, η εταιρεία στρέφεται κατά του κράτους του Καναδά. Άλλο παράδειγμα έχουμε στην Αυστραλία, που είναι μια πολύ ανοικτή και φιλελεύθερη οικονομία κ.ο.κ..

Άρα το ένα θέμα είναι αν καταπατείται κάτι το οποίο είναι τόσο θεμελιακό. Για παράδειγμα, η εταιρεία που ασκεί μια εμπορική δραστηριότητα δεν μπορεί να στρέφεται εναντίον μιας κυβέρνησης. Μπορεί μια άλλη κυβέρνηση; Ναι. Μπορεί ένας άλλος θεσμός ευρωπαϊκός; Ναι. Όχι όμως η εταιρεία. Εδώ ανοίγει ένα τεράστιο πεδίο, στο οποίο κάθε κυβερνητική επιλογή εν δυνάμει μπορεί να αποτελέσει πεδίο διεκδίκησης από μία εταιρεία και να στραφεί εναντίον της.

Το τέταρτο σημείο αφορά τον τρόπο και τη διαδικασία με την οποία αυτή η συμφωνία έφθασε ή τείνει να φθάσει σε ένα τελικό στάδιο. Να σας υπενθυμίσω ότι, πρώτον, ξεκίνησε ως πρωτοβουλία μίας ομάδας επιχειρηματιών, ένα business club της Αμερικής. Δεύτερον, αυτό πριν από δέκα χρόνια οδήγησε σε μία συμβουλευτική επιτροπή προς τον Αμερικανό Πρόεδρο. Τρίτον, η διαδικασία αυτή βρέθηκε σε ένα στάδιο διαπραγματεύσεων, ανάμεσα στην Κομισιόν και την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Μέχρι τότε γίνονταν όλα εν κρυπτώ και το υπογραμμίζω. Στο τέταρτο και τελευταίο στάδιο, με μάλλον προκλητικό τρόπο, ο κ. Μπαρόζο φώναξε και κάποιους κοινωνικούς εταίρους και είπε: «Τι γνώμη έχετε γι' αυτό;». Το «αυτό» ήταν ήδη αποφασισμένο ή φτιαγμένο με βάση αυτά τα πρότυπα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα η διαφάνεια και η δημοκρατικότητα της όλης διαδικασίας έχει προκαλέσει τεράστιες ενστάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κλείνω με ένα πέμπτο και τελευταίο επιχείρημα. Κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό θα ολοκληρώσω. Μέχρι στιγμής και επειδή η συμφωνία αυτή καθ' εαυτή εγείρει προφανείς ενστάσεις, θα σας υπενθυμίσω ότι ακόμα και η ΝΑΦΤΑ έχει στο πρωτόκολλο δίπλα άλλα δύο πρωτόκολλα. Υπάρχει το εμπορικό με αυτές τις ρυθμίσεις, το οποίο σάς ανέλυσα, και δύο ακόμα, ένα για το περιβάλλον και ένα για το κοινωνικό ντάμπινγκ. Το λέω αυτό, διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση σε οποιοδήποτε τύπου συμφωνία -και έχουμε συμφωνίες από το παρελθόν- αντί να εισάγει ένα πιο χαλαρό πλαίσιο, όπως γίνεται στη συγκεκριμένη συμφωνία, συνήθως εξάγει ένα πιο αυστηρό κοινωνικά και περιβαλλοντικά πλαίσιο και καλά κάνει.

Όσον αφορά στις offshore εταιρείες -συζήτηση την οποία κάναμε και στη Βουλή, πριν από έξι μήνες- η Ευρωπαϊκή Ένωση λέει ότι δεν συναλλάσσεται με χώρες οι οποίες παραβιάζουν πρότυπα στοιχειωδών κανόνων φορολογικής ενημέρωσης κ.ο.κ. και πάει λέγοντας. Μπορώ να αναφέρω πολλά παραδείγματα.

Εδώ έχουμε μια πλήρη αντιστροφή αυτής της ευρωπαϊκής παράδοσης. Ενδίδει πλήρως σε ένα σύστημα ρυθμίσεων, συμφωνιών και δεσμεύσεων, οι οποίες ακυρώνουν κατά ένα μεγάλο μέρος το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αλέξης Μητρόπουλος.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ. Να συνυπολογίσετε και τη δευτερολογία μου παρακαλώ, γιατί θα μιλήσω άπαξ. Ζητώ και την ανοχή σας, βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αυτό είναι, όμως, τακτική την οποία δεν πρέπει να εφαρμόζουμε, ιδιαίτερα άνθρωποι έγκυροι και έμπειροι, όπως εσείς.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Την ανοχή σας πάντως, παρακαλώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η επίκαιρη επερώτηση που συζητείται σήμερα θεωρούμε ότι είναι η σπουδαιότερη από όσες

έχουν συζητηθεί στο Κοινοβούλιο την τελευταία περίοδο. Αφορά στη λεγόμενη Διατλαντική Συμφωνία Εμπορίου και Επενδύσεων μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προωθείται από την ευρωπαϊκή τεχνοδομή εν κρυπτώ και παραβύστω, ερήμην δηλαδή των ευρωπαϊκών λαών αλλά και των εκλεγμένων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως το Ευρωκοινοβούλιο.

Πρόκειται περί του νέου «υπερσυντάγματος», του νέου φονταμενταλισμού που ευαγγελίζεται ο ακραίος, απόλυτος, εξτρεμιστικός νεοφιλελευθερισμός, μετά την απόρριψη της εμπορικής συμφωνίας κατά της παραποίησης και το ναυάγιο της πολυμερούς συμφωνίας για τις επενδύσεις-ΠΣΕ.

Με αυτήν τη συμφωνία, αν τελικά συναφθεί, το κεφάλαιο παίρνει την ολοκληρωτική εκδίκησή του από τους ευρωπαϊκούς λαούς, μετά την κατάρρευση του αντίπαλου δέους, δηλαδή του υπαρκτού σοσιαλισμού, αλλά και της μακράς σοσιαλδημοκρατικής συναίνεσης, που είχαν καταστήσει την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία της ατομικής ιδιοκτησίας και του κοινωνικού κράτους έναν συμβατό τρόπο ζωής, στον οποίο είχαν αμβλυνθεί ταξικές συγκρούσεις και είχε επιβραδυνθεί η διαδικασία της άγριας κεφαλαϊκής συσσώρευσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρόκειται περί του πιο αναιδούς, προκλητικού και επιθετικού σχεδίου συμφωνίας που επινοήθηκε ποτέ από τους εκπροσώπους των πολυεθνικών εταιρειών. Είναι μια απροκατάληπτη επίδειξη ισχύος και απορεί κανείς πώς η ευρωπαϊκή τεχνοδομή τόσο ωμά, προκλητικά και ανενδοίαστα την προωθεί, όχι μόνο ερήμην των ευρωπαϊκών λαών, αλλά ακόμη και αυτών των συστημικών μέσων ενημέρωσης.

Όλο μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι η εκλεκτικιστική, νεολεϊτουργική αντίληψη των τεχνοκρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης απεχθάνεται μετά βδελυγμίας την έκφραση των λαών με δημοψηφίσματα για τη διαδικασία έγκρισης των διαφόρων τροποποιήσεων των θεμελιωδών συνθηκών που καθορίζει.

Όλο λάβαμε πείρα της εκστρατείας κατασκευασμένης της λαϊκής ετυμολογίας στις χώρες όπου οι πολίτες κάπνιν δημόσιας συζήτησης αποφάσισαν να απορρίψουν τα σύμφωνια που προωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Όλοι γνωρίζουμε για το ποια πλευρά ευνοούν οι θεμελιώδεις ευρωπαϊκές ρυθμίσεις στην ατέρμονη διαδικασία της ταξικής πάλης, τουλάχιστον από την εποχή του Άμστερνταμ και του Μάαστριχτ.

Ποτέ άλλοτε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχαμε γευθεί αυτήν την ευθεία υπονόμηση ακόμα και αυτών των κανόνων της δημοκρατίας από μία θρασεία και ελάχιστα ελεγχόμενη Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η προσπάθεια να μη θεωρηθεί η συζητούμενη υπό κατάρτιση συμφωνία «μεικτή συμφωνία», ώστε να ξεφύγει τη διαδικασία έγκρισής της από κάθε Βουλή κράτους-έθνους, σε συνδυασμό με το ότι αφαιρείται η δικαιοδοσία απονομής της δικαιοσύνης από τη συντεταγμένη δικαιοδοτική λειτουργία, ακόμη και αυτής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τα πολλά και κρίσιμα ρυθμιζόμενα από αυτή θέματα, μας εισάγει σε μια δικαιοπολιτική φάση κατά την οποία τα συμφέροντα του κεφαλαίου αναλαμβάνουν με δικά τους διαιτητικά όργανα να απονείμουν δικαιοσύνη σε βάρος των κρατών και των πολιτών τους.

Όχι μόνο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά μέσω του υπό σύσταση Συμβουλίου Ρυθμιστικής Συνεργασίας -όπως λέγεται- οι πολυεθνικές πρόκειται να προεγκρίνουν ή να απορρίπτουν κάθε νέο προτεινόμενο ρυθμιστικό κανονισμό. Αν αυτός περάσει από τα ιδιοτελή τους όργανα, τότε μόνο μπορεί να εισαχθεί στο εσωτερικό κοινοβούλιο προς συζήτηση και ψήφιση.

Έχουμε να κάνουμε, δηλαδή, με ένα εφιαλτικό σενάριο, που απαλείφει τους ρυθμιστικούς και παρεμβατικούς κανόνες -εθνικούς και ευρωπαϊκούς- σε μια σειρά κρίσιμων θεμάτων. Πρόκειται, δηλαδή, για την ακύρωση της εσωτερικής βούλησης των συντεταγμένων οργάνων των ευρωπαϊκών λαών ως προς την προστασία του περιβάλλοντος, τα προσωπικά δεδομένα, τον έλεγχο της διακίνησης κεφαλαίων, την προστασία του γονιδιώματος ζώων και φυτών, των θεμελιωδών εργασιακών, κοινωνικών συνολικών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, συνδικαλιζέσθαι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως

του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πάρω και τον χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

Προξενεί μάλιστα κατάπληξη η εμμονή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των άλλων ευρωπαϊκών οργάνων στη διαδικασία της περαιτέρω απορρύθμισης των χρηματαγορών που προκάλεσαν τη συνεχιζόμενη κρίση. Ο ελληνικός λαός υποφέρει από τον τρόπο που επέλεξε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η πανίσχυρη γερμανική μεγαλοαστική τάξη για την αντιμετώπισή της.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένας ακόμη μη αποκρυπτόμενος στόχος αυτής της τερατώδους υπό κατάρτισης συμφωνίας είναι η κατάληψη του δημόσιου χώρου, της παιδείας, της υγείας, της περίθαλψης, του πολιτισμού από το ιδιωτικό κεφάλαιο. Όποιος διαβάσει τα σχετικά άρθρα που έχουν μέχρι σήμερα προκαταρκτικώς εγκριθεί, αντιλαμβάνεται ότι το κοινωνικό κράτος σε όλες του τις διαστάσεις τίθεται υπό απαγόρευση και μαζί κάθε δυνατότητα επαναφοράς του με πολιτικά, δημοκρατικά μέσα στο μέλλον.

Ποτέ άλλοτε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έδρασε τόσο απροκάλυπτα εναντίον των ευρωπαϊκών λαών όσο στη συγκεκριμένη περίπτωση. Αν η Επιτροπή Σαντέρ κατέρρευσε υπό το βάρος των εσωτερικών σκανδάλων, του νεποτισμού και των μεροληπτικών ενεργειών των επιτρόπων της, η Επιτροπή Μπαρόζο θα έπρεπε να κηρυχθεί έκπτωτη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την πρωτοφανή αυτή αντιδημοκρατική υπονόμευση της δημοκρατίας και της κυριαρχίας των ευρωπαϊκών λαών αλλά και για τη δράση της εναντίον της πεμπτουσίας του ευρωπαϊκού πολιτισμού, δηλαδή του ευρωπαϊκού κοινωνικού κράτους δικαίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο βιβλίο μου, πριν από 25 χρόνια, με τίτλο «Νεοφιλελευθερισμός και Υποβάθμιση της Εργασίας» είχα περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο οι φιλελεύθερες δυνάμεις, πολιτικές και οικονομικές, θα δράσουν τις επόμενες δεκαετίες. Στην αρχή της αντεπιθέσής του ο νεοφιλελευθερισμός ύμνησε τα ατομικά δικαιώματα, προκειμένου να κατοχυρώσει την προτεραιότητα του δικαιώματος του επιχειρείν και να το απαλλάξει από κάθε παρεμβατικό και ρυθμιστικό κανόνα των εθνικών κοινοβουλίων αλλά και των οργάνων των περιφερειακών ολοκληρώσεων, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στην πορεία του χρόνου όμως, κυρίες και κύριοι βουλευτές, όταν άλλαξε τη βάση και τον συσχετισμό των συντελεστών της παραγωγής, έσπασε, δηλαδή, τους ρυθμιστικούς κανόνες στην πράξη και επέβαλε μέσω των ισχυρών κρατών και των διεθνών οργανισμών την οικουμενική του κυριαρχία, άρχισε να αφαιρεί τα ατομικά δικαιώματα, επιτρέποντας μόνον εκείνα που η άσκηση τους ήταν ανώδυνη για την κυριαρχία του συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων, όπως όλοι γνωρίζουμε, αποτελεί προϋπόθεση της ενεργοποίησης των κοινωνικών δικαιωμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, δεν είναι σωστό να υπερβείτε και τον πρώτο επερωτώντα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κάτι τέτοιο δεν το επιτρέπει το νεοφιλελεύθερο πνεύμα. Έτσι ο νεοφιλελευθερισμός στο νέο επιθετικό του στάδιο αφαιρεί και τα ατομικά δικαιώματα, για να μην ασκούνται τα λεγόμενα κοινωνικά.

Όλα αυτά και πολλά άλλα, που δεν μου επιτρέπει ο χρόνος να αναπτύξω, βρίσκονται ενσωματωμένα στο υπό συζήτηση σχέδιο συμφωνίας. Δεν θα ήταν υπερβολή να παρατηρήσουμε ότι πρόκειται περί ενός ανώφελου ως προς τις αναπτυξιακές του παραμέτρους εργαλείου του κεφαλαίου, που καταλύει κρίσιμα σημεία της δημοκρατικής λειτουργίας και θεμελιώδεις κοινωνικές κατακτήσεις που υπάρχουν από την πρώτη εποχή της νεωτερικότητας και της Γαλλικής Επανάστασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό είναι κατεπείγουσα ανάγκη αυτό το σχέδιο συμφωνίας, τα σχετικά πρακτικά των διαπραγματεύσεων, τα μέλη των διαπραγματευτικών επιτροπών, όλα τα πρωτόκολλα που έχουν

μέχρι σήμερα υπογραφεί να έρθουν στο φως, ώστε η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη και ο ελληνικός λαός να πληροφορηθούν τι αποφασίζεται γι' αυτούς χωρίς αυτούς και να το απορρίψουν χωρίς καμία περαιτέρω συζήτηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής Α' Αθηνών, κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υφυπουργέ, θα ξεκινήσω εκφράζοντας τη λύπη μου για την υποβάθμιση του επιπέδου της συζήτησης αυτής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε με πρωτοβουλία του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου, του Παναγιώτη Κουρουμπλή, αυτή την επίκαιρη επερωτήτηση προκειμένου να υποχρεώσει την Κυβέρνησή σας να...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Μου επιτρέπετε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, δεν σας επιτρέπω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Από ευγένεια, επί της διαδικασίας ήθελα...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εισηγούμαι την επίκαιρη επερωτήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, θα ολοκληρώσει η κ. Κωνσταντοπούλου. Και για λόγους τάξεως και για λόγους...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα σας διευκολύνω εγώ, γιατί θα σας θέσω ερωτήσεις και ελπίζω να τις απαντήσετε.

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ μόνο να προσαρμόσετε αναλόγως και τον χρόνο στη διακοπή που έγινε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ξέρω ότι θα το κάνετε εσείς και ξέρετε ότι θα το κάνω και εγώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εκφράζω λοιπόν τη λύπη μου για την υποβάθμιση της συζήτησης, διότι για ένα από τα πλέον σοβαρά ζητήματα, ίσως κομβικότερης σημασίας για το μέλλον των λαών και των κοινωνιών της Ευρώπης, η Κυβέρνηση είναι απύσχα. Παρών είναι μόνο ο Υφυπουργός Ανάπτυξης. Απουσιάζει ο Υπουργός Εξωτερικών, στον οποίο απευθύνονται συγκεκριμένα ερωτήματα σε σχέση με την πολιτική και τη στρατηγική που έχει ακολουθήσει. Και βέβαια είναι εν εναλλαγή θητείας ο Υπουργός Ανάπτυξης.

Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά εάν δι' αυτού του τρόπου σκεφτήκατε να συντηρήσετε το πέπλο αδιαφάνειας και άγνοιας με το οποίο επιχειρείται από κάποιους να καλυφθεί η προεργασία γι' αυτήν τη συμφωνία, κακώς επιλέξατε.

Η εν κρυπτώ εξέλιξη συνομιλιών, οι οποίες αναμένεται να διαρθρώσουν το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο προστασίας της δημοκρατικής νομιμότητας, του δημοσίου συμφέροντος και των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών -συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, του δικαιώματος στην υγεία, του δικαιώματος στην εργασία, του δικαιώματος στην παιδεία, του δικαιώματος σε ένα υγιές φυσικό και οικιστικό περιβάλλον, -αποκαλύπτει τελικά το εφιαλτικό μέλλον που απεργάζεστε κάποιιο εκπρόσωποι κυβερνήσεων για τους ευρωπαϊκούς λαούς, ερήμην τους.

Γιατί χρειάστηκε να πραγματοποιηθεί ένας τιτάνιος αγώνας διαφάνειας για τα αυτονόητα; Θα μας απαντήσετε; Για ποιον λόγο η Κυβέρνηση Σαμαρά δεν έχει ενημερώσει τη Βουλή για τις εν εξέλιξη διαπραγματεύσεις;

Εσείς συναντιέστε με τον Αμερικανό πρέσβη και κάνετε συνομιλίες οι οποίες δεν δημοσιοποιούνται. Ο κ. Σαμαράς πραγματοποιεί από έτους συναντήσεις, το περιεχόμενο των οποίων δεν δημοσιοποιείται. Στις 28 Φλεβάρη συνεδριάζει ατύπως το Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικού Εμπορίου υπό την προεδρία σας και ουδέν δημοσιοποιείται επί των διαμειφθέντων. Και μόνο μετά από τον ξεσηκωμό διαμαρτυριών της κοινωνίας των πολιτών για διαφάνεια, χρειάστηκε να γίνει τι; Χρειάστηκε παρέμβαση της Ευρωπαϊκής διαμεσολαβήτριας, προκειμένου να θεθεί στη δημοσιότητα και υπ' όψη των Ευρωπαίων πολιτών η εντολή διαπραγμάτευσης που ανάγεται στις 17 Ιουνίου του 2013.

Εμείς σας ρωτάμε τα απλά και τα εντελώς αυτονόητα: Με ποια στρατηγική συμμετέχετε στις διαπραγματεύσεις; Τι σκοπεύετε να πετύχετε και πώς εξυμνηρείτε το δημόσιο συμφέρον; Ποιες παραμέτρους λαμβάνετε υπ' όψιν για να υπηρετήσετε τα συμφέροντα της ελληνικής κοινωνίας; Με ποιους διαλέγεσθε; Διότι συμμετέχουν ως παρατηρητές και υπό άλλες ιδιότητες εκπρόσωποι πολυεθνικών εταιρειών σε αυτά τα οποία κάνετε και δεν συμμετέχει η κοινωνία ούτε το Κοινοβούλιο.

Θα αναφερθώ στο κομβικό ζήτημα των διαφορών επενδυτών με κράτη.

Κύριε Μητράκη, αν θέλετε να με προσέχετε, γιατί θα σας κάνω συγκεκριμένες ερωτήσεις.

Το σχέδιο...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Πρέπει να βρω κι εγώ την απάντηση σε αυτά που ρωτάτε βέβαια.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας φαίνεται αστείο το ζήτημα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Όχι, αλλά επειδή ρωτάτε κάτι, χρειάζεται να βρω την απάντηση.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τώρα θα ενημερωθείτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Αν θέλετε να σας απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας παρακαλώ!

Συνεχίστε, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το σχέδιο Διατλαντικής Εταιρικής Σχέσης Εμπορίου κι Επενδύσεων στην πραγματικότητα - όπως ξέρετε - προωθεί τη δυνατότητα πολυεθνικών εταιρειών να στρέφονται εναντίον κρατών, αναζητώντας αποζημίωση σε περίπτωση που οι πολιτικές των κρατών αυτών πλήττουν την κερδοφορία τους.

Δηλαδή, ουσιαστικά προωθείτε μια νέα τάξη πραγμάτων, στην οποία περιβάλλεται με κύρος και ισχύ υπέρτερης αξίας και ανώτατου εννόμου αγαθού η κερδοφορία των επιχειρήσεων, στις οποίες εγκαταλείπονται ευάλωτα τα κράτη ως εναγόμενες μονάδες. Όταν εγκαταλείπονται τα κράτη, τελικά ποιοι εγκαταλείπονται; Οι πολίτες και οι λαοί.

Έχετε συνειδητοποιήσει ότι δημιουργείται ένας νέος μηχανισμός παραγωγής δημοσίου χρέους; Έχετε συνειδητοποιήσει ότι από αυτές τις διαφορές που επιτρέπετε να προκύψουν μεταξύ εταιρειών και κρατών ενδέχεται -για να μην πω είναι βέβαιο- να προκύψουν αστικές υποχρεώσεις για τα κράτη, που πάλι θα τις μετακυλίσετε στους λαούς και δη στον πολύπαθο ελληνικό λαό, στον οποίο έχετε μετακυλίσει όλες σας τις αμαρτίες;

Τι προβλέψετε έχετε κάνει, προκειμένου να θωρακίσετε τη νομική θέση του ελληνικού κράτους; Διότι το ελληνικό κράτος, σε όποια έννομη αντιδικία έχει προκύψει, υπήρξε εγκαταλειμμένο έως προδομένο νομικά. Δεν έκανε αγωγή κατά της «SIEMENS» αλλά του έκανε η «SIEMENS» αγωγή. Όταν αυτό έγινε, φέρατε τον κατάπτυστο συμβιβασμό που χαρίσατε τις αξιώσεις μας. Δεν έκανε αγωγή κατά των εταιρειών που εμπλέκονται στο σκάνδαλο των υποβρυχίων, αλλά έκαναν εκείνες προσφυγή στο διαιτητικό δικαστήριο.

Εγκαταλείπετε τη χώρα, ουσιαστικά υπονομεύετε τη θέση της τη νομική και τη δικονομική και απεργάζεστε μια νέα λεωφόρο δημιουργίας χρέους για τον ελληνικό λαό και τους ευρωπαϊκούς λαούς, ώστε να έχουν εκείνοι -τους οποίους τελικά από ό,τι φαίνεται στην πραγματικότητα εκπροσωπείτε- μοχλούς και εργαλεία εξανδραποδισμού τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Περιμένουμε να μας πείτε ακριβώς με ποιες θέσεις παρίστασθε στις διαπραγματεύσεις. Περιμένουμε να απαντήσετε εάν έχετε έστω διεκδικήσει να θεωρείται η συμφωνία αυτή μεκτική, ούτως ώστε να πρέπει να περάσει από το ελληνικό Κοινοβούλιο και από κάθε εθνικό Κοινοβούλιο, προκειμένου να ισχύσει.

Περιμένουμε, επίσης, να μας πείτε ότι σε αυτές τις διαπραγματεύσεις δεν παρίστασθε όπως παρίστασθε στις λεγόμενες «διαπραγματεύσεις για το μνημόνιο», στις οποίες όπου εκπροσωπείτε την Ελλάδα σαν να ήσασταν εκκαθαριστές μιας εταιρείας.

Περιμένουμε να μας πείτε κάτι ουσιαστικότερο και πατριωτικότερο από το «we delivered» που είπε ο κ. Σαμαράς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο συνάδελφος Βουλευτής Ρεθύμνης κ. Ανδρέας Ξανθός έχει τον λόγο.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε σήμερα, όπως καταλαβαίνετε, να αλλάξουμε τον Κανονισμό. Ξέρετε ότι όταν συζητάμε μαζί έχουμε μια αμοιβαία εμπιστοσύνη και εκτίμηση. Δεν μπορεί όμως όλοι οι συνάδελφοι να ζητούν να πάρουν και την πρωτολογία και τη δευτερολογία τους μαζί. Δεν είναι σωστό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ δεν το είπα και θα δευτερολογήσω κιόλας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Καταλάβετε, κύριοι συνάδελφοι; Δεν γίνεται. Σας παρακαλώ, λοιπόν. Το να υπάρξει μια ανοχή το καταλαβαίνω. Αυτή η διαδικασία όμως είναι καινούργια διαδικασία και δεν μπορούμε να την αποφασίσουμε εμείς. Όταν αλλάξει ο Κανονισμός, ως την αποφασίσει η Βουλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πάμε, κύριε Ξανθέ. Ξεκινήστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Κουρουμπλή, θα του δώσετε και τον λόγο; Όταν με το καλό ο λαός σας κάνει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Σας βοηθάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Συνηγορώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν έχει ανάγκη ο κ. Ξανθός, Κρητικός είναι. Εσείς είστε από την Αιτωλοακαρνανία.

Ορίστε, κύριε Ξανθέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ: Ευχαριστώ.

Όπως έχει ήδη επισημανθεί, προφανώς δεν έχουμε να κάνουμε με μια ακόμα συμφωνία για την ενίσχυση του εμπορίου ανάμεσα στους δύο μεγάλους πόλους της παγκόσμιας οικονομίας. Αυτό το οποίο επιδιώκεται με αυτήν τη συμφωνία είναι η άρση των κανονιστικών φραγμών και των προστατευτικών ρυθμίσεων που, κατά τις πολυεθνικές και των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμποδίζουν την αύξηση των αποδόσεων του κεφαλαίου και τη μεγαλύτερη δυνατή κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Όταν το κεφάλαιο μιλάει για φραγμούς, ξέρουμε πολύ καλά ότι εννοεί τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, την περιβαλλοντική προστασία, τα στάνταρντ ασφαλείας για τη βιομηχανία και τα τρόφιμα, την προστασία των προσωπικών δεδομένων, τις όποιες ασφαλιστικές δικλίδες υπάρχουν για τις τραπεζικές συναλλαγές, τις νομικές και συνταγματικές προβλέψεις που έχουν θεσπίσει τα εθνικά κράτη ή ενώσεις κρατών και οι οποίες επιτρέπουν τον έλεγχο και τη δημοκρατική νομιμοποίηση των αποφάσεων που παίρνουν οι κυβερνήσεις και οι υπερεθνικοί θεσμοί.

Πέρα, όμως, από αυτήν τη διάσταση της απορρύθμισης, αυτή η νέα συμφωνία δίνει -όπως έχει επισημανθεί από προηγούμενους ομιλητές- στους ξένους επενδυτές το δικαίωμα να ενάγουν κυρίαρχα κράτη με την κατηγορία της απώλειας κερδών εξαιτίας πολιτικών αποφάσεων δημοσίου συμφέροντος. Αυτό νομίζουμε ότι είναι μία πολύ σημαντική εξέλιξη, που θα οδηγήσει τις πολυεθνικές εταιρείες να μηνούν κράτη όταν θεωρούν ότι οι νόμοι, οι εργασιακές και περιβαλλοντικές ρυθμίσεις και οι κοινωνικές εγγυήσεις, ακόμα και οι συνδικαλιστικές ελευθερίες, βλάπτουν τα προσδοκώμενα κέρδη τους.

Έχουμε, λοιπόν, να κάνουμε στην πραγματικότητα με την εκχώρηση στο πολυεθνικό κεφάλαιο της δυνατότητας να παρακάμπτει την ίδια τη δικαιοσύνη και να νομοθετεί υπέρ των συμφερόντων του. Με άλλα λόγια, δεν πρόκειται για μία συμφωνία εις βάρος της Ευρώπης και υπέρ των ΗΠΑ, αλλά για ένα ισχυρό και δεσμευτικό πλαίσιο υπέρ των πολυεθνικών επιχειρήσεων και των δύο μερών, που θα πλήξει το κοινωνικό κράτος, το κράτος δικαίου και τη δημοκρατία αμφοτερόπλευρα του Ατλαντικού.

Υπάρχει, επίσης, μία κρίσιμη πτυχή σε αυτήν τη συμφωνία, που είναι η δημιουργία νέων αγορών στον τομέα των δημόσιων υπηρεσιών -υγεία, παιδεία, ηλεκτρική ενέργεια, ύδρευση κ.λπ.- και η εκχώρηση μέρους ή συνόλου δημόσιων αγαθών σε πολυεθνικές,

που αναζητούν νέα πεδία επενδύσεων και κερδοφορίας. Ειδικά για τις υπηρεσίες υγείας έχουν ήδη εκφραστεί και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σοβαρές ανησυχίες για τους κινδύνους από ακόμα μεγαλύτερες ιδιωτικοποιήσεις των δημόσιων συστημάτων υγείας, που είναι πλέον τεκμηριωμένο βιβλιογραφικά ότι οδηγούν σε μεγαλύτερες υγειονομικές ανισότητες και αποκλεισμούς των φτωχών και των ανασφάλιστων από την περίθαλψη, αλλά και σε ανεξέλεγκτη αύξηση του κόστους.

Μέχρι σήμερα αυτές οι υπηρεσίες είχαν εξαιρεθεί από προηγούμενες συμφωνίες, θεωρώντας ότι είναι αποκλειστική υπόθεση των εθνικών κυβερνήσεων και η κατεύθυνση σήμερα είναι η άρση αυτών των εξαιρέσεων.

Ο πολιτικός κίνδυνος από μία τέτοια εξέλιξη είναι ολοφάνερος. Ακόμα και αν οι πολίτες μίας χώρας αποφασίσουν δημοκρατικά για την αλλαγή προτεραιοτήτων πέραν των νεοφιλελεύθερων επιλογών, θα είναι πρακτικά αδύνατον για μία χώρα να αναστρέψει την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών που θα έχει συντελεστεί και να ενισχύσει τον δημόσιο τομέα υγείας, παιδείας, ύδρευσης, ηλεκτρικής ενέργειας κ.λπ..

Μία ακόμα σημαντική πλευρά της συμφωνίας που συζητάμε και αφορά το φάρμακο και την πολιτική υγείας είναι η αυστηροποίηση και η επέκταση της νομοθεσίας για τα πνευματικά δικαιώματα, τη γνωστή πατέντα των φαρμακευτικών εταιρειών, γεγονός που θα ευνοήσει αποκλειστικά τις πολυεθνικές εταιρείες και θα πλήξει ευθέως τις φαρμακοβιομηχανίες αναπτυσσόμενων ή και απεικνυμένων χωρών, που έχουν επενδύσει σε ποιοτικό γενόσημο φάρμακο για την κάλυψη των φαρμακευτικών αναγκών του πληθυσμού. Ο βασικός στόχος των εταιρειών πρωτοτύπων φαρμάκων αυτήν την περίοδο είναι να επεκτείνουν τον χρόνο προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων και των δεδομένων που προκύπτουν από κλινικές δοκιμές.

Ίσως, όμως, η μεγαλύτερη απειλή είναι η εισαγωγή του μηχανισμού ISDS στον χώρο του φαρμάκου, πράγμα για το οποίο πιέζουν και οι ΗΠΑ και η Γενική Διεύθυνση Εμπορίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα σε φαρμακευτικές εταιρείες να εγκαλούν και να ενάγουν για εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ τα κράτη-μέλη, σε περίπτωση κατά την οποία μέτρα για τη δημόσια υγεία ή την πρόσβαση σε φάρμακα βλάπτουν τα μελλοντικά τους κέρδη. Τέτοιες πολιτικές μπορεί να είναι ο έλεγχος τιμών και ο τρόπος αποζημίωσής τους από τα ασφαλιστικά ταμεία, τα θεραπευτικά πρωτόκολλα, η φαρμακοεπαγρύπνηση και τα αυστηρότερα στάνταρντ για τις πατέντες.

Με αυτή, λοιπόν, τη συμφωνία, θεσμοποιείται ότι το εταιρικό κέρδος και το δίκαιο του επενδυτή είναι πάνω από τις ανάγκες των ανθρώπων. Αποδεικνύεται περίτρανα ότι η παγκοσμιοποιημένη αγορά και ο νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός έχουν δισαναξία και προς την πολιτική και προς τη δημοκρατία.

Απέναντι σε αυτήν τη συμφωνία παγκόσμιας ηγεμονίας του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, απαιτούνται: Πρώτον, απόλυτη διαφάνεια, ενημέρωση των πολιτικών οργάνων της χώρας, της Βουλής, σε κάθε φάση των διαπραγματεύσεων. Δεύτερον, παγκοσμιοποιημένες συλλογικές αντιστάσεις, διεθνοποιημένα κινήματα υπεράσπισης της δημόσιας υγείας, του περιβάλλοντος, των ανθρώπων και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Δεν μπορούν να υπάρξουν πια εθνικού τύπου αναδιπλώσεις και περιχαρακώσεις. Δεν μπορούν να προωθηθούν βιώσιμες λύσεις υπέρ της εργασίας και της κοινωνίας χωρίς ευρωπαϊκές και παγκόσμιες πολιτικές, κοινωνικές και κινηματικές συμμαχίες, χωρίς προοδευτικές συσπειρώσεις και στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, χωρίς ένα εναλλακτικό, αλληλέγγυο και δίκαιο σύστημα παγκόσμιας συνεργασίας για το εμπόριο, τις υπηρεσίες, το περιβάλλον, τις επικοινωνίες, τις μεταφορές, την αειφορική και δίκαιη ανάπτυξη.

Σε ένα τέτοιο ευρύτερο πλαίσιο εντάσσει και ο ΣΥΡΙΖΑ το πολιτικό του σχέδιο για την ανακούφιση της κοινωνίας, για την επανεκκίνηση της οικονομίας, την ανακατανομή βαρών, την αποκατάσταση των αδικιών και την ανάκτηση της αξιοπρέπειας των ανθρώπων στην πατρίδα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Δημήτριος Στρατούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η κυβέρνηση Ομπάμα διαπραγματεύονται αυτήν τη Διατλαντική Εμπορική και Επενδυτική Συμφωνία μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είπαν και οι προηγούμενοι εισηγητές του ΣΥΡΙΖΑ, με πολύ μεγάλη αδιαφάνεια και με άκρα μυστικότητα και από τους λαούς της Ευρώπης και από το ίδιο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που θα κληθεί στο τέλος απλά να επικυρώσει ή να μην επικυρώσει, αλλά και από τα εθνικά κοινοβούλια των ενδιαφερόμενων και συμβαλλόμενων εμμέσως χωρών.

Βεβαίως, θα πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι αυτές οι διαπραγματεύσεις δεν γίνονται με μυστικότητα έναντι κάποιων άλλων. Και αυτές, έναντι των οποίων δεν γίνονται με μυστικότητα αυτές οι διαπραγματεύσεις, είναι οι πολυεθνικές εταιρείες, οι οποίες κατ'εξοχήν θα ωφεληθούν, εάν επικυρωθεί αυτή η συνθήκη, γιατί το σχέδιο αυτής της συνθήκης είναι κομμένο και ραμμένο, όπως είπαν και οι προηγούμενοι εισηγητές του ΣΥΡΙΖΑ, στα μέτρα των πολυεθνικών και της άκρατης, γενικευμένης και ανεξέλεγκτης κερδοφορίας τους.

Για να μη λέμε θεωρητικά πράγματα, είναι γνωστό και έχει δημοσιευθεί σε επίσημα έγγραφα και ντοκουμέντα ότι στις διαπραγματευτικές ομάδες των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής συμμετέχουν εξακόσιοι εκπρόσωποι πολυεθνικών εταιρειών και ούτε ένας εκπρόσωπος του Εργατικού Συνδικαλιστικού Κινήματος των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Στη δε Κομισιόν, όπου ο Μπαρόζο προσπάθησε να κρατήσει τα προσχήματα, αφού πρώτα διοργάνωσε εκατόν δεκαεννέα συσκέψεις με εκπροσώπους πολυεθνικών, στο τέλος και κάτω από τις αντιδράσεις οι οποίες ξεκίνησαν από συνδικάτα και κοινωνικά κινήματα της Ευρώπης, έκανε και οκτώ συσκέψεις με εκπροσώπους οργανώσεων των πολιτών, κοινωνικών κινήματων και συνδικάτων για λόγους και μόνο –με συγχωρείτε για την έκφραση- πολιτικού «ξεκαρφόματος», ενώ την ουσία την είχε κουβεντιάσει –και είχε περίπου διαμορφωθεί το σχέδιο- με τους εκπροσώπους των πολυεθνικών εταιρειών.

Γιατί, όμως, έχουν τόση μυστικοπάθεια στις διαπραγματεύσεις η Κομισιόν με τους εκπροσώπους της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής; Υπάρχει όχι μόνο ο λόγος ουσίας –ότι έτσι δεν εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των πολλών, αλλά των λίγων- αλλά και ένα προηγούμενο, το οποίο θέλουν να προλάβουν και να αντιμετωπίσουν. Το προηγούμενο είναι η πλήρης αποτυχία της προσπάθειάς τους να προωθήσουν τέτοιες ρυθμίσεις πλήρους απελευθέρωσης των αγορών, του εμπορίου και των επενδύσεων και κατάργησης όποιων ρυθμιστικών αρχών και θεσμών υπάρχουν. Αυτό είχε ξανααποτύχει πριν από δεκαπέντε χρόνια. Τότε με τον μανδύα του ΟΟΣΑ, προσπαθούσαν να περάσουν τη λεγόμενη Πολυμερής Συμφωνία Επενδύσεων που περίπου έλεγε τα ίδια πράγματα.

Αυτό το σχέδιο είχε χαρακτηριστεί τότε –όχι από τον Αλέξη Μητρόπουλο, που πολύ εύστοχα χαρακτήρισε το τωρινό ως μανιφέστο του καπιταλισμού- από έγκυρο περιοδικό, από το «Le Monde Diplomatique», ως το «μανιφέστο του παγκοσμιοποιημένου νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού» και προέβλεπε τόσο ισπεδωτική επιβολή του ελεύθερου εμπορίου, που έθετε κυριολεκτικά στην παρανομία κάθε εθνικό, κοινωνικό, εργασιακό, περιβαλλοντικό και πολιτιστικό φραγμό μαζί με κάθε έννοια εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας. Αν η συνθήκη αυτή εγκρινόταν, τότε οποιαδήποτε πολυεθνική θα μπορούσε να σύρει σε διεθνή διαιτητικά δικαστήρια οποιαδήποτε κυβέρνηση, αξιώνοντας γενναίες αποζημιώσεις για κάθε είδους μέτρα προτίμησης εθνικών ή ευρωπαϊκών προϊόντων και επιχειρήσεων, ενίσχυσης της εργατικής νομοθεσίας, προστασίας της δημόσιας υγείας και περιβάλλοντος.

Τελικά, οι αντιδράσεις των συνδικάτων και των κοινωνικών κινήματων της Ευρώπης ήταν οξύτερες, με αποκορύφωμα τη 17^η Ιούνη του 1997, με μια μεγάλη πανευρωπαϊκή διαδήλωση στο Άμστερνταμ –όπου είχα την τύχη να παρευρίσκομαι εκπροσωπώντας τότε το Ελληνικό Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα, μαζί με εκατοντάδες άλλους ακτιβιστές, συνδικαλιστές και στελέχη κοινωνικών κινήματων- με εκατό χιλιάδες Ευρωπαίους, οι οποίοι όχι

μόνο διαμαρτύρονταν για το περιεχόμενο της Συνθήκης του Άμστερνταμ, εν όψει της επικύρωσής της, αλλά διαμαρτύρονταν και για αυτήν τη συνθήκη που συζητάμε, με αίτημα να μην επικυρωθεί.

Είναι αλήθεια ότι κάτω από τις πιέσεις των κοινωνικών κινημάτων της Ευρώπης η τότε γαλλική κυβέρνηση του κ. Ζοσπέν, η οποία είχε δει έναν πολύ μεγάλο κίνδυνο σε αυτήν τη συμφωνία και για την πολιτιστική ταυτότητα της Γαλλίας, κυρίως όμως για την πολύ ισχυρή αγροτική της οικονομία καθώς και για την αμυντική της βιομηχανία, είχε παγώσει και διακόψει κάθε διαδικασία διαπραγμάτευσης και ουσιαστικά έδωσε τη χαριστική βολή σε αυτήν τη συμφωνία.

Αυτήν τη συμφωνία έρχεται να νεκραναστήσει τώρα το νέο σχέδιο της ευρωατλαντικής συμφωνίας για το εμπόριο και τις επενδύσεις. Το μόνο που έχει αλλάξει από τότε, δεκαπέντε χρόνια αφότου το ευρωπαϊκό κοινωνικό και συνδικαλιστικό κίνημα και οι τότε δυνάμεις της Αριστεράς είχαν πετύχει την ακύρωσή του, είναι ότι τώρα οι ευρωπαϊκές και αμερικάνικες οικονομικές και πολιτικές ελίτ έχουν προετοιμαστεί καλύτερα να κάνουν συστηματική προπαγανδιστική εκστρατεία, για να πειστεί η κοινή γνώμη για τα υποτιθέμενα οφέλη και να αποτραπούν απρόοπτα όπως αυτά του Οκτώβρη του 1998, όταν η γαλλική κυβέρνηση είχε ακυρώσει αυτήν τη συμφωνία.

Το κεντρικό επικοινωνιακό μήνυμα των οικονομικών ελίτ των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ότι με την κατάργηση ή τη συρρίκνωση των προστατευτικών φραγμών, η διατλαντική ζώνη του ελεύθερου εμπορίου θα δημιουργήσει τετρακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας μέχρι το 2015, θα ελαφρύνει τα νοικοκυριά κατά 545 ευρώ τον χρόνο ανά νοικοκυριό -λόγω μειωμένων τιμών, εξαιτίας του ελεύθερου ανταγωνισμού- και θα αποφέρει οφέλη 160 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την Ευρωπαϊκή Ένωση και 128 δισεκατομμυρίων δολαρίων για τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Οι ισχυρισμοί αυτοί αμφισβητούνται όχι μόνο από τα κοινωνικά κινήματα και την Αριστερά, αλλά και από έγκυρους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς. Κυρίως αμφισβητούνται γιατί ξέρουμε όλοι ότι οι προστατευτικοί δασμοί μεταξύ ΗΠΑ και Ευρώπης, που υποτίθεται ότι θα καταργηθούν, είναι έτσι κι αλλιώς πάρα πολύ χαμηλοί και ισχύουν μόνο σε κλάδους στρατηγικής σημασίας της οικονομίας ή μεγάλης τεχνολογικής σημασίας.

Άλλωστε και ο Μπιλ Κλίντον είχε πει, όταν έφτιαχνε τη NAFTA -στην οποία αναφέρθηκε ο συνάδελφός μου Γιώργος Σταθάκης,- ότι θα δημιουργηθούν τότε πολλά εκατομμύρια θέσεις εργασίας. Η ζωή, όμως, τον διέψευσε, γιατί όχι μόνο δεν δημιουργήθηκαν θέσεις εργασίας, με όποιον τρόπο αυτή εφαρμόστηκε, αλλά χάθηκαν και εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες θέσεις εργασίας, εξ αυτού του λόγου.

Σε αντίθεση με τα ανύπαρκτα οφέλη, οι αρνητικές συνέπειες, εάν ισχύσει αυτή η συμφωνία, θα είναι επώδυνες και το χειρότερο, όσον αφορά τις δυνάμεις της εργασίας, είναι ότι θα διευκολυνθεί η δυνατότητα στις πολυεθνικές να σύρουν σε διεθνή δικαστήρια κυβερνήσεις για νόμους εθνικών κυβερνήσεων που αυξάνουν τα ημερομίσθια -για παράδειγμα, μία κυβέρνηση που θέλει να αποκαταστήσει τον κατώτατο μισθό,- περιορίζουν τον χρόνο εργασίας, ενισχύουν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, θεσπίζουν ρήτρες προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας. Μια αριστερή αντιμνημονιακή κυβέρνηση αύριο, αν επικυρωθεί αυτή η συνθήκη, θα κινδυνεύει να συρθεί στα δικαστήρια. Επιπλέον, οι πολυεθνικές θα έχουν δυνατότητα να ζητούν από τις χώρες αποζημιώσεις ακόμα και για απεργιακές κινητοποιήσεις, αν εκτιμούν ότι αυτές περιορίζουν την κερδοφορία τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, αν επικυρωθεί και εφαρμοστεί αυτή η συμφωνία, τίθενται σε αμφιβολία και αμφισβήτηση θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα, συλλογικές συμβάσεις εργασίας συνθήκες εργασίας, συνδικαλιστικές ελευθερίες, των οποίων η εφαρμογή μπορεί να δημιουργήσει διαφυγόντα κέρδη στις πολυεθνικές.

Το αποτέλεσμα θα είναι η απώλεια θέσεων εργασίας, η μείωση των μισθών, η αποδιάρθρωση συστημάτων κοινωνικής ασφάλι-

σης και η συνεχής πίεση προς τα κάτω των εργατικών δικαιωμάτων, με μοναδικό στόχο τη μείωση του κόστους εργασίας και την αύξηση των επιχειρηματικών και καπιταλιστικών κερδών.

Η Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου -και με αυτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- επιωμίζεται τεράστιες ευθύνες, γιατί όσον αφορά αυτό το θέμα έχει κρατήσει στο σκοτάδι και τον ελληνικό λαό αλλά και τη Βουλή των Ελλήνων. Το μέγιστο που θα μπορούσε να κάνει μία κυβέρνηση που αγαπάει και στηρίζει τον λαό και τη χώρα είναι να ζητήσει διακοπή αυτών των μυστικών και αδιαφανών διαπραγματεύσεων και άμεση ενημέρωση του Ευρωκοινοβουλίου, των κοινοβουλίων και των λαών της Ευρώπης. Δεν μπορεί να το κάνει αυτή η Κυβέρνηση. Το ελάχιστο είναι να ενημερώσει την κοινή γνώμη και να προκαλέσει μια οργανωμένη συζήτηση στο Κοινοβούλιο, για να μάθουμε τι ακριβώς συμβαίνει με αυτήν τη συνθήκη.

Έτσι κι αλλιώς ο ΣΥΡΙΖΑ για τους λόγους οι οποίοι αναφέρθηκαν πριν και για τους λόγους ότι ως Αριστερή, αντιμνημονιακή κυβέρνηση αύριο με την ψήφο και τους αγώνες του λαού μπορεί να βρει μπροστά του αυτή τη Συνθήκη και αυτή θα προσπαθήσει να υψώσει εμπόδια σε μεγάλες μεταρρυθμίσεις και ανατροπές υπέρ του λαού που θα θέλει να κάνει, θα είναι απέναντί. Έτσι κι αλλιώς θα προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε ένα μαζικό λαϊκό κίνημα ενάντια σε αυτήν τη συνθήκη. Έτσι κι αλλιώς θα επιδιώξουμε αυτό το κίνημα και στη χώρα μας να συντονιστεί και με τα άλλα κοινωνικά κινήματα της Ευρώπης με αυτόν τον συγκεκριμένο στόχο, δηλαδή, να διακοπεί οι διαπραγματεύσεις και να μην επικυρωθεί αυτή η ολέθρια συνθήκη.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Πετράκος, Βουλευτής Μεσσηνίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Θα σας παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να πάρω και τη δευτερολογία μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία είναι ένα σαρωτικό πρόγραμμα απορρύθμισης των κανόνων εργατικής, κοινωνικής, περιβαλλοντικής και καταναλωτικής προστασίας που μέχρι σήμερα περιόριζαν την κερδοφορία των πολυεθνικών σε ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση. Το αποκορύφωμα -το είπαν και οι συνάδελφοί μου- είναι οι πολυεθνικές να μπορούν να μηνύουν και τα κράτη.

Έρευνα του διάσημου πανεπιστημίου Tufts -που νομίζω ότι έχει σπουδάσει ο κ. Κώστας Καραμανλής- τονίζει ότι η συγκεκριμένη συμφωνία θα επιφέρει στην οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μείωση του ΑΕΠ, μείωση των εξαγωγών, μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, απώλεια θέσεων εργασίας, απώλεια κρατικών εσόδων.

Καταστροφικές θα είναι οι συνέπειες για τους Έλληνες αγρότες και την αγροτική παραγωγή της χώρας. Είναι γνωστό ότι οι βιομηχανίες τροφίμων των ΗΠΑ ασκούν πιέσεις και προσβλέπουν στην άμβλυνση των κανονισμών που ισχύουν στην Ευρώπη μέσω της συγκεκριμένης συμφωνίας, καθώς μέχρι σήμερα το 40% των προϊόντων τους δεν μπορούν να εισαχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό διότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση τηρούνται πιο αυστηρές διατάξεις για την προστασία των ζώων, για την εκτροφή των πουλερικών, με συνεπαγόμενη αντανάκλαση στο κόστος παραγωγής.

Πώς, λοιπόν, πιστεύει η Κυβέρνηση ότι θα ωφεληθούν και θα διασφαλιστούν οι Έλληνες αγρότες και οι κτηνοτρόφοι, όταν ξαφνικά θα δεχθούν επίθεση από την αθρόα εισαγωγή αμερικάνικων αγροκτηνοτροφικών προϊόντων χαμηλότερου κόστους, χαμηλότερων προδιαγραφών, ορμονούχων κρεάτων και μεταλλαγμένων φυτών, όταν μάλιστα το κόστος παραγωγής αυξάνεται συνεχώς για τους Έλληνες αγρότες και με δεδομένη την τρομακτική διαφορά του κλήρου που υπάρχει ανάμεσα στις ΗΠΑ, που ο μέσος όρος είναι χίλια πεντακόσια στρέμματα ενώ στην Ελλάδα είναι μόνο σαράντα εννέα;

Τα ελληνικά προϊόντα που κινδυνεύουν με απόλυτη καταστροφή είναι το ελαιόλαδο, τα μήλα και η φέτα. Είναι γνωστό σήμερα ότι τα ελαιόλαδα από τις ΗΠΑ υφίστανται δασμό 1.680 δολαρίων ανά τόνο, όταν αποστέλλονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ τα ελαιόλαδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πληρώνουν

μόνο 34 δολάρια τον τόνο για να μπου στην αμερικανική αγορά.

Συνεπώς η κατάργηση ή η εξίσωση των δασμών θα έχει ολέθριες συνέπειες για τους Έλληνες και τους Ευρωπαίους ελαιοπαραγωγούς, αφού υπάρχει κίνδυνος να κατακλυστεί η αγορά της Ευρώπης από φθηνό, λόγω χαμηλού κόστους, αμερικάνικο ελαιόλαδο από τις μεγάλες αγροδιατροφικές επιχειρήσεις των ΗΠΑ.

Πιστεύω να γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες φυτεύονται τεράστιες εκτάσεις με ελαιόδεντρα με τη μέθοδο της πυκνής, εντατικής φύτευσης και σε λίγα χρόνια το παραγόμενο ελαιόλαδο θα πρέπει να βρει διέξοδο και στην Ευρώπη. Γι' αυτό, άλλωστε, η Αμερικανική Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εξωτερικού Εμπορίου και η Ένωση Παραγωγών Ελαιολάδου Βόρειας Αμερικής είναι φανατικά υπέρμαχοι της αμερικανικής συμφωνίας.

Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά, όπως και την έρευνα του πατεντιστή μου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πετράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι γνωστό, επίσης, πως βασικός στόχος των Ηνωμένων Πολιτειών είναι η κατάργηση της προστασίας στο έδαφός τους των προϊόντων ονομασίας προέλευσης. Πώς, λοιπόν, ισχυρίζεστε ότι θα έχει θετικά αποτελέσματα στην προστασία των ελληνικών προϊόντων; Δεν γνωρίζετε ότι γεροσιαστές, εκπρόσωποι της αμερικανικής κυβέρνησης και ομάδες παραγωγών, δεν θέλουν να δεχτούν ούτε καν πλαίσιο ανάλογο με αυτό της συμφωνίας με τον Καναδά; Τους ανοίξατε την όρεξη, αφού ξεπουλήσατε τη φέτα και τις ελιές Καλαμάτας στη συμφωνία με τον Καναδά και τώρα φυσικά ζητάνε περισσότερα.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα των νεοφιλελεύθερων ιδεοληψιών που έχετε και της πολιτικής του ναί σε όλα που σας ζητάνε από τη μία, και καμμία προστασία για τα δικά μας αγροτικά προϊόντα από την άλλη.

Ανεχθήκατε έναν επιπλέον αθέμιτο ανταγωνισμό στη συμφωνία με τον Καναδά για τη φέτα διότι τα προϋπάρχοντα λευκά τυριά από το αγελαδινό γάλα θα συνεχίσουν να φέρουν την εμπορική ονομασία «φέτα». Ανοίξατε έτσι το δρόμο και για άλλες χώρες, εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, να διεκδικήσουν αντίστοιχη αντιμετώπιση και για τα δικά τους τυριά που θέλουν να αποκαλούν «φέτα».

Δεδομένου ότι το ίδιο πρόβλημα υπάρχει και για άλλα ευρωπαϊκά προϊόντα ΠΟΠ, όπως είναι η ιταλική παρμεζάνα που προστατεύτηκε πλήρως στη συμφωνία με τη Σιγκαπούρη σε αντίθεση με τη δική μας φέτα, πρέπει να μας απαντήσετε τι κινήσεις έχετε κάνει ή σκοπεύετε να κάνετε με τους ομολόγους σας της Ιταλίας και της Γαλλίας, ώστε να προστατευθούν καθολικά τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης και να μην μείνουν τα ελληνικά προϊόντα πάλι, όπως έγινε με τη φέτα και τις ελιές Καλαμάτας;

Επίσης, με τη συμφωνία παίρνει την οριστική του μορφή το απόλυτα εφιαλτικό, μα πολύ αληθινό και τρομακτικό, σενάριο για τη γεωργία, το περιβάλλον και τη διατροφική ασφάλεια στην Ευρώπη που δημιούργησε ο κ. Μανιάτης με την απόφασή του, ως προεδρεύων Υπουργός Περιβάλλοντος, και έκανε τις μεγάλες εταιρείες βιοτεχνολογίας να τρίβουν τα χέρια τους.

Μια εταιρεία με προϊόντα που περιέχουν γενετικά τροποποιημένα, θα μπορεί να ζητήσει αποζημίωση από ένα κράτος που απαγορεύει την εισαγωγή τους για τον λόγο και μόνο ότι είναι μεταλλαγμένα, χωρίς η ίδια να έχει προβεί στην εκπόνηση μελέτης για την επικινδυνότητα των συγκεκριμένων προϊόντων, κάτι που καλείται να πράξει και να αποδείξει το κράτος-μέλος, άκουσον-άκουσον! Συμφωνήσατε με το αμερικάνικο πρότυπο, δηλαδή, της «εκ των υστέρων δράσης» έναντι του μέχρι σήμερα ισχύοντος ευρωπαϊκού προτύπου, «της αρχής της προφύλαξης» που εμπόδιζε την είσοδο των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στην ευρωπαϊκή αγορά.

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι η συμφωνία είναι καταστροφική και στον τομέα της γεωργίας. Γι' αυτό δεν έχετε κανένα δικαίωμα. Οφείλετε, στοιχειωδώς, να θέσετε ζήτημα να σταματήσουν οι συ-

νομιλίες τώρα, και να αποφανθούν οι λαοί, τα κοινοβούλια και με δημοψήφισμα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκρότημα απ' την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο τελευταίος επερωτών Βουλευτής, ο συνάδελφος Β' Αθηνών κ. Απόστολος Αλεξόπουλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι οι προελαήσαντες ανέδειξαν με τον καλύτερο τρόπο και με σαφήνεια το τι συνεπάγεται η εφαρμογή της κυοφορούμενης διατλαντικής εταιρικής σχέσης εμπορίου και επενδύσεων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συγχωρείστε μου κάποιες επαναλήψεις.

Είναι να απορεί κανείς με την ευρηματικότητα των υπερατλαντικών πολυεθνικών εταιρειών με την οποία προσπαθούν να άρουν τους υφιστάμενους ρυθμιστικούς φραγμούς, να παρακάμψουν τις διαφορές μεταξύ του κανονιστικού πλαισίου των ΗΠΑ και αυτών των ευρωπαϊκών κρατών, να καταδαφίσουν κάθε ίχνος προστασίας των κρατών σε σχέση με τις εμπορικές συναλλαγές τους και τις επενδύσεις ξένων κεφαλαίων, έτσι όπως αυτή η προστασία προκύπτει μέσα από τις διμερείς σχέσεις που εδώ και πολλά χρόνια έχουν συναφθεί ή έχουν ανανεωθεί με τις ΗΠΑ, το διεθνές δίκαιο και βεβαίως το εθνικό δικαίό μας.

Το πιο ανησυχητικό είναι ότι με το ΤΤΙΡ επιδιώκεται να δοθεί στους ξένους επενδυτές το δικαίωμα να ενάγουν κυρίαρχα κράτη ενώπιον έκτακτων διαιτητικών δικαστηρίων με την κατηγορία της απώλειας κερδών εξαιτίας αποφάσεων δημόσιας πολιτικής. Αυτός ο μηχανισμός επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους αποδίδει ουσιαστικά στο υπερεθνικό κεφάλαιο νομική υπόσταση ισοδύναμη με εκείνη του έθνους-κράτους και απειλεί να υπονομεύσει τις θεμελιώδεις αρχές της δημοκρατίας τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στις ΗΠΑ.

Ο μηχανισμός αυτός ήδη χρησιμοποιείται σε πολλά μέρη του κόσμου για να απενεργοποιήσει κανονισμούς που προστατεύουν τους ανθρώπους και το περιβάλλον. Και, δυστυχώς, νικητές από τη χρησιμοποίηση αυτού του μηχανισμού έχουν βγει οι υπερεθνικές εταιρείες οι οποίες έχουν πετύχει υπέρογκες αποζημιώσεις για διαφυγόντα κέρδη. Και όλα αυτά εν κρυπτώ, με ταχύρρυθμες διαδικασίες, υπό το καθεστώς ακραίας αδιαφάνειας και με την απουσία κάθε δημοκρατικής νομιμοποίησης.

Μία από τις διαφαινόμενες συνέπειες της εφαρμογής αυτής της διατλαντικής εταιρικής σχέσης εμπορίου και επενδύσεων είναι η απορροπή στον τομέα του περιβάλλοντος. Η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αναγνωρίσει δημόσια ότι το ΤΤΙΡ θα εντείνει περαιτέρω την πίεση που ασκείται στο περιβάλλον, δεδομένου ότι μιας τέτοιας μορφής εμπορική σχέση θα αυξήσει την παραγωγή, την κατανάλωση και τη διεθνή μεταφορά αγαθών σε βάρος, όμως, του περιβάλλοντος και της υγείας των καταναλωτών.

Η αύξηση της παραγωγής θα δημιουργήσει κινδύνους τόσο για τους φυσικούς πόρους όσο και για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας.

Σε ό,τι δε αφορά τις εκπομπές αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, η επιτροπή αναφέρει ότι το προτιμητέο αποτέλεσμα του ΤΤΙΡ θα επιβαρύνει την ατμόσφαιρα με έντεκα επιπλέον τόνους διοξειδίου του άνθρακα, κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τις ίδιες τις δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μείωση των εκπομπών στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Κιότο.

Δυστυχώς το ΤΤΙΡ θα υπονομεύσει βασικούς περιβαλλοντικούς κανονισμούς εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι ως γνωστόν εγγυώνται πολύ υψηλότερα επίπεδα ασφαλείας από εκείνα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρησιμοποιήσω και τον χρόνο της δευτερολογίας μου.

Ένα από τα υποψήφια θύματα είναι ο ευρωπαϊκός κανονισμός REACH για τα χημικά προϊόντα, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ το 2007 με σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περι-

βάλλοντος από επικίνδυνες ουσίες που χρησιμοποιούν οι εταιρείες στη μεταποίηση και σε άλλες παραγωγικές διαδικασίες. Ο κανονισμός αυτός είναι ένα τείχος προστασίας έναντι εισαγωγής πουλερικών από τις ΗΠΑ, τα οποία υφίστανται επεξεργασία με το καρκινογόνο χλώριο σε μια πρόωρη φάση της παραγωγικής και εμπορευματικής διάθεσής τους στον καταναλωτή, ή έναντι των εισαγωγών κρεάτων από ορμονούχα βοοειδή.

Τελειώνω, επισημαίνοντας, ότι οι απαιτήσεις της αειφορίας της ευρωπαϊκής οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μπήκαν στο στόχαστρο των αμερικανικών παραγωγών αγροκαυσίμων, οι οποίοι επιθυμούν διακαώς να «εναρμονίσουν» τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς με τα χαμηλότερα πρότυπα των ΗΠΑ.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς για την ποιότητα των καυσίμων, όπου το ΤΤΙΡ θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στη διευκόλυνση των αμερικανικών διυλιστηρίων να εξάγουν στην Ευρώπη καναδικό πετρέλαιο που εξορύσσεται από κοιτάσματα ασφαλτούχας άμμου, με ολέθριες συνέπειες για το περιβάλλον.

Θα μπορούσε ακόμη να χρησιμοποιηθεί για την προώθηση μαζικών εξαγωγών σχιστολιθικού φυσικού αερίου, οδηγώντας έτσι στην επέκταση της υδραυλικής ρωγμάτωσης στις ΗΠΑ και δίδοντας παράλληλα τη δυνατότητα σε αμερικανικές εταιρείες να κινηθούν εναντίον ευρωπαϊκών χωρών που έχουν απαγορεύσει αυτήν την τεχνική. Αντιλαμβάνεστε τι αποζημιώσεις για διαφυγόντα κέρδη θα απαιτήσουν πολυεθνικές εταιρείες που θα μπουν ενεργά στην εκμετάλλευση ελληνικών υδρογονανθράκων, εάν το ελληνικό δημόσιο αποτολμήσει να αυστηροποιήσει τους ήδη ξεχειλωμένους περιβαλλοντικούς νόμους;

Με ενδιαφέρον περιμένουμε, κύριοι της Κυβέρνησης, τις απαντήσεις σας σε όσα σας ερωτούμε με την παρούσα επίκαιρη ερωτήσή μας. Εμείς χαίρετιζόμαστε τις θεαλλώδεις αντιδράσεις που άρχισαν να εκδηλώνονται στην Ευρώπη, ιδιαίτερα μετά τη διαδρομή του περιεχομένου των διαπραγματεύσεων. Τα πρώτα αποτελέσματα των αντιδράσεων αυτών ήταν θετικά, δεδομένου ότι η Επίτροπος De Gucht αναγκάστηκε να διακόψει τις διαπραγματεύσεις τις σχετικές με τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτή και κράτους και να εξαγγείλει πανευρωπαϊκή διαδικτυακή διαβούλευση για το θέμα αυτό.

Εκφράζουμε, δε, την αντίθεσή μας σε αυτή την εταιρική σχέση, που μεταξύ των άλλων ευνοεί τη δυνητική κερδοφορία των πολυεθνικών εταιρειών στις αγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Μηταράκης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω κατ' αρχάς δύο διευκρινίσεις.

Η πρώτη αφορά το θέμα της αρμοδιότητας. Η αρμοδιότητα των διμερών εμπορικών συμφωνιών, η αρμοδιότητα των εμπορικών συμφωνιών μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Ανάπτυξης, είναι αρμοδιότητα του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικού Εμπορίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο εκπροσωπώ την Ελλάδα από τον Ιούνιο του 2012 και είχα και την τιμή να ασκήσω την προεδρία του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικού Εμπορίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πρώτο εξάμηνο του 2014. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, έκρινε ότι έχω και την τυπική αλλά κυρίως την ουσιαστική αρμοδιότητα να απαντήσω επί της ουσίας στην πολύ ενδιαφέρουσα επερώτησή σας. Δεν θα μπω, φυσικά, σε προσωπικές αντιπαραθέσεις.

Δεύτερον, έχω ήδη ενημερώσει από τις 27 Φεβρουαρίου - μέσω επίκαιρης ερώτησης- την Ολομέλεια της Βουλής. Επίσης, με δική μου πρωτοβουλία στις 11 Μαρτίου του 2014 ενημέρωσα την Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου μετά το άτυπο Συμβούλιο Υπουργών που έλαβε χώρα στην Αθήνα, όπου η πρόεδρος της συμφωνίας ΤΤΙΡ αποτελούσε το βασικό θέμα συζήτησης.

Είχα τότε πει στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου ότι είμαι πάντα στη διάθεση της επιτροπής, και στην Ολομέλεια και στην επιτροπή, βάσει του Κανονισμού της Βουλής, για να ενημερώνω διαρκώς την Εθνική Αντιπροσωπεία για τις εξελίξεις σε αυτήν τη σημαντική διαπραγμάτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τις τοποθετήσεις των ομιλητών, όπως έχω διαβάσει και με προσοχή το κείμενο της επερώτησης. Αυτό που έχω να πω ως γενική τοποθέτηση είναι ότι και ως Ευρωπαϊκή Ένωση και ως Ελλάδα πρέπει να πετύχουμε ένα μεγάλο στόχο, την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής οικονομίας και την αύξηση της απασχόλησης.

Επί της αρχής, οι εμπορικές συμφωνίες είναι ένα εργαλείο που έχει αποδειχθεί στην πράξη ότι βοηθά στη διεύρυνση της απασχόλησης, στη δημιουργία θέσεων εργασίας, στην αύξηση του ΑΕΠ. Συμφωνίες που μας ανοίγουν αγορές, συμφωνίες που μας ανοίγουν ορίζοντες, συμφωνίες που ενισχύουν την εξωστρέφεια μιας μεσαίας οικονομίας σαν τη δική μας, μια οικονομία η οποία έχει θέσει στόχο. Και σε αυτό αντιλαμβάνομαι ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής συμφωνούν, ότι πρέπει δηλαδή να αυξήσουμε την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας. Συμφωνίες που μπορούν να αποτελέσουν το εφαλτήριο, για να απελευθερωθούν ακόμα περισσότερο οι δυνατότητες που κρύβει μέσα του ο τόπος και οι άνθρωποί του. Γιατί το ελεύθερο εμπόριο ταιριάζει στο DNA του Έλληνα, γιατί το ελεύθερο εμπόριο είναι προνομιακό πεδίο για εμάς, από τον Ηρόδοτο που κατ' εμπορία και κατά θεωρία γύρισε όλον τον τότε γνωστό κόσμο μέχρι τον Τοσίτσα, τον Ζάππα και τον Αβέρωφ των νεώτερων χρόνων. Γιατί το δικό μας πρότυπο και για τη χώρα και για το βιοτικό επίπεδο των πολιτών της, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η στρατηγική της εξωστρέφειας και της ανταγωνιστικότητας στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, που είναι μια αντικειμενική πραγματικότητα την οποία πρέπει να αντιλαμβανόμαστε και όχι ένα μοντέλο φοβικής Αλβανίας της εποχής του Χότζα και των κλειστών συνόρων.

Τόσο, λοιπόν, γενικά όσο και στο ειδικότερο θέμα της Διατλαντικής Εταιρικής Σχέσης για το Εμπόριο και τις Επενδύσεις νομίζω και πάλι πως πρέπει να έχουμε ανοικτούς ορίζοντες εμείς, χώρα που επιζητούμε την εξωστρέφεια, που χρειαζόμαστε επενδύσεις και δεν πρέπει να γυρίζουμε την πλάτη στις ευκαιρίες που ανοίγονται με τη συγκεκριμένη συμφωνία, στην ευκαιρία που μας ανοίγεται για άνοδο του ευρωπαϊκού ΑΕΠ κατά 119 δισεκατομμύρια ευρώ κατ' έτος, στην ευκαιρία για άνοδο των ευρωπαϊκών εξαγωγών κατά 6% και μαζί με αυτά, στην ευκαιρία για άνοδο κατά 545 ευρώ στο ετήσιο καθαρό εισόδημα της μέσης ευρωπαϊκής οικογένειας. Και τα 545 ευρώ είναι ένα ποσό που δεν είναι καθόλου αμελητέο, όπως διατείνεστε στην επερώτησή σας.

Γνωρίζω, βεβαίως, ότι αυτή η μελέτη που παραγγέλθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή χαρακτηρίζεται από μέρους σας ως μεροληπτική. Αντ' αυτής, επικαλείστε ως δήθεν ανεξάρτητη μια ανάλυση του Αυστριακού Ιδρύματος Ερευνών για τη Διεθνή Ανάπτυξη, αποκρύπτοντας βεβαίως αυτό που και η ίδια η μελέτη που επικαλείστε γράφει στην πρώτη σελίδα, ότι χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωμάδα της Αριστεράς, από την πολιτική ομπρέλα δηλαδή που στεγάζει τον ΣΥΡΙΖΑ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εδώ, λοιπόν, περισσεύει η υποκρισία! Μεροληπτική η έκθεση που ζήτησε ένα θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ανεξάρτητη η έκθεση που μεταξύ άλλων πλήρωσε και ο ΣΥΡΙΖΑ! Καταθέτω τη σχετική σελίδα στα Πρακτικά, στην οποία αναφέρεται ποιος χρηματοδότησε την έρευνα, για να λάβουν γνώση οι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε ό,τι δε αφορά τη δική μας στάση, να ξεκαθαρίσω κάτι. Βεβαίως, λαμβάνουμε υπ' όψιν τη μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως θεσμικού οργάνου που αποτελεί τον εντολοδόχο του Συμβουλίου των Υπουργών. Πιο πολύ, όμως, λαμβάνουμε υπ' όψιν μας την πραγματικότητα, πιο πολύ λαμβάνουμε υπ' όψιν μας την αξιολόγηση της πρώτης συμφωνίας ελεύθερου εμπορίου που σύναψε η Ευρωπαϊκή Ένωση με την Κορέα, μια συμφωνία

που συμπλήρωσε πλέον τρία χρόνια εφαρμογής και που οδήγησε σε αύξηση των ελληνικών εξαγωγών στην Κορέα κατά 159%, τη δεύτερη μεγαλύτερη αύξηση σε σχέση με κάθε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Κορέα. Μια συμφωνία που δεν έφερε την καταστροφή, όπως θεωρείτε ότι θα κάνουν οι συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου που συζητούμε τώρα, αλλά έφερε για τις ελληνικές επιχειρήσεις παραπάνω δουλειές αξίας 127 εκατομμυρίων ευρώ. Καταθέτω και το σχετικό έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βεβαίως, όταν έχουμε αυτά τα θετικά αποτελέσματα σε μια αγορά σαράντα οκτώ εκατομμυρίων ανθρώπων, όπως είναι η Κορέα, είναι να μην αισιοδοξούμε για ακόμα καλύτερα αποτελέσματα σε άλλες, μεγαλύτερες αγορές;

Προτού όμως προχωρήσουμε τη συζήτησή μας, επιτρέψτε μου να αναφερθώ συνοπτικά για το πού βρισκόμαστε σήμερα. Οι διαπραγματεύσεις για την ΤΤΙΡ ξεκίνησαν τον Ιούλιο του 2013. Είμαστε ακόμα στην αρχή. Έχουν ολοκληρωθεί μέχρι σήμερα επτά γύροι διαπραγματεύσεων. Έχουν συζητηθεί αρκετά θέματα, ομαδοποιημένα σε τρεις πυλώνες.

Πρώτον, η πρόσβαση στην αγορά, που η συζήτηση εστιάζεται στους δασμούς, τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών και τις δημόσιες συμβάσεις.

Ο δεύτερος πυλώνας είναι τα ρυθμιστικά θέματα και οι μη δαμολογικοί φραγμοί.

Ο τρίτος πυλώνας είναι η θέσπιση κανόνων για τη διευκόλυνση των τελωνειακών και εμπορικών συναλλαγών αλλά και της συνεργασίας σε μία σειρά τομέων, όπως η ενέργεια.

Οι συνομιλίες ωστόσο βρίσκονται ακόμη σε πρώιμο στάδιο, καθώς ακόμη δεν έχει καταρτιστεί το λεγόμενο ενοποιημένο κείμενο κάθε θέματος. Δηλαδή το κείμενο που για να το πω σχηματικά παρουσιάζει σε ένα χαρτί τις διαφορετικές προσεγγίσεις των δύο πλευρών, προκειμένου να μπορέσει να εστιάσει και να προχωρήσει η διαπραγμάτευση. Και ενώ τόσο σημαντικά θέματα είναι στο τραπέζι μας εγκალείτε, διότι συνομιλούμε με την αμερικανική πλευρά. Και σας το λέω απερίφραστα: Για το ΤΤΙΡ έχω συνομιλήσει και με τον Αμερικανό πρέσβη και είχα επισκεφθεί και τον Λευκό Οίκο τον Δεκέμβριο του 2013. Υπήρχε σχετική ανακοίνωση για όλα τα ραντεβού μου, όπως πάντα από το Υπουργείο Ανάπτυξης. Γιατί το καθήκον μου, μου επιβάλλει να είμαι παρών. Διότι πράγματι, βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι αυτή που διαπραγματεύεται. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπραγματεύεται για λογαριασμό όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει διαπραγματευτικής οδηγίας που έχει λάβει από το Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικού Εμπορίου. Αλλά δεν φτάνει αυτό. Και γι' αυτό διατηρούμε και εμείς τα δικά μας κανάλια επικοινωνίας για να προάγουμε αυτά τα σημεία της συμφωνίας που είναι ιδιαίτερα σημαντικά για τις ελληνικές θέσεις.

Παραδείγματος χάριν, τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης και οι γεωγραφικές ενδείξεις που αναφέρθηκε ο κ. Πετράκος. Αλλά να τονίσω, προς αποφυγή παρεξηγήσεων ότι πρώτον, σήμερα τα προϊόντα ΠΟΠ δεν έχουν καμμία αναγνώριση στην Αμερική. Η Ευρωπαϊκή νομοθεσία δεν εφαρμόζεται στην Αμερική ούτε αποτελεί μέρος του αμερικανικού δικαίου. Άρα ό,τι πετύχουμε θα είναι καλύτερο απ' ό,τι έχουμε σήμερα και απλώς να θυμίσω ότι η παρμεζάνα δεν προστατεύεται καθόλου στη συμφωνία με τον Καναδά.

Δεύτερο θέμα σημαντικό για την Ελλάδα είναι η ανάγκη απελευθέρωσης των θαλασσιών μεταφορών εντός των ΗΠΑ.

Τρίτον, η ανάγκη για πρόσβαση σε ανταγωνιστικές τιμές στα ενεργειακά αποθέματα των ΗΠΑ, προκειμένου να γεφυρώσει η βιομηχανία μας το έλλειμα ανταγωνιστικότητας που έχει σε σχέση με ορισμένες αναδυόμενες αγορές.

Τέταρτον, την παροχή σε Ευρωπαίους πολίτες της δυνατότητας να έχουν πρόσβαση και στην αμερικανική αγορά εργασίας με την απελευθέρωση των υπηρεσιών.

Πέμπτον, η κατάργηση των νόμων by America. Νόμων αμερι-

κάνικων που υποχρεώνει το δημόσιο να αγοράζει μόνο αμερικανικά προϊόντα που αποκλείουν τα δικά μας προϊόντα και τις δικές μας υπηρεσίες από την αμερικανική αγορά.

Έκτον, η δημιουργία επιπλέον ευκαιριών για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και θα μιλήσω συγκεκριμένα γι' αυτό.

Η προσπάθειά μας ειδικά για τα προϊόντα ΠΟΠ αναγνωρίζεται και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και θέλω να πω ότι στο πρόσφατο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικού Εμπορίου που έλαβε χώρα στη Ρώμη παρουσία του επικεφαλής της αμερικανικής αντιπροσωπείας του Πρέσβη κ. Frohman είναι η Ελλάδα στην οποία ζητήθηκε να παρουσιάσει στους Αμερικάνους τις ευρωπαϊκές θέσεις για τα προϊόντα ΠΟΠ που είναι ίδιες φυσικά με τις ελληνικές θέσεις.

Να πω, λοιπόν, πάνω σε αυτά που αναφερθήκατε, έξι σημεία: Διαφάνεια, ρυθμιστικά καθεστώτα και συμβούλιο ρυθμιστικής συνεργασίας, μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πνευματικά δικαιώματα, μηχανισμός διακανονισμού διαφορών μεταξύ επενδυτή ή κράτους, το περίφημο ISDS και η διαδικασία επικύρωσης συμφωνίας.

Γιατί μπορεί εμείς επί της αρχής να είμαστε υπέρ της συμφωνίας, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δίπλα στις ευκαιρίες δεν βλέπουμε και δύσκολα σημεία. Είναι δύσκολη η διαπραγμάτευση, θα πάρει πολλά χρόνια μέχρι τελικά -αν τελικά καταλήξει- να έρθει κείμενο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Και φυσικά, πρέπει εδώ να τονίσουμε ότι η Ελλάδα πρέπει να έχει ισχυρή διαπραγματευτική θέση και παρουσία σε αυτήν τη συζήτηση.

Να μιλήσω πρώτα για τη διαφάνεια. Όλοι οι Ευρωπαίοι Υπουργοί λένε ότι στον συγκεκριμένο τομέα είναι αλήθεια ότι μπορούν και πρέπει να γίνουν περισσότερα. Και σε επιστολή μου στον απερχόμενο Επίτροπο στον κ. Ντε Κουχτ έχω τονίσει την ανάγκη οι αρχές και οι αξίες που αποτυπώνονται στο προοίμιο της συμφωνίας να αντανακλώνται και να διαχέονται και στο Σώμα.

Υπό την έννοια αυτή είδαμε με ικανοποίηση τη δημοσιοποίηση των διαπραγματευτικών οδηγιών που το Συμβούλιο Υπουργών τον Ιούλιο του 2013 στο Λουξεμβούργο έδωσε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Μία δημοσιοποίηση που ξεκίνησε η συζήτησή της επί Ελληνικής Προεδρίας και τώρα κατέληξε.

Θα ήθελα, λοιπόν, να καταθέσω στα Πρακτικά ένα πολύ σημαντικό έγγραφο, το οποίο είναι δημόσιο βέβαια και καταδεικνύει ότι δεν υπάρχουν μυστικά πρωτόκολλα και για πρώτη φορά η Ευρωπαϊκή Ένωση στην ιστορία της αποχαράκτησε τις διαπραγματευτικές οδηγίες.

Στο παρελθόν δεν τις αποχαράτουμε για να μην τις ξέρει η άλλη πλευρά. Αλλά επειδή υπήρξε μια πανευρωπαϊκή συζήτηση -δικαιολογημένη- για θέματα διαφάνειας, στις 9 Οκτωβρίου 2014 με απόφασή του το Συμβούλιο Υπουργών αποχαράκτησε την απόρρητη οδηγία προς το Συμβούλιο, προς τον επίτροπο. Είναι δεκαοκτώ σελίδες με ημερομηνία 17 Ιουνίου 2013. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα να τελειώσουμε με αυτό το θέμα. Δεν υπάρχουν μυστικά πρωτόκολλα και μυστικές συζητήσεις. Ο όλος θόρυβος οφείλεται στις εσωτερικές διαδικασίες των ΗΠΑ, οι οποίες προβλέπουν μυστικότητα στην κυκλοφορία των δικών τους εγγράφων. Συγκεκριμένα, στις ΗΠΑ απαγορεύεται η δημοσιοποίηση των κειμένων κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, καθώς θεωρείται ότι οι θέσεις που έχουν διαμορφωθεί κατόπιν διαβουλεύσεων δεν είναι ακόμη τελικές.

Εδώ τίθεται ένα θέμα διαπραγματευτικό και δεν θέλω να μπω σε αυτήν την ουσία. Εμείς δώσαμε τα κείμενά μας, η άλλη πλευρά είναι πιο επιφυλακτική. Εγώ είμαι υπέρ της διαφάνειας στα πάντα.

Επίσης, ο όγκος των πληροφοριών που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει πολλαπλασιαστεί και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει υποσχεθεί και δημοσιεύει άμεσα μετά τη λήξη κάθε διαπραγματευτικού γύρου ειδική αναφορά για

τα αποτελέσματά του. Γίνεται στις Βρυξέλλες ενημέρωση όλων των παραγωγικών και κοινωνικών φορέων, των συνδικάτων, των περιβαλλοντικών οργανώσεων, των εργοδοτικών οργανώσεων μετά από κάθε γύρο. Οι φορείς κάνουν και ερωτήσεις στους διαπραγματευτές για το πώς προχωράει η συμφωνία.

Πρόσφατα σε ένα συμβιβασμό με την αμερικανική πλευρά άνοιξε ειδικό αναγνωστήριο στις Βρυξέλλες, όπου μπορούν τα στελέχη του Ευρωκοινοβουλίου και των Κυβερνήσεων να δουν τα αμερικανικά έγγραφα.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι στις διαπραγματεύσεις μετέχει μόνο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή από την πλευρά της Ευρώπης και η αντίστοιχη αντιπροσωπεία της αμερικανικής Κυβέρνησης. Δεν μετέχουν σε αυτό εκπρόσωποι εταιρειών, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στο κείμενο της ερώτησης. Οι κάθε είδους εκπρόσωποι ενημερώνονται μετά. Και σε αυτό –όπως είπα– ενημερώνονται και οι καταναλωτές και οι εργαζόμενοι και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Θα ήθελα να καταθέσω για τα Πρακτικά το πρόγραμμα ενημερώσεων που έχει γίνει τους τελευταίους μήνες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς ενημέρωσή σας.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ως προς τα ρυθμιστικά καθεστώτα και το Συμβούλιο Ρυθμιστικής Συνεργασίας, σχετικά με αυτό που ισχυρίζεστε για χαλάρωση των ευρωπαϊκών ρυθμιστικών κανόνων, νομίζω ότι αντί να πιστεύουμε ανεπιβεβαίωτες φήμες και τις συνομιλίες υπαρκτών ή ανύπαρκτων ανώνυμων αξιωματούχων, είναι καλύτερα να λάβουμε υπ' όψιν μας αυτά που είπε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην INTA, στην Επιτροπή Εμπορίου, η νέα Επίτροπος κ. Μάλστρομ, η οποία δήλωσε ότι η θέσπιση νέων κανονισμών θα υπάγεται στις υπάρχουσες θεσμοθετημένες διαδικασίες.

Στο ίδιο μήκος κύματος και οι διαπραγματευτές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά τον έβδομο γύρο, ο οποίος επικεντρώθηκε στον κανονιστικό τομέα, διαβεβαίωσαν ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποκλείεται ποτέ να δεχθεί τη μείωση του επιπέδου προστασίας περιβάλλοντος ή της υγείας και της ασφάλειας του καταναλωτή ή την άμβλυνση άλλων στόχων της δημόσιας πολιτικής.

Σας καταθέτω και τις σχετικές δηλώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σχετικά με τα όσα αναφέρατε για το Συμβούλιο Ρυθμιστικής Συνεργασίας, και εδώ νομίζω ότι το κείμενο της επερώτησης δεν είναι ακριβές. Καμμία δημόσια εξουσία δεν προτείνεται να δοθεί σε εταιρείες. Το συμβούλιο θα απαρτίζεται από εκπροσώπους ρυθμιστικών αρχών, δηλαδή από δημόσιους λειτουργούς.

Φοβάμαι πως ή έχετε παραπληροφορηθεί ή –ακόμη χειρότερα– προσπαθείτε να δημιουργήσετε εντυπώσεις. Αυτό που είπε ο απερχόμενος επίτροπος στην ομιλία του στο Aspen Institute της Πράγας αφορούσε τους επικεφαλής των κανονιστικών αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ. Ο ιδιωτικός τομέας φυσικά και θα μπορεί να κάνει προτάσεις μέσω των ρυθμιστικών αρχών για θέματα που εντοπίζει, όχι όμως να εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για του λόγου το αληθές καταθέτω το σχετικό κείμενο της ομιλίας του Επιτρόπου De Gucht και συστήνω και στο Ίδρυμα «Ρόζα Λούξεμπουργκ» να ανασκευάσει τη σελίδα 14 της παρουσιάσής του για την ΤΤΙΡ, αποκαθιστώντας την αλήθεια. Καταθέτω τα δύο κείμενα που είναι αλληλένδετα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ως προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πραγματικά οι μικρο-

μεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν την καρδιά της ευρωπαϊκής οικονομίας. Αποτελούν τον μεγαλύτερο εργοδότη, αποτελούν τον μεγάλο παράγοντα ανάπτυξης.

Η ρυθμιστική εναρμόνιση, η μείωση μη δασμολογικών εμποδίων διευκολύνει κατά κανόνα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι μεγάλες πολυεθνικές –σας τονίζω– έχουν κατά κανόνα παραγωγική και στην Αμερική και στην Ευρώπη. Έχουν εργοστάσια σε πολλές χώρες του κόσμου. Δεν επηρεάζονται από τις διαφορές ρυθμιστικών προτύπων.

Οι μεγάλες πολυεθνικές έχουν δεκάδες δικηγόρους, εκατοντάδες ειδικούς, και μπορούν να αντεπεξέλθουν στις πολύπλοκες διαδικασίες εξαγωγών. Ο μικρός δεν μπορεί, που προσπαθεί να εξάγει το λάδι του στην Αμερική, που προσπαθεί να εξάγει τη φέτα του κάπου, που χρειάζεται να ανταποκριθεί σε πολύπλοκους κανόνες σε κάθε χώρα. Και ο Έλληνας μικρομεσαίος με πέντε, δέκα, δεκαπέντε εργαζόμενους δεν είναι σε θέση να αντεπεξέλθει.

Σας καταθέτω το κεφάλαιο της συζήτησης της ΤΤΙΡ για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήθελα να κάνω μία ειδική αναφορά στα πνευματικά δικαιώματα. Άκουσα με προσοχή το θέμα των πνευματικών δικαιωμάτων στην φαρμακοβιομηχανία. Θα μου επιτρέψετε να συστήσω στο συγκεκριμένο κομμάτι να είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί, γιατί πάνω στην ίδια αρχή –των πνευματικών δικαιωμάτων– βασίζουμε και τη δική μας επιχειρηματολογία για τα αγροτικά προϊόντα της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης και της γεωγραφικής ένδειξης.

Πάμε τώρα στο θέμα του ISDS, που πράγματι έχει απασχολήσει πάρα πολλές συνεδριάσεις του Συμβουλίου Υπουργών και είναι και πολλές οι ανησυχίες που εκφράζονται σε αυτήν την αίθουσα από τους συναδέλφους.

Ως προς το μηχανισμό διακανονισμού διαφορών μεταξύ του επενδυτή και κράτους, εδώ κατ' αρχάς να πω ότι ακούσαμε με πολύ ενδιαφέρον πρόσφατα τις δηλώσεις Γιούνκερ και τις δηλώσεις της επιτροπής. Βεβαίως, συντασσόμαστε μαζί του ως προς την ανάγκη τα κράτη μέλη να εξακολουθούν να έχουν πλήρη κυριαρχία στα θέματα των επενδύσεων. Από την άλλη πλευρά, ένα είδος συμφωνίας πρέπει να υπάρχει, γιατί το νομικό σύστημα των ΗΠΑ δεν επιτρέπει στις ευρωπαϊκές εταιρείες να χρησιμοποιούν διεθνείς συμφωνίες ως νομική βάση στην Αμερική. Έχουμε υποχρέωση να μεριμνήσουμε για δικλίδες ασφαλείας προς όφελος των δικών μας επιχειρήσεων.

Βεβαίως, το ISDS δεν έχει γραφτεί ακόμα ως κείμενο. Άρα τα σχόλια που γίνονται για το τι τελικά σημαίνει ISDS δεν αναφέρονται σε κάτι συγκεκριμένο. Το μόνο που υπάρχει σχετικά –αν θέλετε– είναι ένα προηγούμενο που δημιουργείται με τη συμφωνία του Καναδά –και το καταθέτω– το οποίο αναφέρει πολύ συγκεκριμένα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο Καναδάς δεν παραχωρούν κανένα ρυθμιστικό τους δικαίωμα ως χώρες και ως κυρίαρχα κράτη στη συμφωνία με τον Καναδά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επομένως αν τελικά εισαχθεί το ISDS στη συμφωνία, θα πρέπει να προδιαγραφεί σωστά και να αφορά πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα την άρνηση πρόσβασης στη δικαιοσύνη ή την απαλλοτρίωση περιουσίας χωρίς αποζημίωση. Δεν είναι πανάκεια το ISDS, δεν μπορεί να αφορά κάθε θέμα. Δεν μπορεί να είναι επί παντός του επιστητού. Και φυσικά αναμένουμε τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης που θεσμικά κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πάντως, η προσέγγιση ότι το ISDS θα αναγκάσει μία υποτιθέμενη μελλοντική κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να υπαναχωρήσει από τις υποσχέσεις του για επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων

ακούγονται μάλλον σαν προφάσεις εν αμαρτία και σαν αναζήτηση δικαιολογιών και άλλοθι.

Ως προς τη διαδικασία επικύρωσης της συμφωνίας, θεωρούμε ότι αυτή είναι μεικτή αρμοδιότητα και των κρατών-μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Και δεν μείναμε στο τι θεωρούμε. Παρά τις αντιδράσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πετύχαμε επί της Ελληνικής Προεδρίας απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών που αναγνωρίζει στη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης – Καναδά τον μεικτό χαρακτήρα, δημιουργώντας ένα προηγούμενο και για τη συμφωνία με τις ΗΠΑ. Γιατί το δικαίωμα των κοινοβουλίων και των εθνικών κυβερνήσεων να εγκρίνουν και να μην κλειστεί η συμφωνία με μία υπογραφή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής χρειαζόταν αγώνα για να διασφαλιστεί και να περιφρουρηθεί. Και αυτό κάναμε κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας.

Μειώνει την έννοια του Κοινοβουλίου αυτό που λέτε στην επερωτήσή σας, ότι όταν δοθεί μπροστά στους συναδέλφους ένα κείμενο, τι θα κάνουν; Θα το εγκρίνουν. Δεν λειτουργούν έτσι τα εθνικά κοινοβούλια, ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Υπάρχει ο θεσμικός έλεγχος και του Ευρωκοινοβουλίου και του Συμβουλίου Υπουργών και των εθνικών κοινοβουλίων χάρη στη μεγάλη επιτυχία της Ελλάδος στη συμφωνία με τον Καναδά.

Τελειώνοντας, θέλω να διαβεβαιώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι από την πλευρά μας και με τη βοήθεια των αρμοδίων υπηρεσιών στην Αθήνα και στις Βρυξέλλες θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων πολύ στενά, προκειμένου να εξασφαλίσουμε ότι θα περιλαμβάνει προβλέψεις που θα εγγυώνται ένα καλύτερο αύριο για τον τόπο μας και στον τομέα της ανάπτυξης και στον τομέα της απασχόλησης, ανοίγοντας τις αγορές, ανοίγοντας ορίζοντες, δημιουργώντας ευκαιρίες.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής για δώδεκα λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Με χρονοκαθυστέρηση υπήρξαν και τα χλιαρά χειροκροτήματα, διότι απόρησε και ο Υπουργός που δεν χρονοκροτήθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν σας ακούω, κυρία Κωνσταντοπούλου, αλλά δεν έχει σημασία τι λέτε. Εγώ τηρώ τη διαδικασία. Μιλάει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος σας. Δεν σας καταλαβαίνω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Μπορώ να ξεκινήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Βεβαίως. Δεν σας δέκοψα εγώ, κύριε Κουρουμπλή. Άλλος διακόπτει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Εθνικό Κοινοβούλιο σήμερα έρχεται να συζητήσει και να ζητήσει -με την καλή έννοια- εξηγήσεις από την Κυβέρνηση για την επιχειρούμενη και προωθούμενη συμφωνία, τη λεγόμενη «διατλαντική συμφωνία», μια γιγαντιαία συμφωνία, που ίσως δεν υπάρχει προηγούμενο, ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Το πρώτο δικαιολογημένο -κι ελπίζω να μας το αναγνωρίσει η Κυβέρνηση- ερώτημα που τίθεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αν έχουμε δικαίωμα στην ενημέρωση ως κόμματα του ελληνικού Κοινοβουλίου και ως ελληνικός λαός για μια τόσο σημαντική συμφωνία, που από τα λεγόμενα του αξιότιμου κυρίου Υπουργού θα παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις σε ό,τι αφορά τις αγορές στην Ευρώπη και την Αμερική; Άρα, λοιπόν, υπάρχει μια μεγάλη καθυστέρηση, η οποία έρχεται να καλυφθεί από την πρωτοβουλία της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, της οποίας οι Βουλευτές με πολύ εύληπτο, ρεαλιστικό και ουσιαστικό τρόπο αποτύπωσαν την αγωνία αυτή που οφείλει να διακατέχει κάθε πολίτη που απαιτεί να είναι πολίτης κι όχι υπήκοος σε αυτήν τη χώρα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το δεύτερο ερώτημα που γεννιέται και είναι απόλυτα δικαιολογημένο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, γιατί μία τόσο ωφέλιμη συμφωνία που θα φέρει στους λαούς της Ευρώπης και

της Αμερικής ευημερία, επί εκατό δέκα εννέα συνεδριάσεις που έχουν γίνει χωρίς -παρακαλώ- τη συμμετοχή αιρετών εκπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κρατείται ως επτασφράγιστο μυστικό; Μάλιστα, λέγεται ότι για τα επόμενα τριάντα χρόνια κανένας δεν θα μπορέσει να προσπελάσει και να μάθει τι ακριβώς έχει διαμειφθεί και συζητηθεί. Άρα κι εδώ η πρωτοβουλία έχει ουσία, διότι δεν μπορεί να συζητιούνται τόσο κρίσιμης σημασίας συμφωνίες που θα παίξουν, κατά τη δική σας άποψη, υπερβατικά πολύ θετικό ρόλο. Κατά τη δική μας άποψη, αρνητικό, αλλά δεν έχει σημασία. Πώς κρίνουμε αυτήν τη διαδικασία στο πλαίσιο της δημοκρατίας που εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να λειτουργεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς πιστεύουμε ότι επιχειρείται μια συμφωνία που πραγματικά θα επιφέρει έναν εφιάλτη σε ό,τι κατακτήθηκε τα τελευταία πενήντα χρόνια, είτε από την πίεση του υπαρκτού σοσιαλισμού είτε από τα εργατικά, σοσιαλιστικά και αριστερά κινήματα στην Ευρώπη, εξανθρωπίζοντας σε ένα βαθμό τον καπιταλισμό της Ευρώπης. Βεβαίως -ειπώθηκε και από συνάδελφο πολύ σωστά- έρχεται τώρα ο καπιταλισμός να εκδικηθεί αυτές τις παραχωρήσεις -να εκδικηθεί δηλαδή τους λαούς της Ευρώπης- και να πάρει πίσω όλα αυτά τα δικαιώματα.

Γιατί μας κατέχει αυτή η αγωνία; Μήπως είμαστε εκτός τόπου και χρόνου;

Πρώτον, κύριε Υπουργέ, εγώ θα χαιρετήσω -γιατί μάθαμε εκείνα δεν είναι σωστά να τα λέμε- ότι αναγνωρίζετε ότι η συμφωνία είναι μεικτή με βάση τη Συνθήκη της Λισαβόνας και ό,τι περιέχεται εκεί, ζητήματα υγείας, παιδείας κ.λπ.. Άρα, λοιπόν, η συμφωνία είναι μεικτή και ως εκ τούτου θεωρούμε ότι τα κοινοβούλια όλων των κρατών-μελών θα έχουν λόγο γι' αυτήν την πολύ μεγάλη, τη γιγαντιαία συμφωνία που επίκειται να έρθει προς έγκριση.

Υπάρχουν, όμως, μία σειρά κρίσιμα ερωτήματα για τα οποία εμείς έχουμε πολύ μεγάλη ανησυχία. Το πρώτο ερώτημα, λοιπόν, είναι πόσο ωφέλιμη είναι αυτή η γιγαντιαία συμφωνία για την οποία δεν υπάρχει επίσημη ουσιαστική ενημέρωση για πάρα πολύ καιρό στους λαούς της Ευρώπης, στα κράτη, στα κοινοβούλια και η οποία κρατείται, όπως προανέφερα, έτσι σε απόλυτο τρόπο τον οποίο δεν μπορεί να προσεγγίσει κανείς.

Κύριε Υπουργέ, επιχειρήσατε να απαξιώσετε τις τέσσερις μελέτες του Εθνικού Συμβουλίου Ερευνών της Αυστρίας. Μάλιστα. Εκεί, λοιπόν, σε αυτές τις μελέτες που λέτε -δεν ξέρω ποιος τις παρήγγειλε, εγώ τώρα το άκουσα από εσάς, θα το διερευνήσουμε να δούμε ποιος τις παρήγγειλε- αποδεικνύεται ότι τα ποσοστά στην αύξηση των μισθών σε βάθος εικοσαετίας μπορεί να είναι από 0% έως 1% και η ανεργία να έχει μείωση 0,3%.

Ακούστε να σας πω, η συμφωνία μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών, Καναδά και Μεξικού προέβλεπε ότι θα δημιουργηθούν είκοσι εκατομμύρια θέσεις εργασίας. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Όχι είκοσι εκατομμύρια θέσεις εργασίας δεν δημιουργήθηκαν, αλλά μειώθηκαν κατά ένα εκατομμύριο οι θέσεις εργασίας εξαιτίας των επιδράσεων αυτής της φοβερής συμφωνίας. Εμείς εδώ ελπίζουμε ότι θα έρθει το φως το αληθινό και η ευημερία στην Ευρώπη.

Υπάρχουν και μία σειρά κρίσιμα ερωτήματα για τα οποία εμείς θέλουμε να καταθέσουμε την αγωνία μας με κάθε ειλικρίνεια, γιατί ακριβώς φοβόμαστε ότι περιμένουν την Ευρώπη και τους λαούς της Ευρώπης, όπως είπα, εφιαλτικές και δραματικές μέρες σε ό,τι αφορά το κοινωνικό στάτους, τα κοινωνικά δικαιώματα, το κοινωνικό κράτος, το νομικό, κοινωνικό, εργασιακό πολιτισμό σε αυτή την Ευρώπη, που αποτελεί ακόμα την όαση για όλους τους λαούς του κόσμου που δεν είχαν την τύχη να έχουν αυτού του είδους τα δικαιώματα, ακόμη και για την ίδια τη δημοκρατία και για τους δημοκρατικούς θεσμούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Απειλούνται συγκεκριμένοι τομείς. Απειλούνται οι ρυθμίσεις που αποτελούσαν φραγμό στην απειλή των δικαιωμάτων για την προστασία του περιβάλλοντος, για τα εργασιακά δικαιώματα, για τα προσωπικά δεδομένα. Απειλείται, κύριε Υπουργέ, η Αρχή της προφύλαξης, κρίσιμη αρχή από την οποία προστατεύονται ουσιαστικά δικαιώματα και του περιβάλλοντος και του καταναλωτή -και το τονίζω ότι είναι και του καταναλωτή- και αντιλαμβάνεστε

και αντιλαμβάνομαστε τι εννοούμε.

Απειλούνται δικαιώματα σε ό,τι αφορά τα περίφημα *patentum* των φαρμακοβιομηχανιών. Κύριε Υπουργέ, ακόμα και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου προβλέπει το δικαίωμα σε κράτη-μέλη, όπως η Ελλάδα, που ζει με ανθρωπιστική κρίση, να σπάσουν το *patentum* για να δημιουργήσουν φάρμακα ιδιαίτερα σε κατηγορίες όπως είναι εδώ στην Ελλάδα οι καρκινοπαθείς που ζουν φρικτή ζωή.

Μπορώ να σας πω και κάτι, κύριε Υπουργέ, γιατί κάποτε στη Βουλή πρέπει να τα λέμε πρόσωπο με πρόσωπο τα πράγματα; Υπάρχει ελληνική φαρμακοβιομηχανία με 130 εκατομμύρια τζίρο και με χίλιους ανθρώπους εργαζόμενους και παρουσιάζει κέρδη 35 εκατομμύρια, ενώ υπάρχει πολυεθνική -και πρέπει να το ξέρετε καλύτερα κι εσείς από εμένα, ενδεχομένως, ότι οι πολυεθνικές διακινούν πρωτότυπα φάρμακα και έχουν κέρδη πάνω από 80%- με 480 εκατομμύρια ευρώ στην Ελλάδα, παρακαλώ, της κρίσης, της ανθρωπιστικής καταστροφής και παρουσιάζει ζημιές.

Εγώ θα σας ρωτήσω -δεν θα το πω το όνομα- και αν θέλετε, πάρτε με αύριο τηλέφωνο να μου πείτε αν πήγε ποτέ ΣΔΟΕ σ' αυτούς. Σε κάτι μπατίρηδες ταβερνιάρηδες πάει το ΣΔΟΕ.

Εδώ, λοιπόν, θα επιχειρηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προστατευθούν τα υποτιθέμενα πνευματικά δικαιώματα αυτών των εταιρειών για να πουλάνε το φάρμακο όπως θέλουν.

Υπάρχει εταιρεία που έχει βγάλει τώρα στην κυκλοφορία ένα φάρμακο, πράγματι αποτελεσματικό, για την ηπατίτιδα C και έχει καταγγελλεί από το Κογκρέσο, από την αγγλική Βουλή για την κερδοσκοπία, με την οποία επιχειρεί να προωθήσει το φάρμακο αυτό.

Υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της εταιροκρατίας. Εδώ υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα αν καταργείται επί της ουσίας η δικαιοδοσία των εθνικών δικαστηρίων. Δεν έχουμε πειστεί πάνω σε αυτό το ζήτημα.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ξέρετε ο κόσμος τι γίνεται με αυτήν τη ρύθμιση. Το ISDS είναι ένας μηχανισμός που θα δημιουργηθεί και ουσιαστικά θα έχουν το δικαίωμα οι πολυεθνικές να ενάγουν τα κράτη-μέλη, εάν θεωρήσουν ότι ζημιώνονται. Αν, δηλαδή, αύριο εμείς κάνουμε μία εκστρατεία για το τσιγάρο, όπως έχει γίνει και σε άλλες χώρες, στην Αυστραλία, θα έρθει μία εταιρεία να μας κάνει αγωγή για τα διαφυγόντα κέρδη ή αν η αυριανή κυβέρνηση θελήσει να αυξήσει τον κατώτατο μισθό από 580 σε 751 ευρώ, θα έρθει η εταιρεία αυτή, η πολυεθνική και θα ασκήσει αγωγή. Δεν είναι μόνο ότι θα ασκήσει αγωγή, αλλά η αγωγή αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κριθεί στα δικά μας δικαστήρια, αλλά σε δικαστήρια που θα οριστούν από δικηγόρους που θα ορίζονται ουσιαστικά από τις εταιρείες σε κλειστές συνεδριάσεις χωρίς το δικαίωμα της έφεσης.

Είναι κρίσιμο το ζήτημα αυτό. Οφείλει να μας απασχολήσει ουσιαστικά, ανεξάρτητα από πολιτική και ιδεολογική τοποθέτηση. Εδώ είμαστε άνθρωποι που πιστέψαμε στο ευρωπαϊκό γκερίσμα για μία Ευρώπη των λαών, της κοινωνικής δημοκρατίας, της αλληλεγγύης, του νομικού πολιτισμού, του εργασιακού πολιτισμού.

Όμως, υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- η συμφωνία ρύθμισης και συνεργασίας. Είναι ένας νέος θεσμός, που θα λειτουργεί όπου βρίσκει εμπόδια στο άνοιγμα των αγορών, όπως επίσης και στην άρση των κανόνων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Αυτό πλήρωσε η Αμερική το 2008. Δεν μας έχει προβληματίσει. Θα είναι, λοιπόν, το νέο περιβάλλον μέσα στο οποίο ελπίζουν όσοι πιστεύουν σ' αυτήν τη συμφωνία ότι μπορεί να υπάρξει ένα δημιουργικό και αναπτυξιακό κλίμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά γίνονται γιατί επιχειρεί η Αμερική με την Ευρώπη, με την Ευρωπαϊκή Ένωση, να αντιμετωπίσουν την ανταγωνιστικότητα απέναντι σε συγκεκριμένες χώρες, τις αναδυόμενες χώρες, όπως είναι η Κίνα, η Ινδία, η Ρωσία.

Υπάρχει και ένα άλλο ζητούμενο, που είναι πώς θα απεγκλωβιστεί η Ευρώπη και θα απεξαρτητοποιήσει τα καύσιμά της, το φυσικό αέριο, από τη Ρωσία.

Όμως, φοβόμαι και φοβόμυθα ότι με αυτό τον τρόπο εισάγεται ένα κοινωνικό μοντέλο στην Ευρώπη που θα καθιερωθεί με

σθούς Κίνας και συντάξεις πείνας. Δεν είναι η αγωνία όλων όσων καταθέτουμε αυτές τις απόψεις για να κάνουμε αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση. Είναι ένα ζήτημα για όλους όσους αγωνιούν για μια Ευρώπη που πραγματικά θα υπερασπίζεται την αξία και την αυταξία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να αναζητούμε την ελπίδα στο παρελθόν αυτής της περιοχής και της Ευρώπης. Για να γίνουμε άξιοι αρχιτέκτονες του μέλλοντος αυτού του τόπου αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης, για να είναι η Ευρώπη μια όαση που θα παρακινεί και τους άλλους λαούς να διεκδικούν κοινωνικά δικαιώματα, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί σε αυτού του είδους τις επιχειρήσεις που πραγματικά, όσο και αν θέλει κανείς να τις προσεγγίσει -ακόμα και καλοπροαίρετα- γεννούνται μέσα του πολύ έντονα ερωτηματικά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. Νεράντζης για έξι λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω δύο εισαγωγικές παρατηρήσεις: Η δημοσιότητα αποκαλύπτει συχνά την κενότητα των επιχειρημάτων και καμιά φορά και τις ατέλειες του χαρακτήρα.

Πρέπει να υπενθυμίσω λίγο τον Κανονισμό της Βουλής: «Η κυβέρνηση είναι ενιαία και αδιαίρετη»

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σαν την Αγία Τριάδα!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Όταν τελειώσετε με ειδοποιείτε.

Δεύτερον, «Υπουργοί και Υφυπουργοί έχουν την αυτή κοινοβουλευτική δυνατότητα εκπροσωπήσεως». Η κυβέρνηση επιλέγει ποιος εκ των πολλών Υπουργών ή Υφυπουργών θα την εκπροσωπήσει σε συγκεκριμένο θέμα και όχι η αντιπολίτευση.

Πολύ περισσότερο εδώ, όπου ο συγκεκριμένος Υφυπουργός είναι ο επίσημος χειριστής του θέματος, κάτι που ομολογείται και μέσα στο περιεχόμενο της συζητούμενης επερώτησης. Άρα, τα όσα ακούστηκαν περί της απουσίας Υπουργών από κάποιον συνάδελφο, είναι εξίσου αβάσιμα, όπως και με άλλοι ισχυρισμοί του.

Θα κάνω και μια δεύτερη παρατήρηση και θα σταθώ μόνο στο δομικό μέρος της επερώτησεως. Τα υπόλοιπα τα αφήνουμε επαρκώς ο Υπουργός μετά λόγου γνώσεως και κυρίως καταθέτοντας και χαρτιά, τα οποία στηρίζουν όλα αυτά και διασκεδάζοντας τις καλόπιστες απορίες ή ανησυχίες των συναδέλφων.

Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί πρόχειρο το κείμενο της επερώτησεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Χαίρομαι που το λέτε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Και εγώ χαίρομαι που χαίρεστε.

Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί πρόχειρο και γιατί το περιεχόμενό του είναι σοβαρό, αλλά και γιατί πρώτος υπογράφων είναι ο κ. Κουρουμπλής, ο οποίος έχει δώσει εξετάσεις και ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ τον τελευταίο καιρό και γιατί μετέχει σε αυτή τη διαδικασία ένας έγκριτος νομικός και πανεπιστημιακός και νηφάλιος άνθρωπος στην πολιτική, ο κ. Μητρόπουλος. Επίσης, ο κ. Σταθάκης και οι τινές των υπολοίπων.

Πράγματι, λοιπόν, είναι μακράν ημών η μομφή περί προχειρότητας. Αλλά, η επιμέλεια για ένα διάβημα, κύριε Σταθάκη, δεν είναι το μόνο προσόν του κοινοβουλευτικού διαβήματος. Υπάρχουν και άλλα προσόντα, τα οποία έπρεπε να παρουσιάζει αυτό το διάβημα.

Ένα από αυτά είναι η καταλληλότητα του διαβήματος. Υπενθυμίζω το πασιφανές, ούτως ή άλλως, ότι η επίκαιρη επερώτηση είναι η «αιχμή του δόρατος» της επιθέσεως της αντιπολιτεύσεως κατά της κυβερνήσεως.

Σκεφθείτε, λοιπόν, ένα δόρυ -δηλαδή ένα επιθετικό όπλο- μήκους δέκα μέτρων, τι δυνατότητα εξακοντίσεως έχει και τι δυνατότητα πλήξεως του στόχου στον οποίο στοχεύει έχει. Δηλαδή, καμμία.

Εδώ, λοιπόν, τώρα πρώτη φορά έχω δει εγώ -σε διάστημα από τριάντα σχεδόν χρόνων που είμαι Βουλευτής- να υπάρχει επερώτηση επίκαιρη, της οποίας το περιεχόμενο να καλύπτει τρεις-σέξις πυκνογραμμένες σελίδες, με δύο στήλες. Είναι ακατάλληλο, λοιπόν, αυτό το διάβημα που χρησιμοποιείτε.

Άλλη αρετή του διαβήματος είναι, επίσης, το να ανταποκρίνεται και να συμμορφώνεται προς τον Κανονισμό της Βουλής. Ονομάζεται το διάβημα αυτό «επίκαιρη επερώτηση». Ο Κανονισμός της Βουλής –τον οποίο καλό είναι να συμβουλευόμαστε κυρίως όσοι μιλούμε διαρκώς- προσδιορίζει ποια είναι η επίκαιρη επερώτηση. Είναι αυτή που αφορά –λέει- άμεση επικαιρότητα, τα τρέχοντα, τα γινόμενα, όχι τα γενόμενα, ούτε αυτά που φοβόμαστε ότι μπορούν να συμβούν, αλλά δεν ξέρουμε αν θα συμβούν.

Εσείς τώρα τι επικαιρότητα θίγετε; Για να δείτε τα λάθη σας, διαβάξω αυτούσιο το κείμενο που έχετε καταθέσει, για να δούμε αν αφορά την επικαιρότητα: «Η ελληνική Κυβέρνηση είχε ενεργό συμμετοχή στις διαβουλεύσεις για τη συμφωνία ΤΤΙΡ, ακόμα και πριν από την ανάληψη της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Ιανουάριο του 2014». Λέτε ότι υπάρχει ακόμα και πριν ανάμειξη. Συνεχίζετε: «Σύμφωνα με τον ημερήσιο Τύπο, πραγματοποιήθηκε στις 21-11-2013 συνάντηση του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά και άλλων κυβερνητικών στελεχών». Φθάσαμε σε άλλη ημερομηνία, στις 21-11-2013. Και προχωράτε λέγοντας στη συνέχεια «ο Υπουργός Χατζηδάκης και ο Υφυπουργός Μηταράκης» -ο αναρμόδιος κατά κάποιον εκλεκτό συναδέλφο μας, αυτός δηλαδή που δεν τάχα έπρεπε να είναι εδώ και έπρεπε να είναι άλλος, ο ίδιος λοιπόν αυτός- «συναντήθηκε στις 3-4-2014 με τον πρέσβη των ΗΠΑ». Έχουμε φθάσει σε ημερομηνίες που αφορούν το 2013 και τις αρχές του 2014. Δεν είναι επίκαιρη, λοιπόν, η επερώτησή σας.

Θα μου πείτε ότι δεν έχει σημασία και ότι θα μπορούσατε να την κάνετε απλή επερώτηση. Ναι, αλλά αν την κάνετε απλή επερώτηση –που έτσι έπρεπε να δράσετε- δεν θα τυγχάνετε και δεν θα απολαμβάνετε τον πλεονεκτήματος των επικαιρών επερωτήσεων, το οποίο συνίσταται στο ότι συζητούνται νωρίτερα από ότι οι κοινές.

Ιδού, λοιπόν, και αυτό το στοιχείο ότι δηλαδή δεν υπάρχει συμμόρφωση προς τον Κανονισμό. Δεν υπάρχει καθόλου συμμόρφωση.

Ένα τρίτο στοιχείο που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα κοινοβουλευτικό διάβημα –και μάλιστα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως με τόσο εκλεκτή συμμετοχή- είναι η ευρεία στήριξή της. Άραγε πού στηρίζεται η σύνταξη και η υποβολή αυτής της πολυτελούς επίκαιρης –όπως τη χαρακτηρίζετε- επερωτήσεως; Λέτε ότι το όφελος θα είναι μικρό, από 0,3 έως 1. Ποιος το λέει αυτό; Κάποια ιδιωτικά ιδρύματα, κάποιες εταιρείες προβληματισμού. Και τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι –εάν είναι ακριβές και εάν επαληθευτεί επειδή θα έχει μικρό όφελος, πρέπει να απόσχουμε; Από πού το βρήκατε αυτό; Μα, δεν είναι βέβαιο ότι θα έχουμε αυτό το όφελος. Μάλιστα. Ποιος σας είπε ότι οι διεθνείς συμβάσεις έχουν εξασφαλισμένη την επιτυχία; Πού είναι το επιχειρηματικό ρίσκο, ο κίνδυνος, οι κινδυνώδεις δράσεις που αποτελούν βασικό στοιχείο μιας τέτοιας διεθνούς συμφωνίας;

Μετά λέτε –δεν είναι δυνατόν!- ότι υπήρξε κάποιος ο οποίος είχε πτωχεύσει και ο οποίος διαχειριζόταν πράγματα και λοιπά. Ξεχάσατε ότι αυτά θα τα διαπραγματευτεί η επιτροπή; Αυτή η επιτροπή δεν αποτελείται από εκπροσώπους χωρών που στο Σύνταγμα τους έχουν την προστασία του συνεταίριζοι και του συνέρχοι; Τι φοβόσαστε, λοιπόν; Τι φοβικό σύνδρομο είναι αυτό; Δεν ξέρετε ότι υπάρχει και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το οποίο μπορεί να απορρίψει, να αναπέμψει, ή να εναντιωθεί; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι πίσω από αυτούς τους υπερβολικούς φόβους και εξαιτίας αυτών κινδυνεύει να απονευρωθεί, να αφυδατωθεί αυτό το διάβημα και να καταστεί –για να μην πω να καταντήσει- ένα μυθιστόρημα πνευματικής φαντασίας;

Άρα, λοιπόν, εμείς πιστεύουμε ότι οι ασφαλιστικές δικλίδες οι οποίες υπάρχουν –Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή- εξασφαλίζουν αποτελεσματικά την άμυνα της έννομης ευρωπαϊκής τάξης, άρα και της ελληνικής, έναντι των όποιων κινδύνων εσείς βλέπετε, επικαλείστε, ή ελλοχεύουν, αν θέλετε να είμαι διαλλακτικότερος και να προσχωρήσω.

Κατά τα λοιπά και επειδή ο χρόνος μου είναι πολύ περιορισμένος, ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και επειδή είστε και γνώστης του Κανονισμού, ήδη τον έχετε υπερβεί κατά πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αναφέρομαι στα όσα ο κύριος Υπουργός διεξοδικά καθ' έκαστο κεφάλαιο και ερώτημα της συγκεκριμένης επερωτήσεως έχει διαλάβει προηγουμένως.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο συνάδελφος Βουλευτής Ηλείας κ. Κουτσούκος, για έξι λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλοδεχόμενη η πρωτοβουλία των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, ανεξάρτητα από την κριτική που μπορεί να ασκήσει κάποιος για την επιλογή των όπλων –δικαιώμά τους είναι με την έννοια ότι μας δίνει τη δυνατότητα να συζητήσουμε ένα θέμα ιδιαίτερα ενδιαφέρον, γιατί παρά το γεγονός, όπως ανέφερε ο κ. Μηταράκης, ότι έχει προηγηθεί μία ενημέρωση της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, εντούτοις εκτιμώ ότι για την πλειοψηφία των συναδέλφων –ιδιαίτερα δε για τους Έλληνες πολίτες- είναι μία συζήτηση η οποία δεν έχει απασχολήσει την πολιτική ατζέντα και το δημόσιο διάλογο.

Όσοι έχουμε μία στοιχειώδη εμπειρία γύρω από τις συμφωνίες τότε ξεκινούν και τότε καταλήγουν, πρέπει να ξέρουμε ότι ξεκινούν και καταλήγουν μέσα από μακρόχρονες, δαιδαλώδεις, πολυποικίλες διαδικασίες και χρειάζεται να υπάρχει ο μέγιστος βαθμός ενημέρωσης και των πολιτικών δυνάμεων, των κοινοβουλίων, αλλά και των λαών, των κοινωνικών δυνάμεων για να παρεμβαίνουν με τον κατάλληλο τρόπο όποτε αυτές το εκτιμούν.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα ήθελα να κάνω τέσσερα εισαγωγικά σχόλια και ορισμένες παρατηρήσεις για το περιεχόμενο της συζήτησης.

Πρώτον, είναι αλήθεια, όπως αναλύθηκε και από το κείμενο και από τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, αλλά και από την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, μία συμφωνία έχει πάρα πολλές πτυχές. Δεν είναι ούτε κόλαση ούτε παράδεισος. Και φυσικά από τον τρόπο που θα την διαπραγματευθείς, από τον συσχετισμό δυνάμεων, από τη σύγκρουση των συμφερόντων μπορεί να προκύψουν είτε επικίνδυνες καταστάσεις είτε επωφελείς για την ελληνική οικονομία και την απασχόληση.

Το δεύτερο είναι ότι με ικανοποιεί ιδιαίτερα η παραδοχή και από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως του γεγονότος ότι σήμερα το πιο ανθρώπινο, αποδεκτό κοινωνικό και οικονομικό μοντέλο βρίσκεται στον χώρο στον οποίο εμείς εντάξαμε την Ελλάδα ως ισότιμο μέλος, ως μέλος της ΟΝΕ, στην Ευρώπη. Αυτό είναι το γήπεδο το οποίο μας δίνει τις περισσότερες δυνατότητες να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας ως πολίτες, ως συλλογικές οντότητες και ως έθνος.

Το επόμενο σημείο που θα ήθελα να επισημάνω πως η παραδοχή ότι αυτό το μοντέλο, στο οποίο αναφερόμαστε για να προσταύσουμε αυτά που διακυβεύονται εν όψει αυτής της συμφωνίας, είναι αποτέλεσμα της πάλης των σοσιαλδημοκρατικών δυνάμεων, ιδιαίτερα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και το περιβάλλον που οικοδομήθηκε με τη λήξη του, του αγώνα εργατικών συνδικάτων προοδευτικών δυνάμεων κάτω από την υπονόμευση ή τους συμβιβασμούς των συντηρητικών και φιλελεύθερων δυνάμεων.

Το τρίτο που θα ήθελα να σημειώσω είναι πως παρά το γεγονός ότι οι ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως δεν το ανέφεραν στις τοποθετήσεις τους διαβάζοντας το κείμενο της επίκαιρης επερωτήσεως είδα ότι αναγνωρίζουν –και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά- τον ρόλο που παίζουν ακόμα και σήμερα οι σοσιαλιστικές και σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις στην Ευρώπη, αναφερόμενοι στην πρωτοβουλία του Γκαμπριέλ, δηλαδή του ηγέτη του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Γερμανίας, να τοποθετηθεί ενθές κατά πτυχώς αυτής της συμφωνίας.

Τι δείχνει αυτό; Δείχνει, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι έχουμε τη δυνατότητα να παρεμβαίνουμε στις εξελίξεις, εάν κάνουμε τις σωστές επιλογές και σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Τώρα, είναι αλήθεια ότι ο καπιταλισμός, το σύστημα δηλαδή παραγωγής και διανομής των αγαθών με βάση το οποίο λειτουργεί

γούν σήμερα οι αγορές, αναζητεί πάντοτε καινούργιες ευκαιρίες και καινούργιες αγορές και προσπαθεί να ανατρέψει τους προστατευτισμούς που θέτουν τα κράτη, είτε αυτοί έχουν να κάνουν με την προστασία των όρων του ανταγωνισμού- δηλαδή πολλά κράτη έχουν μειονεκτικούς όρους ανταγωνισμού, παραδείγματος χάριν, λόγω του κόστους παραγωγής, του κόστους της εργασίας ή της δυνατότητας εξεύρεσης πρώτων υλών- είτε αυτοί είναι ψευδεπίγραφοι για να προστατεύσουν εθνικές παραγωγές, όπως κάνουν οι Αμερικάνοι με τα τυριά ή με ορισμένα αγροτικά προϊόντα της Ευρώπης.

Η διαδικασία αυτή της καπιταλιστικής επέκτασης, που συναντά εμπόδια από τον προστατευτισμό των κρατών-εθνών και των άλλων ολοκληρώσεων σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι μία διαδικασία την οποία δεν μπορείς να την παρακολουθείς αμέτοχος παρά να παρεμβαίνεις στις εξελίξεις.

Δηλαδή το ερώτημα «εθνικός προστατευτισμός και κλειστά σύνορα ή πάλη μέσα σε περιφερειακές ολοκληρώσεις ή στο παγκόσμιο σύστημα» πρέπει να απαντηθεί θετικά, διότι ο άλλος δρόμος του απομονωτισμού δεν οδηγεί πουθενά.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε τη δυνατότητα, πιστεύω, κι έχουμε και πολύ καλά παραδείγματα και ως χώρα και ως Ευρώπη να δούμε πώς μπορούμε να παρέμβουμε θετικά στις εξελίξεις.

Αναφέρθηκε και ο κ. Στρατούλης, αν θυμάμαι καλά, στο τι έγινε το 1998 με εκείνη τη συμφωνία που απερρίφθη κάτω από την παρέμβαση όχι μόνο ενός κινήματος που αναπτύχθηκε στην Ευρώπη, αλλά και από τη συμμαχία αυτού του κινήματος με εθνικά συμφέροντα, παραδείγματος χάριν της Γαλλίας.

Πρέπει να υπάρξουν, δηλαδή, συμμαχίες συμφερόντων που μπορεί να οδηγήσουν σε θετικά αποτελέσματα. Εγώ για παράδειγμα, αγαπητοί συνάδελφοι, θυμάμαι το πώς έκλεισε η Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) το 2004, όταν πολλοί ήθελαν να την πάνε πίσω από τη συμφωνία του ΠΟΕ, διότι τα βιομηχανικά κράτη της Ευρώπης ήθελαν πρώτα να συναλλαχθούν για τα βιομηχανικά προϊόντα –αυτοκίνητα και άλλα- ενώ οι χώρες του νότου ήθελαν να προηγηθούν τα ζητήματα της φυτικής παραγωγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα λέω, κύριε Πρόεδρε, ότι εμείς μπορούμε να έχουμε θετικά παραδείγματα για το πώς μπορεί μία συμφωνία κάτω από τέτοιες συμμαχίες να είναι επωφελής για τους λαούς, ώστε να μην τεθούν σε αμφισβήτηση αυτά που εμείς θεωρούμε κεκτημένα. Και δεν είναι μόνο αυτά στα οποία αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι, του ευρωπαϊκού δηλαδή κοινωνικού κράτους και του κοινωνικού κεκτημένου, αλλά είναι κι αυτά που αφορούν την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος, για τα οποία η Ευρώπη υπερηφανεύεται ότι πρωτοπορεί.

Και μέσα από αυτήν τη διαδικασία να δούμε πώς ζητήματα για τα οποία η Ελλάδα έχει πρωτοστατήσει, παραδείγματος χάριν η αναγνώριση των προϊόντων ονομασίας προέλευσης και των προϊόντων γεωγραφικής ένδειξης κατοχυρωμένα στην Ευρώπη, μπορούν να βρουν διέξοδο και στις άλλες αγορές, όπου δεν τα αναγνωρίζουν. Παραδείγματος χάριν στην αμερικανική αγορά δεν υπάρχει αναγνώριση των προϊόντων ονομασίας προέλευσης και προϊόντων γεωγραφικής ένδειξης, τα οποία είναι προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας και ποιότητας, τα ελληνικά δηλαδή προϊόντα της αγροτοδιατροφικής αλυσίδας.

Άρα εγώ πιστεύω ότι έχουμε τη δυνατότητα, με βάση αυτό το παλιό δόγμα που λέει «σκέψου εθνικά και δράσε παγκόσμια», σε εθνικό, ευρωπαϊκό και σε παγκόσμιο επίπεδο να παρέμβουμε στις εξελίξεις, ώστε από τη μία μεριά να απαιτήσουμε και να διεκδικήσουμε ρυθμιστικούς, δημοκρατικούς κανόνες στην διαδικασία της απελευθέρωσης, ώστε να μην αποφασίζουν οι αγορές και να υλοποιούν οι κοινωνίες και οι πολίτες και από την άλλη να προστατεύσουμε και τα καλώς εννοούμενα εθνικά μας συμφέροντα, αυτά δηλαδή που έχουν σχέση με την παραγωγή, την απασχόληση και το γενικότερο συμφέρον του ελληνικού λαού.

Όλα αυτά υπό μία προϋπόθεση, ότι η Ελλάδα είναι ισχυρή, ότι έχει διαπραγματευτική δύναμη και άρα ξεπερνά τα προβλήματα που αντιμετώπισε και βρίσκεται ξανά στο πεδίο της διεθνούς πο-

λιτικής, απαλλαγμένη από τα βαρίδια που της δημιούργησε η κρίση, γιατί μία χώρα που αντιμετωπίζει τεράστια εσωτερικά προβλήματα κοινωνικής και οικονομικής συνοχής και άλλα, δεν μπορεί να παρέμβει αποφασιστικά στις εξελίξεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη για έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες χαίρετιζουμε την πρωτοβουλία των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ στο εξαιρετικά σοβαρό θέμα της Διατλαντικής Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου και Επενδύσεων μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αποκρυσταλλώνει τους φόβους της κοινής γνώμης απέναντι στην παγκοσμιοποίηση: Έλλειψη διαφάνειας, φόβοι για άνοιγμα σε γενετικά τροποποιημένα προϊόντα, ιδιωτικοποίηση προνοιακών κρατικών προγραμμάτων, ασαφείς κανονισμοί που σχετίζονται με την υγεία και την ασφάλεια των πολιτών.

Η σχεδιαζόμενη Συμφωνία αφορά σε πλήρη τους οικονομικών κλάδων μεγάλης κοινωνικής σημασίας, όπως είναι τα χρηματοοικονομικά, η ενέργεια, η παιδεία, τα αγροτικά προϊόντα, η υγεία κ.ο.κ. Ειδικότερα, επιδιώκεται από κοινού με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής η απορρύθμιση του υφιστάμενου ρυθμιστικού πλαισίου των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διάφορους τομείς. Αυτή η νομοτελειακή κανονιστική χαλάρωση υποτίθεται ότι θα καταργήσει υπάρχοντες αναπτυξιακού φραγμούς, οδηγώντας σε μία ακραία νεοφιλελεύθερη παγκόσμια οικονομία της αγοράς.

Παραδόξως, ενώ υποτίθεται ότι η εν λόγω Συμφωνία θα ενισχύσει την πραγματική οικονομία, οι κύριοι υποστηρικτές της είναι οι διεθνείς τραπεζίτες και τα λόμπι των μεγάλων συμφερόντων. Για παράδειγμα, οι εταιρείες που βγαίνουν περισσότερο μπροστά για να υπερασπιστούν τη διατλαντική Συμφωνία είναι οι γνωστές μας Deutsche Bank, Paribas, Citigroup κ.ο.κ. Ο λόγος είναι απλός. Μέσα από τη σχεδιαζόμενη Συμφωνία θα απελευθερωθεί ο διεθνής χρηματοπιστωτικός τομέας, που περιλαμβάνει από πολυεθνικές τράπεζες μέχρι hedge funds. Αυτό που λέμε, δηλαδή, με απλά λόγια «κερδοσκοπικό κεφάλαιο» θα έχει ακόμα μεγαλύτερη ελευθερία να κινηθεί, πραγματικά ή εικονικά, σε μία τεράστια ενοποιημένη αγορά οκτακοσίων εκατομμυρίων ανθρώπων.

Εδώ αρκεί να υπενθυμίσουμε πως η αρχή της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης το 2008 ήταν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, απ' όπου στη συνέχεια η κρίση εξαπλώθηκε σαν τη φωτιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αφετηρία ήταν η αποκάλυψη της τεράστιας φούσκας των δανείων, γνωστά ως subprimes, για την οποία ευθυνόταν βέβαια η ανυπαρξία ελέγχων στις τραπεζικές χορηγήσεις, δηλαδή, ακριβώς η μη εφαρμογή ενός αξιόπιστου ρυθμιστικού πλαισίου εκ μέρους του ίδιου του αμερικανικού κράτους.

Φανταστείτε, λοιπόν, τι έχει να γίνει, αν αυτή η κατάσταση επεκταθεί και θεσμοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλα τα κράτη-μέλη με τρόπο μάλιστα τέτοιο, ώστε οι παγκοσμιοποιημένες ιδιωτικές εταιρείες να αποκτούν μελλοντικά δικαίωμα βέτο ακόμη και σε τοπικές προσπάθειες δημόσιας ρύθμισης των εθνικών αγορών. Αυτό, γιατί πλέον η Ένωση θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται προληπτικά όχι μόνο με τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και με τις απαιτήσεις του απανταχού κερδοσκοπικού κεφαλαίου, που θα μπορεί πλέον νόμιμα βάσει της σχεδιαζόμενης Συμφωνίας Ευρωπαϊκής Ένωσης - ΗΠΑ να παρεμβαίνει παντού, επηρεάζοντας άμεσα την οποιαδήποτε μελλοντική κανονιστική πρωτοβουλία.

Δύο είναι τα βασικά στοιχεία διαφάνειας που μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι διαπραγματεύσεις για τη σχεδιαζόμενη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ηνωμένων Πολιτειών έχουν ως στόχο ένα εν πολλοίς προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα. Το πρώτο είναι η αποκλειστική εμπλοκή της Κομισιόν στις διαπραγματεύσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εν είδει Ευρωκυβέρνησης. Το δεύτερο είναι πως έξω από τις διαπραγματεύσεις βρίσκονται και οι ευρωπαϊκές κοινωνίες, όπως και το μοναδικά δημοκρατικά εκλεγμένο ευρωπαϊκό σώμα, το Ευρωκοινοβούλιο, ακόμη και σε επίπεδο απλής ενημέρωσης. Οι μόνοι που βρίσκον-

ται θεσμικά εντός της διαπραγματεύσεως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η Κομισιόν, θεσμικό όργανο χωρίς άμεση δημοκρατική νομιμοποίηση και, βέβαια, τα διάφορα λόμπι των διεθνών επιχειρηματικών κολοσσών.

Θεωρούμε ότι πρόκειται για την απόλυτη κοροΐδια, καθώς οικονομοτεχνικές μελέτες μιλούν από μόνες τους και αναφέρονται συγκεκριμένα στα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Κέντρου Διεθνούς Πολιτικής Οικονομίας, σύμφωνα με τα οποία εκτιμάται ότι τα αναμενόμενα οφέλη από την εν λόγω διατλαντική συμφωνία θα είναι αμελητέα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη παραδεχθεί ότι η συμφωνία θα προκαλέσει κατά πάσα πιθανότητα αύξηση και όχι μείωση της ανεργίας και αυτό διότι οι θέσεις εργασίας θα αναστραφούν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, όπου τα εργασιακά πρότυπα και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα είναι άκρως υποβαθμισμένα και σε πολλές περιπτώσεις εντελώς ανύπαρκτα. Αυτομάτως, για να αντεπεξέλθουν τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις νέες απαιτήσεις της αγοράς, θα αναγκαστούν να αντλήσουν χρήματα από τα ευρωπαϊκά ταμεία στήριξης, προκειμένου να αντισταθμίσουν την αναπόφευκτη αύξηση της ανεργίας.

Η υπό συζήτηση διατλαντική συμφωνία αποτελεί κόλαφο για τη δημοκρατία που θυσιάζει στον βωμό του κεφαλαίου, της κερδοσκοπίας και των πολυεθνικών συμφερόντων κάθε έννοια ενός αυτόνομου κράτους δικαίου. Το αποτέλεσμα της συμφωνίας θα είναι η κυριαρχία των λόμπι, αφού θα δίδεται απλόχερα στους πολυεθνικούς κολοσσούς η δυνατότητα να υπαγορεύουν τις πολιτικές, αλλά και τις νομοθεσίες, απειλώντας προκλητικά δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις, με καταβολή, μάλιστα, γενναίων αποζημιώσεων για διαφυγόντα κέρδη, όταν κρίνουν ότι οι παρεμβάσεις των κυβερνήσεων σε κλάδους δημοσίου συμφέροντος θίγουν τον ανταγωνισμό.

Εδώ, θα αναρωτηθεί κάποιος, παρά τα όσα είπε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως, πού βρίσκεται, άραγε, μέσα σε όλα αυτά τα πράγματα η ελληνική Κυβέρνηση. Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι η Ελλάδα μόλις πριν από λίγους μήνες βρισκόταν στην Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επί έξι μήνες, εν μέσω έντονων συζητήσεων στην Ευρώπη για την εν λόγω συμφωνία, η Ελληνική Προεδρία τήρησε την απόλυτη σιωπή. Καμμία ένταση, καμμία πρόταση για το τι θα πρέπει να κάνουμε συλλογικά ως Ευρωπαϊκή Ένωση. Καμμία ιδέα από την Ελλάδα. Μόνο σιγή ιχθύος. Το μόνο που είδαμε ήταν ατολμία, φόβος αντιπαράθεσης και αδυναμία υπεράσπισης τόσο των ελληνικών όσο και των ευρωπαϊκών συμφερόντων.

Με βάση, λοιπόν, τα παραπάνω δεν θα πρέπει να απορούμε για την ανυπαρξία της Ελλάδας στη διεθνή σκηνή και για τα τραγικά αποτελέσματα από την περίφημη πολιτική της συγκυβέρνησης για μη διαπραγμάτευση οποιουδήποτε σημαντικού ζητήματος για την πατρίδα μας, όπως ήταν και για το επερχόμενο εμπάργκο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Ρωσία. Το πρώτο βεβαίως και κορυφαίο θέμα ήταν πάντοτε το μνημόνιο, το οποίο φεύγει, αλλά μένει το συνεχιζόμενο δημόσιο χρέος που ταλαινίζει και ισοπεδώνει την Ελλάδα και όλη την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Δημήτριος Κουκούτσης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Περισσότερη ανάπτυξη, περισσότερη δουλειά, περισσότερο εμπόριο. Αυτό ευαγγελίζεται η σχεδιαζόμενη συμφωνία ελευθέρου εμπορίου και επενδύσεων στη μεγαλύτερη ζώνη στον κόσμο με πάνω από οκτακόσια εκατομμύρια κατοίκους, στοχεύοντας στην εναρμόνιση στις προδιαγραφές που αφορούν το περιβάλλον, την υγεία, την προστασία των καταναλωτών, καθώς και θέματα χορήγησης αδειών και ανάθεσης δημοσίων έργων.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις τους, τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια τα κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα αυ-

ξηθεί κατά 5%, ενώ των Αμερικανών κατά 13%. Γράφτηκε, μάλιστα, σε πολλά έντυπα ότι μόνο στη Γερμανία θα δημιουργηθούν εκατόν ογδόντα χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Όμως, δεν είναι όλοι αισιόδοξοι. Πολλοί μιλούν για την εμμονή των ΗΠΑ για την κατανάλωση μεταλλαγμένων γενετικά προϊόντων. Αναφέρονται σε αμφιλεγόμενα χημικά προϊόντα στη γεωργία, αλλά και σε κινδύνους που αφορούν την προσβασιμότητα των πολιτών σε τομείς, όπως είναι η παιδεία και οι επιστήμες λόγω της αυστηροποίησης των πνευματικών δικαιωμάτων. Στην Ευρώπη θα θεθούν σε κίνδυνο κάποια διαχρονικά στάνταρτ που αφορούν την υγεία, το περιβάλλον και τα δικαιώματα –όσα απέμειναν- των εργαζομένων.

Ένα σκανδαλώδες σημείο είναι ότι τα κείμενα των διαπραγματεύσεων δεν δημοσιοποιούνται και ως εκ τούτου δεν μπορούμε να διαπιστώσουμε αν σ' αυτά εμπεριέχονται κίνδυνοι ή ευκαιρίες, ενώ πρόσβαση σ' αυτά θα έχουν οι μεγάλες βιομηχανίες που θα τα χρησιμοποιούν για ίδια συμφέροντα. Μέσα πάλι από τη δημιουργία διαιτητικών επιτροπών για θέματα επενδύσεων τίθεται ο κίνδυνος ενόσ παράλληλου συστήματος απονομής δικαιοσύνης που θα παρακάμπτει το ήδη υπάρχον.

Βέβαια, η ΤΤΙΡ δέχεται κριτική και από τις δύο πλευρές του Ατλαντικού, διότι αξιωματούχοι του ΟΗΕ ισχυρίζονται ότι η συμφωνία μπορεί να υπονομεύσει τους αναπτυξιακούς στόχους του Οργανισμού.

Πράγματι, τα λεφτά είναι πολλά. Το 2000, το ύψος των εμπορικών ανταλλαγών ήταν 350 δισεκατομμύρια δολάρια. Το 2008 είχε απογειωθεί στα 655 δισεκατομμύρια δολάρια. Το 2010 λόγω της κρίσης υποχώρησε στα 500 δισεκατομμύρια δολάρια, για να φθάσει το 2012 στα 580 δισεκατομμύρια δολάρια.

Όταν ο Ομπάμα επισκέφθηκε το Βερολίνο, το περιοδικό «DER SPIEGEL» έγραφε «Η Ευρώπη πρέπει να προστατεύσει τον εαυτό της από την Αμερική», ξεχνώντας μάλλον ο άμοιρος αρθρογράφος ότι η Ευρώπη και ειδικά η Γερμανία σήμερα είναι υποχείρια και προτεκτοράτα των ΗΠΑ.

Οι Αμερικάνοι θεωρούν ότι οι Ευρωπαίοι που είναι αποδυναμωμένοι από την κρίση θα δεχθούν όλους τους όρους που θα επιβάλει η Ουάσιγκτον. Άλλωστε πέρασε η εποχή που αναλώνονταν σε πολέμους στην Ασία και τη Μέση Ανατολή, αφήνοντας τη Γερμανία, μέσω του ευρώ, να επεκτείνει την πολιτική και οικονομική της ηγεμονία στην Ευρώπη.

Η Κομισιόν, άλλωστε, απροκάλυπτα τάσσεται υπέρ του δικαίου των επενδυτών. Στο ενημερωτικό της κείμενο για τη Συμφωνία αναφέρει: «Το γεγονός ότι μια χώρα έχει ισχυρό νομικό σύστημα δεν εγγυάται πάντοτε την επαρκή προστασία των ξένων επενδυτών». Επίσης, σε άλλο σημείο αναφέρει: «Ένας επενδυτής διατρέχει τον κίνδυνο απαλλοτρίωσης από μια κυβέρνηση -παραδείγματος χάριν, μέσω κρατικοποίησης- ή μια κυβέρνηση μπορεί να θεσπίσει νομοθεσία που να μηδενίζει την αξία της επένδυσής του, επιβάλλοντας, για παράδειγμα, μια απότομη απαγόρευση ενόσ προϊόντος». Ακόμη αναφέρεται: «Η συμπεριλήψη των μέτρων για την προστασία των επενδυτών δεν εμποδίζει τις κυβερνήσεις να θεσπίζουν νόμους, ούτε οδηγεί στην κατάργηση της νομοθεσίας. Μπορεί να οδηγήσει, το πολύ-πολύ, στην καταβολή αποζημίωσης».

Η απογύμνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο θέμα της συμφωνίας για την επενδυτική εταιρική σχέση είναι και το πιο επικίνδυνο, αφού τα προνόμια των πολυεθνικών θα αποκτήσουν επί της ουσίας την ισχύ νόμου και οι πολυεθνικές θα μπορούν ανά πάσα στιγμή να σύρουν κράτη στη διεθνή διαιτησία. Στην ουσία οι συμφωνίες αποτελούν μια ρύθμιση-ομπρέλα για την επίλυση των διαφορών μεταξύ επενδυτών και κρατών. Μέχρι σήμερα οι διαφορές αυτές λύνονταν στη διεθνή διαιτησία μόνο εάν υπήρχε διμερής συμφωνία.

Ένα μικρό δείγμα είναι όταν η «PHILIP MORRIS» είχε στραφεί κατά της Αυστραλίας και της Ουρουγουάης όταν η εταιρεία ενέργειας «VATTENFALL» έκανε αγωγή στην κυβέρνηση της Γερμανίας ζητώντας 1,4 δισεκατομμύρια αποζημίωση για τους περιβαλλοντικούς όρους που επιβλήθηκαν για τη λειτουργία εργοστασίου παραγωγής ενέργειας. Σαράντα εταιρείες προχώρησαν σε αγωγές δισεκατομμυρίων κατά της Αργεντινής, γιατί πάγωσε τα τιμολόγια του νερού και του ηλεκτρισμού. Ευρωπαϊ-

κές εταιρείες κατέθεσαν πρόσφατα αγωγές κατά της Αιγύπτου για την αύξηση του κατώτατου μισθού και κατά του Περού για νομοθεσία που περιορίζει την εκπομπή αερίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πολύ σωστά κάνατε και φέρατε στη Βουλή αυτό που συζητούμε απόψε. Η διαφορά είναι ότι εμείς θεωρούμε ότι Δεξιά και Αριστερά -και επιβεβαιώνεται για μία ακόμη φορά- είναι ιδεολογικά γεννήματα της ίδιας μήτρας. Χρησιμοποιείτε, νομίζοντας ότι κάνετε αντίσταση ενάντια στην παγκόσμια τάξη, στη νέα τάξη πραγμάτων, ιδεολογήματα της νέας τάξης πραγμάτων. Τι διαφορετικό είναι τα ανοιχτά σύνορα, η πολυφυλετικότητα, η πολυπολιτισμικότητα;

Για εμάς το χρήμα είναι αναγκαίο μέσο και όχι ρυθμιστικός παράγοντας της ζωής ή αυτοσκοπός. Απώτατος στόχος του λαϊκού κράτους που εμείς ευαγγελιζόμαστε είναι η κλιμακωτή εξάλειψη της ψευτοαντικειμενικής αξίας του χρήματος και η ελεγχόμενη χρήση του σαν ανταλλακτικού μέσου.

Το μοντέλο που εμείς υποστηρίζουμε είναι αυτό του λαϊκού εθνικισμού, όπου σε ένα μεικτό σύστημα οικονομίας οι ιδιώτες θα μπορούν να παράγουν ποιοτικά προϊόντα, με στόχο αφενός τη δημιουργία κέρδους και αφετέρου προσβλέποντας στο καλό της λαϊκής κοινότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στη μεικτή οικονομία το κράτος πρέπει να παρεμβαίνει και να αποκαθιστά την ισορροπία στις ανωμαλίες που δημιουργούνται με κοινωνικές παροχές, με αύξηση των δημοσίων δαπανών.

Όλα αυτά είναι εφικτά, εφόσον εξαλειφθεί επιτέλους από αυτόν τον τόπο, στο μεγαλύτερο βαθμό, η διαφθορά, η μίζα και η ρεμούλα. Η κοινωνία μας πρέπει να περάσει από τη φάση της λήθης στην ψυχική ανάταση. Το μοντέλο μας δεν είναι ουτοπικό. Είναι το μόνο εφικτό σε μια Ευρώπη των εθνών, απαλλαγμένη από μια δουλεία των τοκογλύφων, του δήθεν κοινού νομίσματος, της πλουτοποίησης των εθνών και της μίζερης υπερκατανάλωσης.

Οι εχθροί μας θέλουν την πάλη των τάξεων, τη συνεχή διχόνοια, ώστε να απεργάζονται τα δόλια σχέδιά τους. Η απάντησή μας θα είναι η συνεργασία των τάξεων, η λαϊκή κοινότητα, η πρόοδος και η προώθηση των αξιών μελών σε γενικές θέσεις. Η φυσική αριστοκρατία -πρέπει να το καταλάβετε- προέρχεται από την αξιοκρατία και όχι από μία ολιγαρχική οικονομική ελίτ.

Τόσο οι δήθεν ουμανιστικές θεωρίες της Αριστεράς που με οικονομικούς όρους θεωρεί όλους τους ανθρώπους ίσους -δηλαδή, τι άλλο, από τη θεωρία του τεμπέλη!- και θέλουν τους λαθρομετανάστες νόμιμους εξυπηρετώντας τα συμφέροντα της καπιταλιστικής ολιγαρχίας με τα άθλια μεροκάματα, διαλύοντας τη μεσοαστική τάξη και που βλέπουν τους Έλληνες εθνικιστές ως φασίστες, όσο και οι απάνθρωπες τακτικές των διεθνών καπιταλιστών που θέλουν την πολυποίηση των λαών, την κατάργηση των εθνών και την ποδοπάτηση των αξιών, ώστε να μην αντιστέκεται κανένας, θα σαρωθούν τελικά από το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα.

Η μεγάλη μας τιμή είναι ότι εδώ σ' αυτή τη χώρα είμαστε οι πρώτοι που σηκώσαμε κεφάλι, είμαστε οι πρώτοι εθνικιστές που σηκώσαμε κεφάλι σε ολόκληρη την Ευρώπη και πιστεύουμε ότι σύντομα τα εθνικιστικά κινήματα στην Ευρώπη θα λάβουν τη θέση που τους πρέπει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε, κύριε Κουκούτση.

Τον λόγο έχει για έξι λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Θωμάς Ψύρρας.

ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι διαπραγματεύσεις για τη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΗΠΑ χαρακτηρίζονται από έλλειψη διαφάνειας. Η εντολή διαπραγμάτευσης που χορηγήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην επιτροπή εξακολουθεί να έχει τον χαρακτήρα του απόρρητου. Ούτε οι εκπρόσωποι της Κοινωνίας των Πολιτών, αλλά ούτε και οι Ευρωβουλευτές έχουν απόλυτη πρόσβαση στα κείμενα των διαπραγματεύσεων.

Επομένως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εφόσον δεν διαθέτει πλήρη ενημέρωση, δεν μπορεί να θέσει θέματα αρνησικυρίας σε εμπορικές συμφωνίες, όπως το έπραξε για τη Συμφωνία ACTA, την Εμπορική Συμφωνία Καταπολέμησης της Παραποίησης, εξ ου και οι έντονες αντιδράσεις και της Σοσιαλιστικής Ομάδας, αλλά και της Ομάδας των Οικολόγων στο Κοινοβούλιο. Για του λόγου το αληθές, καταθέτω τις δύο απόψεις των συγκεκριμένων κομμάτων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θωμάς Ψύρρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και οι Έλληνες Βουλευτές, όμως, δεν έχουμε ουσιαστική γνώση. Η ενημέρωση που έγινε από τον κ. Μητράκη και τα μέλη της International Trade του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ.κ. Μορέα και Καζάκ, ήταν ουσιαστικά μία σελίδα με σημειώσεις γενικόλογες και αόριστες.

Περί αδιαφάνειας -και δεν το λέω μόνο εγώ- μίλησε και ο κ. Κουμουτσάκος το Φεβρουάριο του 2013, αλλά και ο κ. Μητράκης τον Μάρτιο του 2014. Μάλιστα, ο κύριος Υπουργός υποσχέθηκε ότι η Ελληνική Προεδρία θα πάρει δική της πρωτοβουλία προς τις ΗΠΑ για τα θέματα της διαφάνειας. Πρόκειται για δικά του λόγια. Η Ελληνική Προεδρία τελείωσε και έχω την εντύπωση ότι δεν έγινε τίποτα.

Στις 27-3-2014 ο Επίτροπος Εμπορίου Ντε Χουχτ εξήγγειλε πανευρωπαϊκή διαδικτυακή διαδήλωση. Αν κάποιος μπει στο ίντερνετ και δει τη φόρμα της διαβούλευσης, αντιλαμβάνεται ότι πρόκειται ουσιαστικά για μια υπεκφυγή. Φαίνεται ότι κάποιος επιδιώκει να φτάσει η συμφωνία στην τελική της μορφή και μόνο τότε να έρθει προς έγκριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο -σημειωτέον- από τη Συνθήκη της Λισαβόνας και μετά συναποφασίζει και δεν επικυρώνει απλά. Σκοπός είναι μάλλον να ελαχιστοποιηθούν κατά την πορεία οι αντιδράσεις. Κι όμως, αυτή η συμφωνία -όταν ολοκληρωθεί! θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την οικονομία, αλλά και την καθημερινότητά μας.

Έχω υπ' όψιν μου τέσσερις οικονομικές μελέτες που προβλέπουν ότι η συμφωνία θα είναι θετική για την ευρωπαϊκή οικονομία. Ωστόσο, ακόμα και αυτές που προβλέπουν θετικά, δεν περιλαμβάνουν την παραμικρή αναφορά στο κοινωνικό κεφάλαιο, τις επιπτώσεις στην κοινωνία, το περιβάλλον και σε άλλα σημαντικά ζητήματα.

Όμως, οι ανησυχίες προκύπτουν όχι μόνο από την αδιαφάνεια, αλλά και από τα δύο non paper που διέρρηξαν και τα οποία καταθέτω. Το ένα δημοσιεύθηκε στη «HUFFINGTON POST» και το άλλο στην «DIE ZEIT» και στα οποία ολόκληρα άρθρα, όπως έχουν συζητηθεί στις επιτροπές, βρίσκονται με αποσιωπητικά αποσιωπώντας καίρια στοιχεία από όσα συμβαίνουν εκεί πέρα. Δείχνουν κατευθυντήριες ιδέες και λύσεις που προκρίνουν οι ομάδες εργασίας. Σας διαβεβαιώνω ότι μόνο ανησυχία μπορούν να προκαλέσουν, ιδίως αυτά τα κρίσιμα κενά που σημειώνονται διαρκώς με αποσιωπητικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θωμάς Ψύρρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή ο χρόνος με περιορίζει, θα καταθέσω τον προβληματισμό μου για δύο ζητήματα, για τα αγροτικά Προϊόντα Ονομασίας Προέλευσης και Γεωγραφικής Ένδειξης, τα ΠΟΠ και τα ΠΓΕ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εμείνει στη διασφάλιση των προϊόντων, καθώς οι ενδείξεις λειτουργούν ως εγγυήσεις ποιότητας. Αυτό είναι ένα δεδομένο. Το θέμα της προστασίας των ενδείξεων, ιδιαίτερα μετά την αντίστοιχη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης και Καναδά για τη φέτα, είναι κομβικό και το αντιλαμβάνομαστε όλοι. Είναι θέμα επικίνδυνο.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, δεν ανησυχείτε γι' αυτήν την έλλειψη διαφάνειας; Είστε επαρκώς ενημερωμένος; Σε ποιες ενέργειες θα προβείτε, ώστε να μη βρεθούμε μπροστά σε τέτοιου είδους δυσάρεστα αποτελέσματα;

Είναι επίσης γνωστό ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες ενδιαφέρονται να πλημμυρίσουν την ελληνική αγορά με γενετικά τροποποιημένα προϊόντα, όπως η σόγια και το καλαμπόκι, γιατί έχουν δικά

τους συμφέροντα.

Η άρση των περιορισμών εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πρέπει να αποτελέσει σε καμία περίπτωση αντικείμενο τέτοιου είδους διαπραγμάτευσης. Είναι ευκαιρία να αναδείξουμε θέματα βιοηθικής και όχι να συρθούμε πίσω από το διατροφικό ολοκληρωτισμό δύο-τριών πολυεθνικών που πωλούν τρόφιμα. Πώς θα αντιδράσει, λοιπόν, η Ελλάδα;

Το δεύτερο προβληματικό σημείο της συμφωνίας είναι ο Μηχανισμός Διαιτησίας-Επίλυσης Διαφορών Επενδυτών και Κρατών, το ISDS. Η ρύθμιση επιτρέπει σε ξένους επενδυτές να αποφεύγουν τα εθνικά δικαστήρια και να απευθύνουν τις καταγγελίες τους στα διεθνή δικαστήρια, των οποίων η σύνθεση αποτελείται πολύ συχνά από νομικούς επιχειρήσεων. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι διαιτητές, οι οποίοι είναι μία μικρή ομάδα από ελίτ δικηγόρους, έχει χαρακτηριστεί από πάρα πολλούς κύκλους ως «μαφία της διαιτησίας». Μόνο δεκαπέντε, στο νόσηρο, διαιτητές αποφάσισαν για το 55% του συνόλου των τετρακοσίων πενήντα υποθέσεων διαφορών ανάμεσα σε επενδυτές και κράτη έως το 2012. Αντιλαμβάνεσθε το μέγεθος του προβλήματος. Μπορεί κανείς να φαντασθεί πολυεθνικές εταιρείες να σέρνουν στα δικαστήρια κυβερνήσεις, των οποίων ο πολιτικός προσανατολισμός είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση των κερδών τους.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση δραστηριοποιούνται συνολικά εβδομήντα πέντε χιλιάδες επιχειρήσεις. Κάθε μία από αυτές μπορεί κάποια στιγμή να ριχτεί στο κυνήγι των κρατικών αποζημιώσεων για αθέμιτο ανταγωνισμό. Έτσι, οι χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα βρίσκονται εκτεθειμένες σε μεγάλους δημοσιονομικούς κινδύνους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η «VATTENFALL», η ενεργειακή εταιρεία προσέφυγε κατά της Γερμανίας, επειδή η τελευταία αποφάσισε να εγκαταλείψει την πυρηνική ενέργεια. Η «PHILIP MORRIS» αξιώνει αποζημίωση από την Αυστραλία επειδή το Υπουργείο Υγείας της Αυστραλίας τοποθέτησε προειδοποίηση για τους κινδύνους του καπνίσματος.

Επειδή, λοιπόν, η αδιαφάνεια και η εν εξέλιξη ατζέντα της διατλαντικής συμφωνίας δεν διευκολύνει μία παγκόσμια πολυμερή συνεργασία που θα ήταν επιθυμητή, εμείς ζητάμε τα εξής:

Να δημοσιοποιηθεί η διαπραγματευτική εντολή της Κομισιόν όλων των σχετικών εγγράφων που έχουν κατατεθεί από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των προσχεδίων των επιμέρους κεφαλαίων της συμφωνίας σε όλα τα στάδια της διαπραγμάτευσης. Να δοθεί αναλυτική ενημέρωση για τις προτάσεις που υπέβαλε η ελληνική Κυβέρνηση όταν ασκούσε την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να δοθούν απαντήσεις σχετικά με το ποια θέματα έχουν κλείσει –δεν το ξέρουμε– ποιος είναι ο περαιτέρω επιδιώξεις, σε ποια θέματα υπάρχουν διαφωνίες, ποιο είναι το περιθώριο συμβιβασμών. Να δημοσιοποιηθεί ανάλυση κόστους-οφέλους για την ελληνική οικονομία που διενήργησε –αν διενήργησε– η Κυβέρνηση σχετικά με την προτεινόμενη χαλάρωση των ρυθμιστικών κανόνων. Ποιο το κόστος και το όφελος για την ελληνική οικονομία; Ποιο για το περιβάλλον; Ποιο για την κοινωνία; Και φυσικά να δοθεί απάντηση στο ερώτημα: Πώς αντιμετωπίζεται το ενδεχόμενο να επιδικαστούν υπέροργκες αποζημιώσεις σε πολυεθνικές που θα προσφείγουν στα διαιτητικά δικαστήρια εναντίον της Ελλάδας στο πλαίσιο του μηχανισμού του ISDS;

Βέβαια, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ένα μοναδικό διαπραγματευτικό πλεονέκτημα, μία αγορά πεντακοσίων περίπου εκατομμυρίων ανθρώπων με σχετικά υψηλή αγοραστική δύναμη, σε σύγκριση με τον υπόλοιπο πλανήτη και αυτό είναι όπλο με το οποίο πρέπει να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης προς αυτήν την κατεύθυνση μίας θετικού χαρακτήρα συμφωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν θα μπορούσαμε να δώσουμε έναν τίτλο στη συγκεκριμένη διαπραγμάτευση που γίνεται για τη διατλαντική συμφωνία για το

εμπόριο και τις επενδύσεις, θα μπορούσαμε να λέγαμε ότι πρόκειται για μία συμφωνία, που εφόσον καταλήξει θα είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των πολυεθνικών, θα έχει δηλαδή ισχυρή τη σφραγίδα των συμφερόντων των πολυεθνικών επιχειρήσεων.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι και τα τρία ζητήματα, οι τρεις κύκλοι, οι τρεις άξονες, όπως αναφέρθηκε και ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, της σημερινής συζήτησης, είναι αυτοί ακριβώς οι άξονες που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τις πολυεθνικές για να ξεπεραστούν ως εμπόδια.

Αναφερόμαστε αρχικά στους εμπορικούς δασμούς ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίοι βεβαίως είναι πολύ χαμηλοί. Όμως, και αυτοί ακόμη οι χαμηλοί εμπορικοί δασμοί πρέπει να καταργηθούν, γιατί ως κατάλοιπο της προστασίας της εγχώριας αγοράς σήμερα σε μια διεθνοποιημένη οικονομία, με τη δράση των πολυεθνικών, δεν μπορούν να υπάρχουν.

Άλλωστε, το αποτέλεσμα των επιπτώσεων αυτής της συμφωνίας για την Ελλάδα, όσον αφορά την κατάργηση των εμπορικών δασμών, μπορούμε να το δούμε μόνο και μόνο από τη συμμετοχή της Ελλάδας αρχικά στην ΕΟΚ και μετέπειτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη, όπου ακριβώς η απελευθέρωση και η ενιοποίηση στις αγορές διαμόρφωσε σημαντικά προβλήματα όσον αφορά στην εγχώρια παραγωγή με τη μαζική συρρίκνωση σε μια σειρά κλάδους όχι μόνο κατά τη διάρκεια της κρίσης, αλλά και κατά την περίοδο της ανάκαμψης.

Ο δεύτερος μεγάλος κύκλος ζητημάτων αφορά μια σειρά από κανονιστικές ρυθμίσεις, που κάτω απ' αυτόν τον γενικόλογό κύκλο, βεβαίως, περιλαμβάνουν μια σειρά «υπολείμματα» –θα λέγαμε– των αγώνων του εργατικού κινήματος και πρώτα απ' όλα της εργατικής τάξης, όσον αφορά στον τρόπο πώλησης της εργατικής δύναμης, όσον αφορά στην προστασία της δημόσιας υγείας και στην ασφάλεια των τροφίμων, αλλά και του περιβάλλοντος. Βεβαίως, υπάρχει και μια σειρά από ειδικούς κανόνες, οι οποίοι αφορούν μια σειρά από τελωνειακές ρυθμίσεις και άλλου είδους ζητήματα προστασίας επιμέρους θεμάτων.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, είναι φανερό ποιες θα είναι οι επιπτώσεις, από τη στιγμή που θα καταλυθεί και θα αρχίσει να εφαρμόζεται η συγκεκριμένη συμφωνία: Πλέον θα έχουμε πλήρη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, κατάργηση επί της ουσίας των κατακτήσεων των εργατικής τάξης και των δικαιωμάτων όσον αφορά στον καθορισμό του μισθού, όσον αφορά στις εργασιακές σχέσεις και στην οργάνωση του χρόνου εργασίας. Θα μιλάμε, δηλαδή, για εργαζόμενους που θα είναι πολύ φτηνό εργατικό δυναμικό, αναλώσιμο εργατικό δυναμικό, χωρίς κρατημένα εργασιακά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, όπως συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Άρα αυτή η εικόνα θα επιταχυνθεί και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά στην προστασία της δημόσιας υγείας. Αναφέρθηκαν και άλλοι ομιλητές ιδιαίτερα στα ζητήματα που αφορούν στην ασφάλεια των τροφίμων, με τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, των μεταλλαγμένων τροφίμων, δηλαδή των τροφίμων που είναι με γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς ή και με διάφορες άλλες βοηθητικές ουσίες, όπως για παράδειγμα το κρέας με τις βιταμίνες τις οποίες δίνουν για την πάχυνση.

Το τρίτο ζήτημα αφορά στην προστασία του περιβάλλοντος, μιας και θα δεχθεί ολοκληρωτικό ισχυρό συντριπτικό πλήγμα. Απ' αυτήν την άποψη, εμείς λέμε πολύ καθαρά ότι είναι χωρίς ουσία η συζήτηση για το εάν είναι σωστός ή όχι οι εκτιμήσεις που κάνουν διάφορα ινστιτούτα και διάφορα κέντρα για τις επιπτώσεις στην οικονομία. Είτε αυξηθεί 0,5% είτε αυξηθεί 1,5% είτε 10% και 15%, η επίπτωση απέναντι στην εργατική τάξη θα είναι συντριπτική, γιατί και τώρα και στην περίοδο της ανάπτυξης σε μια σειρά περιοχές –χαρακτηριστικό παράδειγμα οι Ηνωμένες Πολιτείες– είχαμε αύξηση του ΑΕΠ τα τελευταία χρόνια. Όμως, αυτή η αύξηση του ΑΕΠ ουσιαστικά πήγε στο 1% του πληθυσμού. Το υπόλοιπο 99% είτε έμεινε στις ίδιες συνθήκες είτε χειροτέρεψε η θέση του.

Απ' αυτήν, λοιπόν, την άποψη και με τις συγκεκριμένες, λοιπόν, επιπτώσεις, θα έχουμε πολύ αρνητικές εξελίξεις στα ζητήματα

της απασχόλησης, με γενίκευση του καθεστώτος της μερικής απασχόλησης, και της δημόσιας υγείας. Και επειδή ακριβώς θα έχουμε την πλήρη απελευθέρωση των κοινωνικών παροχών, δηλαδή την επίθεση στην υγεία, στην παιδεία και στην πρόνοια, θα έχουμε μια συνολικότερη υποβάθμιση της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Και αυτό ακριβώς επειδή αυτές θα είναι οι επιπτώσεις, προσπαθούν να θωρακίσουν και με νομικά ζητήματα την όλη συμφωνία.

Δεν είναι τυχαίες –αναφέρθηκαν και άλλοι ομιλητές– οι προσφυγές που κάνουν πολυεθνικές σε μια σειρά κυβερνήσεις που θεωρούν ότι με τον τρόπο διαχείρισης και άσκησης της πολιτικής περιορίζουμε τα κέρδη τους. Με ένα τέτοιο καθεστώς θα γενιευτεί.

Βεβαίως, παρά την προσπάθεια που έκανε ο κύριος Υπουργός να ωραιοποιήσει την κατάσταση μιλώντας με γενικόλογα, αυτό που δεν μπορεί να αποκρυφτεί είναι η διαπάλη η οποία υπάρχει και η οποία εκφράζεται. Ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε χαρακτηριστικά στο τι θα προσπαθήσει να κάνει η Ελλάδα. Είπε πως θα συμβάλει στο σύστημα της απελευθέρωσης των θαλάσσιων και ακτοπλοϊκών μεταφορών στις Ηνωμένες Πολιτείες, που υπάρχουν περιορισμοί. Ποιους εξυπηρετεί αυτό; Το εφοπλιστικό κεφάλαιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα, το πιο ισχυρό τμήμα του ελληνικού κεφαλαίου είναι το εφοπλιστικό κεφάλαιο και μέσα απ' αυτήν τη διαπραγμάτευση προσπαθεί να βάλει τη σφραγίδα στην απελευθέρωση των θαλάσσιων μεταφορών στο εσωτερικό των Ηνωμένων Πολιτειών. Αντίστοιχα, η Γερμανία κινητοποιείται ιδιαίτερα για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, με την Deutsche Bank να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτήν τη συμφωνία. Καθώς επίσης υπάρχει και το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών με τις πολυεθνικές των τροφίμων, τη Μονσάντο και μία σειρά άλλες, που μιλάνε για τεράστιους κολοσσούς.

Έτσι, λοιπόν, αυτό το οποίο θα έχουμε ως αποτέλεσμα δεν είναι άλλο από τη δημιουργία ενός οικονομικού NATO. Αυτή η Διατλαντική Σύμβαση θα είναι το οικονομικό NATO, που θα σκοτώνει, επί της ουσίας τους λαούς και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και του επιπέδου διαβίωσης της λαϊκής οικογένειας, για να προστατεύσει και να θωρακίσει τις πολυεθνικές. Ταυτόχρονα, θα είναι και ένα ισχυρό εργαλείο στη διαπάλη απέναντι στη Ρωσία αλλά και στην Κίνα, τους κατ' εξοχήν ανταγωνιστές.

Αν κάτι, λοιπόν, αποκαλύπτεται είναι ότι έχουμε να κάνουμε με ένα καπιταλιστικό σύστημα, το οποίο σαπίζει. Και από αυτήν την άποψη είναι αποκαλυπτικός ο ρόλος του κράτους. Εδώ το κράτος δεν είναι αντίπαλος στις πολυεθνικές. Εδώ επιβεβαιώνεται ότι το κράτος αποτελεί τον εγγυητή των συμφερόντων των πολυεθνικών.

Διότι γεννιέται ένα ερώτημα: Γιατί οι κυβερνήσεις θα ανεχθούν τέτοιου είδους διατάξεις όσον αφορά το νομικό πλαίσιο με την προσφυγή σε διεθνή δικαστήρια, τα οποία θα καταδικάζουν τις κυβερνήσεις; Είναι πολύ απλό. Γιατί με αυτόν τον τρόπο θέλουν να διασφαλίσουν ακόμη περισσότερο στο σύνολο –ως εκφραστής του συνόλου και όχι επιμέρους τμημάτων του κεφαλαίου– τα συμφέροντα των πολυεθνικών και να μπορέσουν μέσα από αυτήν τη διαδικασία να βάλουν στο γύψο τους λαούς και τις δικαστικές.

Από αυτήν την άποψη τόσο ο κοσμοπολιτισμός όσο και ο εθνικισμός αποτελούν συγκοινωνούντα δοχεία μιας λογικής και μιας εξέλιξης, η οποία θέλει την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα εγκλωβισμένα, υποταγμένα κάτω από τα συμφέροντα του κεφαλαίου και της αστικής τάξης.

Δεύτερον, αποκαλύπτεται ο ίδιος ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλα τα κράτη-μέλη συμμετέχουν, όλες οι κυβερνήσεις. Ο νέος αέρας που φυσάει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα φέρει αλλαγές και ανατροπές μάλλον είναι ένας αέρας που δίνει φτερά και ενδυναμώνει ακόμη περισσότερο τις πολυεθνικές. Επί της ουσίας βάζει τη σφραγίδα του ενάντια στην εργατική τάξη και στους λαούς.

Εμείς βλέπουμε πολύ καθαρότερα τις αυταπάτες. Μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την κυριαρχία της Ευρω-

παϊκής Ένωσης και μέσα στη σφηκοφωλιά της, όπου κυριαρχούν οι πολυεθνικές και τα μονοπώλια, δεν μπορούν να υπάρξουν θετικές εξελίξεις απέναντι στους λαούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο πρέπει να αξιοποιηθεί η σημερινή συζήτηση, ώστε να ξεπεραστούν οποιεσδήποτε αυταπάτες. Η οργάνωση της πάλης της εργατικής τάξης και του λαού –του δικού μας, αλλά και συνολικότερα των λαών των υπόλοιπων κρατών– πρέπει να κατευθυνθεί σε μία συγκεκριμένη κατεύθυνση. Δηλαδή, να στοχεύσει στην καρδιά το «θηρίο», που δεν είναι άλλο παρά οι μονοπωλιακοί όμιλοι, το καπιταλιστικό σύστημα που θωρακίζει το καπιταλιστικό κέρδος, ώστε να μπορέσουν να υπάρξουν θετικές διεργασίες και ανατροπές προς όφελος των λαών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Εισερχόμεθα στις δευτερολογίες. Όπως ξέρετε καλύτερα από εμένα, όλοι έχουν εξαντλήσει το χρόνο της δευτερολογίας τους κατά τη διάρκεια της πρωτολογίας τους, εκτός από τον κ. Σταθάκη και τον κ. Ξανθό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Στρατούλη, θα έχετε δευτερολογία, παρά το γεγονός ότι έχετε μιλήσει δέκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Δέκα λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Είχατε πέντε λεπτά στην πρωτολογία και τρία λεπτά στη δευτερολογία, σύνολο οκτώ λεπτά. Μιλήσατε δέκα λεπτά. Παρ' όλα αυτά θα σας δώσω. Όσοι θέλουν, ας κάνουν χρήση.

Κύριε Σταθάκη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Παρακολούθησα τον κ. Μηταράκη να παρουσιάζει την εικόνα μιας συμφωνίας, ως μια εμπορική συμφωνία.

Εξήγηε τα πλεονεκτήματα του ελεύθερου εμπορίου έναντι των κλειστών οικονομιών.

Όλα αυτά είναι ενδιαφέροντα, αλλά δεν αφορούν το συγκεκριμένο θέμα, διότι δεν πρόκειται για εμπορική συμφωνία. Εμπορική συμφωνία έχει αυτήν τη στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι δασμοί είναι κάτω από 3%. Δεν πρόκειται για εμπορική συμφωνία. Πρόκειται για κάτι άλλο. Δημιουργεί ένα πλαίσιο πρωτοκαθεδρίας του δικαίου του ιδιώτη έναντι του κράτους.

Διαβάζω από το επίκαιρο κείμενο, το οποίο είναι από τις 9 Οκτωβρίου. Έφυγε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας που μας θεωρεί ανεπίκαιρους. Στις 9 Οκτωβρίου έδωσαν στη δημοσιότητα το μυστικό κείμενο διαπραγματεύσεων.

Διαβάζω: «Άρθρο 22. Σκοπός των διαπραγματεύσεων σχετικά με τις επενδύσεις θα είναι η διαπραγμάτευση διατάξεων απελευθέρωσης και προστασίας των επενδύσεων, μεταξύ άλλων σε τομείς αρμοδιότητας με επενδύσεις χαρτοφυλακίου, θέματα περιουσίας ή απαλλοτρίωσης κ.ο.κ., στη βάση των υψηλότερων δυνατών επιπέδων απελευθέρωσης και των υψηλότερων δυνατών προτύπων προστασίας που έχουν διαπραγματευθεί μέχρι σήμερα και τα δύο μέρη».

Εδώ έρχεται και λέει ότι η πρωτοκαθεδρία του επενδυτή και της επένδυσης πρέπει να φτάσει στο υπέρτατο σημείο προστασίας και απελευθέρωσης απ' οτιδήποτε έχει γίνει από τα δύο μέρη.

Λέει το άρθρο 23: «Αυτή η προστασία δεν πρέπει να προδικάζει το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών-μελών να εγκρίνουν και να εφαρμόζουν σύμφωνα με τις αρμοδιότητές τους τα αναγκαία μέτρα για την επιδίωξη νομικών στόχων της δημόσιας πολιτικής, όπως στον κοινωνικό τομέα, στους τομείς προστασίας του περιβάλλοντος, της ασφάλειας, της δημόσιας υγείας, της σταθερότητας, του χρηματοοικονομικού τομέα και της προστασίας χωρίς διακρίσεις».

Ευθέως πλην σαφώς μιλάμε για κάτι διαφορετικό απ' αυτό που συνέβαινε μέχρι σήμερα και δεν αφορά σε καμμία περίπτωση μία κλασική συμφωνία εμπορίου, γι' αυτό και εγείρει τόσες ενστά-

σεις στην Ευρώπη, καθώς επαναφέρει θέματα για τα οποία μίλησαν και άλλοι ομιλητές. Άρα, μιλάμε για κάτι διαφορετικό. Θα παρακαλούσα τον κ. Μητράκη να απαντήσει στα ερωτήματα που τέθηκαν επί της ουσίας από την πλευρά μας.

Δεύτερον: μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Το μόνο που λέει εδώ το κείμενο είναι ότι η συμφωνία θα περιλαμβάνει διατάξεις που θα καλύπτουν τις πτυχές των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που σχετίζονται με το εμπόριο. Αυτή είναι η μόνη αναφορά. Όλο αυτό το κείμενο είναι ένα κείμενο που αφορά τις μεγάλες εταιρείες τις αμερικάνικες και τις μεγάλες εταιρείες τις ευρωπαϊκές που δραστηριοποιούνται ανάποδα. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν αποτελούν το θέμα αυτής της συζήτησης και κακώς νομίζω ότι τις επικαλεστήκατε.

Τρίτον: Είναι μετρήσιμα τα αποτελέσματα τέτοιων συμφωνιών; Μία τέτοια συμφωνία έχουμε και την αναλύσαμε επί μακρόν. Είναι η NAFTA. Δεν υπάρχει άλλη προηγούμενη. Τα αποτελέσματα της NAFTA είναι μετρημένα. Μπορώ να σας διαβάσω τα αποτελέσματα και των δώδεκα μελετών. Είναι από το Υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ, άρα καταγράφει όλες τις επιπτώσεις.

Θα διαβάσω δυο αποτελέσματα οικονομικών ερευνών: Είχαν όφελος οι μισθοί στο Μεξικό μετά από δώδεκα χρόνια εφαρμογής της NAFTA κατά 1,3% και 0,17% στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το εμπόριο αναπτύχθηκε κατά 10%. Σε όλες τις περιοχές των ΗΠΑ που είχαν επιρροή από το εμπόριο που αναπτύχθηκε με το Μεξικό, οι μισθοί μειώθηκαν. Η NAFTA ανέπτυξε το εμπόριο. Δεν είχε καμμία επίπτωση στο welfare των τριών χωρών οι οποίες συμμετείχαν ή στο επίπεδο των τιμών στους κλάδους οι οποίοι συμμετείχαν. Και υπάρχουν κι άλλα πολλά, μπορώ να συνηχίσω επί μακρόν.

Οι ενστάσεις, λοιπόν, περί της αξιοπιστίας της μιας ή της άλλης μελέτης μετά βεβαιότητας θέτουν με τα αποτελέσματα της NAFTA –το σύνολο των εμπειρικών μελετών– ότι η επίκληση της μελέτης της Κομισιόν πως θα έχουμε μια τρομακτική άνοδο του οφέλους της τάξης των 130 ή 140 δισεκατομμυρίων, είναι εκτός τόπου και χρόνου και διατηρεί καθένας από μας την επιφύλαξη του ως προς αυτό.

Κλείνω με ένα τελευταίο σημείο περί διαφάνειας: Η συζήτηση γίνεται, προχωράει, παίρνει μήνες, υπάρχουν κάποιες διαρροές. Μόνος σας είπατε ότι μας κάνετε μια ενημέρωση λίγο επί του γενικού. Έπρεπε να φτάσουμε στο σημείο μηδέν για να καταλάβουμε ότι υπάρχουν κείμενα, ότι αυτά τα κείμενα είναι μυστικά –μιλάμε για τον Οκτώβριο τώρα– και ότι ουσιαστικά όλο το θέμα πρέπει και έπρεπε να εγείρει τόσες πολλές ενστάσεις που να φτάσουμε σε ένα σημείο για να μπορούμε να λέμε ότι μάλλον αυτή η συζήτηση θα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο των εθνικών κοινοβουλίων και των Ευρωπαίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστώ. Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου για τρία λεπτά. Το ξέρετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, θεωρείτε ότι απαντήσατε στην επίκαιρη ερώτησή μας με την τοποθέτησή σας; Γιατί νομίζω ότι ένας απλός παρατηρητής και ένας πολίτης μπορεί ευχερέστερα να αντιληφθεί ότι αποφύγατε να απαντήσετε.

Σας ζητήσαμε να μας δώσετε συγκεκριμένα στοιχεία εν σχέσει με τη στρατηγική την οποία ακολουθείτε ως ελληνική Κυβέρνηση σε αυτήν τη διαπραγμάτευση. Και τι μας είπατε; Ότι έχουν γίνει επτά γύροι συνομιλιών με τρεις πυλώνες. Αποφύγατε να διατυπώσετε τις συγκεκριμένες θέσεις τις οποίες προωθείτε, πέραν της ανάκλησης και επανάληψης τετριμμένων επικλήσεων, οι οποίες δεν συστούν ούτε εθνική στρατηγική ούτε ευρωπαϊκή στρατηγική.

Προεδρεύσατε ενός άτυπου συμβουλίου. Εκεί ποια θέση προωθήσατε εν σχέσει με αυτήν τη συμφωνία; Σας ρωτάμε συγκεκριμένα. Είναι το υπ' αριθμόν δέκα ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ επέχαιρε που μνημονεύουμε τη θέση του Υπουργού Εξωτερικών της Γερμανίας. Έχουμε συγκεκριμένο ερώτημα που ο κ. Βενιζέλος δεν ήρθε να το απαντήσει. Ο Υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας συμφωνεί με το Γερμανό ομόλογο του ότι δεν είναι αναγκαίες οι προβλέψεις της συμφωνίας για την προστασία των επενδυτών και ότι δεν είναι αποδεκτό να διεξάγονται μυστικές διαπραγματεύσεις; Αν ναι, σε ποιες

ενέργειες έχει προβεί η Κυβέρνηση με σκοπό αφενός την απάλειψη των εν λόγω διατάξεων από το κείμενο της συμφωνίας και αφετέρου τη διασφάλιση της διαφάνειας; Ξέρετε εσείς τι απαντήσατε;

Η απάντησή σας ήταν: «Εμείς δεν λέμε ότι είναι καλό γενικά και χωρίς προϋποθέσεις το σύστημα επιδιαιτησίας σε διαφορές μεταξύ πολυεθνικών και κρατών». Αυτό είναι απάντηση της Κυβέρνησης προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση σε σχέση με τη στρατηγική σας; Τι θα κάνετε; Είναι πολύ συγκεκριμένη η ερώτηση. Θα διατυπώσετε ρητή αντίθεση στο να μπορούν τα κράτη-μέλη να ενάγονται από πολυεθνικές εταιρείες σε σχέση με αποφάσεις που ανάγονται στην κυριαρχική εξουσία που πηγάζει από τη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία; Ή θα δημιουργήσετε με ευθύνη σας ένα άλλο σύστημα εταιρειοκρατίας, υποκατάστατο της δημοκρατίας, όπου η εθνική στρατηγική και η κυβερνητική πολιτική δεν θα υπαγορεύεται από το λαό με βάση τη λαϊκή εντολή, αλλά θα χαράσσεται από τις εταιρείες με βάση την ενδοκοφανή προσφυγή στη διαιτησία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Αμέσως όμως, ολοκληρώστε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να χτυπήσω και προσοχή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Γιατί είστε επιθετική;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί λέτε «αμέσως». Το «αμέσως» ήταν περιττό. Σας είπα ότι ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κανείς δεν δημιούργησε πρόβλημα, σας λέω ότι έχετε μιλήσει εννιάμισι λεπτά και σας δίνω άλλα τριάντα και είστε παραπονούμενη. Ε, εντάξει! Μιλήστε όσο θέλετε!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ.

Κύριε Μητράκη, οφείλετε να απαντήσετε, διότι ξέρετε ότι είναι επίκαιρο το ερώτημα και αδήριτο και αμείλικτο.

Απαντήστε, λοιπόν. Διατυπώσατε ρητή αντίρρηση; Διαμορφώσατε κάποιο λόμπι χωρών –ας πούμε– και κυβερνήσεων οι οποίες θα αντιέξουν σε αυτή την προοπτική; Γιατί ξέρετε, η διαπραγμάτευση έτσι γίνεται. Όχι με το να μας λέτε ότι πήγατε στο Λευκό Οίκο και έχετε και εσείς τα κονέ σας.

Θα κλείσω για να μην αγωνιά και το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δε σας έχω βάλει χρόνο. Μιλήστε όσο θέλετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εμείς είπαμε με τον πλέον απερίφραστο τρόπο ότι κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου, γιατί στην πραγματικότητα αυτό που αντιπροσωπεύει αυτή η συμφωνία είναι η διάθεση και η στρατηγική στόχευση επικράτησης οικονομικών συμφερόντων, που έχουν αποκτήσει εξουσία και διαπλέκονται με την εκτελεστική εξουσία σε κυβερνητικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, έναντι των λαών και των κοινωνιών. Είναι η δημιουργία ενός άλλου πλαισίου όπου τα κράτη θα είναι σαν εταιρείες, θα διαλέγονται με τις εταιρείες και θα διαμορφώνουν την πολιτική τους ανάλογα με τις βουλές των πολυεθνικών εταιρειών.

Απαντήστε, σας παρακαλώ, στη δευτερολογία σας συγκεκριμένα ποιες συγκεκριμένες θέσεις έχετε λάβει για να αποτρέψετε αυτό το ενδεχόμενο.

Απαντήστε και σ' αυτό που σας ρώτησα στην πρωτολογία μου και επιχειρήσατε να το διασκεδάσετε –δεν απαντήσατε καθόλου– ποιες πρόνοιες έχετε λάβει για τη θωράκιση του ελληνικού δημοσίου έναντι τέτοιου είδους προσφυγών που αποτελούν –το ξαναλέω– μηχανισμό παραγωγής χρέους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν πιστεύω να έχετε παράπονο.

Ο κ. Ξανθός δε θέλει να δευτερολογήσει. Σας παρακολουθώ εδώ και καιρό. Είστε απολύτως συνεπής πάντα με το χρόνο, διακρίνετε και δευτερολογία και παραιτείστε.

Κύριε Στρατούλη, σας υπενθύμιζα πόσο έχετε μιλήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος. Τρία λεπτά θα μιλήσω.

Θέλω να απαντήσω στο επιχείρημα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζοντας από εκεί που σταμάτησε ο συνάδελφός μου ο κ. Σταθάκης, ότι η επίκαιρη επερώτηση του ΣΥΡΙΖΑ κατατέθηκε εκείνες τις μέρες -ακριβώς γι' αυτό είχε το χαρακτήρα της επίκαιρης επερώτησης- στις οποίες είχαμε δύο πολύ σημαντικές εξελίξεις στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πρώτη εξέλιξη ήταν ότι οι αντιστάσεις, οι αντιθέσεις, η αμφισβήτηση του τρόπου με τον οποίο διαπραγματεύεται η Κομισιόν τη Διατλαντική Συμφωνία Εμπορίου και Επενδύσεων με την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, οι αντιδράσεις, η κριτική για διαφάνεια και μυστικισμό είχαν κορυφωθεί στο πρώτο δεκαήμερο του φετινού Οκτωβρίου. Αποκορύφωμα αυτών των αντιδράσεων ήταν μια ημέρα πανευρωπαϊκής δράσης και αντίστασης στον τρόπο και στο περιεχόμενο που γίνονται οι διαπραγματεύσεις της Κομισιόν με την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, την οποία κήρυξαν για τις 11 Οκτωβρίου - τις μέρες που καταθέσαμε την επίκαιρη επερώτησή μας- τα πιο μαζικά συνδικάτα, κοινωνικά κινήματα και κοινωνικές οργανώσεις στην Ευρώπη. Ήταν πανευρωπαϊκή μέρα δράσης.

Το δεύτερο γεγονός που καθιστούσε την επερώτησή μας επίκαιρη ήταν το ότι δύο μέρες πριν από την πανευρωπαϊκή μέρα αντίστασης στον τρόπο και το περιεχόμενο της διαπραγματεύσεως της Κομισιόν με την Κυβέρνηση των ΗΠΑ, αναγκάστηκε η ίδια η Κομισιόν να δώσει στη δημοσιότητα, επιτέλους, μετά από δεκατέσσερις μήνες μυστικών διαπραγματεύσεων, τις κατευθυντήριες οδηγίες διαπραγμάτευσης του Συμβουλίου προς την Κομισιόν. Άρα, η επερώτησή μας ήταν απολύτως επίκαιρη.

Η δεύτερη επισήμανση που έχω να κάνω είναι ότι προβήκαμε σ' αυτήν την ενέργεια γιατί πρόκειται για τη μεγαλύτερη συμφωνία -αν επιτευχθεί- που θα έχει υπάρξει στο σύγχρονο κόσμο. Θα αφορά το 12% του παγκόσμιου πληθυσμού, 821 εκατομμύρια ανθρώπους, το 50% της παραγωγής, το 30% του εμπορίου, το 20% των ξένων επενδύσεων. Επιπλέον, εβδομήντα πέντε χιλιάδες πολυεθνικές, είκοσι τέσσερις χιλιάδες απ' αυτές στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πενήντα χιλιάδες οκτακόσιες στις Ηνωμένες Πολιτείες, θα μπορούν να δραστηριοποιηθούν στο πλαίσιο αυτού του συμφώνου.

Αν εγκριθεί ως έχει και προχωρήσουν έτσι οι διαπραγματεύσεις, καταλαβαίνετε τι εργαλείο έχουν στα χέρια τους οι εβδομήντα πέντε χιλιάδες πολυεθνικές, όχι μόνο να καταλύουν εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα συνταγματικά κατοχυρωμένα σε εθνικά κράτη, αλλά και να μηνούν τις κυβερνήσεις.

Το προτελευταίο είναι το εξής: Απ' όσα είπε ο συνάδελφός μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Το τελευταίο είναι αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Απ' όσα είπε ο συνάδελφός μας, ο Απόστολος Αλεξόπουλος, φαίνεται ότι εκτός από το να επιβάλουν και τα συμφέροντα των πολυεθνικών στο σύγχρονο κόσμο με αυτήν τη συμφωνία -και μάλιστα με προκλητικό τρόπο- εξυπηρετούνται και γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, σχετικά με το πετρέλαιό τους το οποίο θα μπορούν πιο ελεύθερα, σχετικά με το πετρέλαιό τους το οποίο θα μπορούν πιο ελεύθερα να εισάγουν στη Γερμανία και στην Ευρωπαϊκή Ένωση -με όλες τις συνέπειες που θα έχει η ποιότητα του πετρελαίου αυτού στο κλίμα, αλλά κυρίως για να αντιμετωπίσουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Στρατούλη, ολοκληρώστε. Σας παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: ...και να διαφοροποιήσουν τις πηγές τροφοδότησης με ενέργεια της Ευρώπης και της Γερμανίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα σας παρακαλώ, κύριε Στρατούλη. Σας παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Δευτερόλεπτα μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Επιμένουμε ότι πρέπει να υπάρξει διαφάνεια, επιμένουμε ότι πρέπει να σταματήσουν οι διαπραγματεύσεις, επιμένουμε ότι πρέπει να ενημερωθούν οι λαοί της Ευρώπης και ο ελληνικός λαός κι επιμένουμε ότι δεν πρέπει να επικυρωθεί αυτή η ολέθρια συμφωνία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εγώ ευχαριστώ, αλλά πώς γίνεται ο πρώτος επερωτών να διαχειρίζεται το χρόνο του και οι τελευταίοι να μην τον διαχειρίζονται; Τέλος πάντων.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα συμφωνήσω με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Νεράντζη, ότι είναι μια πολύ καλογραμμένη επίκαιρη επερώτηση.

Τίτλος: «Ελλειμμα δημοκρατικής νομιμοποίησης, λογοδοσίας κι ενημέρωσης όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις και το περιεχόμενο της Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου ΗΠΑ - Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Άρα, κύριε Σταθάκη, όπως πολύ σωστά λέτε στη δικιά σας επερώτηση είναι μια συμφωνία ελεύθερου εμπορίου, είναι και κάτι περισσότερο. Δεν διαφωνώ. Είναι μια διατλαντική εταιρική σχέση που αφορά το εμπόριο και τις επενδύσεις. Και πλέον όλες οι εμπορικές συμφωνίες που γίνονται στον κόσμο αφορούν και τα δύο. Είναι αλληλένδετα το εμπόριο και οι επενδύσεις. Νομίζω ότι αυτή είναι μια εξέλιξη που όλοι αναγνωρίζουν σε όλες τις πολυμερείς συμφωνίες ότι είναι πλέον το πρότυπο.

Αναφέρθηκε, επίσης, πολύ σωστά το «ναυάγιο», όπως εσείς το λέτε, πολυετείς καθυστερήσεις, θα έλεγα εγώ, στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Πράγματι παρά τη συμφωνία στην Ινδονησία στον ένατο κύκλο Υπουργών, η Ινδία τελικά καθυστερεί, παρότι συμφώνησε στην Ινδονησία με τη διευκόλυνση της μείωσης των μη δεσμολογικών εμποδίων. Αυτό οδηγεί την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μια στρατηγική να προχωρήσει σε πολυμερείς και διμερείς συμφωνίες με τις μεγαλύτερες αγορές του κόσμου. Ίδανικότερο βέβαια είναι -και συμφωνούν, νομίζω, πολλά κράτη σε αυτό- να προχωρήσουμε παγκοσμίως, αλλά υπάρχουν αυτές οι καθυστερήσεις και οι διαφωνίες μεταξύ πιο αναπτυγμένων και λιγότερο αναπτυγμένων κρατών.

Προσπαθώ να απαντήσω με τη σειρά που τέθηκαν τα ερωτήματα στις δευτερολογίες, έχοντας καλύψει τις πρωτολογίες. Η συμφωνία, λοιπόν, περιλαμβάνει πολλά θέματα τα οποία θα αφορούν την Ελλάδα. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θεωρούμε ότι βοηθούνται πολύ περισσότερο από αυτήν τη συμφωνία, διότι οι μεγάλες πολυεθνικές δεν χρειάζονται στο βαθμό που χρειάζονται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις την άρση εμπορίου.

Σας θυμίζω ότι όλες οι πολυεθνικές που αναφέρθηκαν ως παραδείγματα, παράγουν στην Ευρώπη, παράγουν στις Ηνωμένες Πολιτείες, σύμφωνα με τα πρότυπα των δύο ηπείρων και δεν κερδίζουν τόσα πολλά όσο οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις προσπαθούν να εξαγάουν και ειδικά η Ελλάδα προπαθεί να βάλει την εξωστρέφεια ως βασικό πυλώνα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Άκουσα την αναφορά που κάνετε για τη NAFTA. Δεν είναι ίδιες οι συνθήκες μεταξύ των τριών χωρών που αφορούν τη NAFTA και την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ΗΠΑ. Επίσης, η Ελλάδα έχει συγκεκριμένα επιθετικά συμφέροντα, τα οποία θα σας τα επαναλάβω -επειδή είπατε ότι δεν τα είπα πριν- και τα οποία διαπραγματευόμαστε, και είναι καλά για την ελληνική οικονομία.

Μίλησα, παραδείγματος χάριν, για την αναγνώριση των Προϊόντων Ονομασίας Προέλευσης και Γεωγραφικής Ένδειξης στις Ηνωμένες Πολιτείες, για την ανάγκη απελευθέρωσης των θαλασσίων μεταφορών εντός των ΗΠΑ. Και φυσικά η ελληνική Κυβέρνηση στηρίζει την ελληνική ναυτιλία, στηρίζει και τους Έλληνες ναυτικούς. Είναι σημαντικό για την ελληνική ναυτιλία να παραμείνει ισχυρή, είναι εθνικό κεφάλαιο κι επίσης δημιουργεί θέσεις εργασίας.

Τρίτον, είναι η ανάγκη για πρόσβαση σε ανταγωνιστικές τιμές στα ενεργειακά αποθέματα των ΗΠΑ. Η ευρωπαϊκή βιομηχανία - το ξέρετε πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- αντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα ενεργειακού κόστους και οι γεωπολιτικές

εξελιξίες περιορίζουν και τις δυνατότητες που μπορεί να έχει η Ευρώπη στο μέλλον για άντληση ενεργειακών πόρων. Άρα, το ενεργειακό κεφάλαιο της διατλαντικής σχέσης είναι ιδιαίτερα κρίσιμο για όλη την Ευρώπη.

Τέταρτον -ιδιαίτερα σημαντικό- είναι το άνοιγμα της αμερικανικής αγοράς υπηρεσιών και η δημιουργία ευκαιριών για Ευρωπαίους πολίτες να δουλέψουν στην Αμερική, η κατάργηση των περιορισμών στις δημόσιες συμβάσεις στις ΗΠΑ και η δημιουργία επιπλέον ευκαιριών για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Αυτές είναι σημαντικές πρωτοβουλίες, είναι οι θέσεις, είναι οι προτεραιότητες της Ελλάδος σ' αυτήν τη διαπραγμάτευση.

Εγώ χαίρετιζω την πρωτοβουλία για την ενημέρωση της Ολομέλειας. Όπως είχα πει όταν με δικά μου πρωτοβουλία ενημέρωσα την επιτροπή, είναι πολύ σημαντικό το θέμα και πράγματι πρέπει συστηματικά να συζητάμε και καθώς εξελίσσεται η διαπραγμάτευση. Να τονίσω ότι ακόμα δεν υπάρχει κείμενο. Δεν υπάρχει ακόμα ενοποιημένο κείμενο που να δείχνει τις αρχικές θέσεις των δύο πλευρών μετά τους επτά γύρους διαπραγμάτευσης.

Ο κ. Στρατούλης είπε, «εάν ψηφιστεί ως έχει». Μα, δεν έχει. Δεν μπορεί να ψηφιστεί ως έχει, γιατί δεν υπάρχει αυτό το έχει. Αντίθετα, είναι μια ζωντανή συζήτηση και σε αυτήν την ζωντανή συζήτηση δεν βοηθάνε οι αφορισμοί. Αντίθετα, βοηθάνε οι σωστές θέσεις.

Τέθηκε το θέμα της διαφάνειας και με ρώτησε και ο κ. Ψύρας, τι έκανε η Ελληνική Προεδρία για την ενίσχυση της διαφάνειας της ΤΤΙΡ.

Πρώτον, στο τακτικό συμβούλιο Υπουργών στις Βρυξέλλες, στο οποίο είχα την τιμή να προεδρεύσω, ξεκίνησα τη συζήτηση για τον αποχαρκτηρισμό. Δεν έχει ξανασυμβεί ποτέ η Ευρωπαϊκή Ένωση να αποχαρκτηρίσει και απαίτησε κάποιους μήνες και κατά τη διάρκεια της ιταλικής Προεδρίας αποφασίστηκε ο αποχαρκτηρισμός. Έχω δώσει το κείμενο στα Πρακτικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να το διαβάσετε όσοι δεν το είχατε ήδη βρει από την ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Δεύτερον, επιδιώξαμε και άνοιξε στις Βρυξέλλες αναγνωστήριο όπου οι Ευρωβουλευτές, οι κυβερνήσεις, οι συνεργάτες τους μπορούν να κάτσουν όσες ώρες θέλουν και να διαβάσουν και τα κείμενα της αμερικανικής πλευράς.

Τρίτον -κι ήταν μεγάλη επιτυχία της Ελληνικής Προεδρίας- κατοχυρώσαμε ότι οι συμφωνίες αυτές είναι μεικτές. Αυτό σημαίνει ότι έχουν τα κράτη δικαίωμα αρνησικυρίας και τα εθνικά κοινοβούλια. Όταν, λοιπόν, έρθει η ΤΤΙΡ -αν ποτέ καταλήξει, σε πέντε χρόνια, έξι χρόνια- στο εθνικό κοινοβούλιο, τότε το εθνικό κοινοβούλιο, όπως και το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο θα έχει το δικαίωμα να εγκρίνει ή να απορρίψει αυτήν την συμφωνία.

Είπε κάποιος συνάδελφος -συγγνώμη, δεν σημείωσα το όνομα- ότι βρήκε κάποια κείμενα με αποσιωπητικά. Υπάρχουν αποσιωπητικά γιατί δεν έχουν συμφωνήσει για την παράμετρο που πρέπει να μηνι στο κάθε σημείο. Αυτό καταδεικνύει ότι ακόμα είμαστε στην αρχή της συζήτησης.

Σας παρουσίασα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αποτελέσματα της πρώτης συμφωνίας που έκανε η Ευρωπαϊκή Ένωση με την Κορέα. Πέρασαν τρία χρόνια και η Ελλάδα αύξησε τις εξαγωγές της κατά 159%. Υπάρχει μια μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που είναι το επίσημο θεσμικό όργανο, και μας λέει τι πιστεύει ότι αυτή η συμφωνία μπορεί να φέρει στην ελληνική οικονομία. Θα γίνουν και άλλες μελέτες. Καμμία μελέτη δεν έχει το θέσφατο και σίγουρα, ανάλογα με τη συμφωνία που θα επιτευχθεί, αυτά τα νούμερα μπορεί να είναι καλύτερα ή χειρότερα. Όμως για μια οικονομία σαν την ελληνική, που θέλει να εξάγει, είναι θετικό. Όταν έχουμε στόχους όπως τα ΠΟΠ, στόχο τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στόχο τις θαλάσσιες μεταφορές, αυτό είναι θετικό για την ελληνική οικονομία.

Έχουμε και κόκκινες γραμμές. Η Ευρώπη έχει κόκκινη γραμμή τα γενετικά τροποποιημένα προϊόντα. Αυτό είναι μια σημαντική ευρωπαϊκή κόκκινη γραμμή.

Έγινε μεγάλη συζήτηση για το ISDN, για τις περίφημες συμφωνίες. Στη διαπραγματευτική οδηγία που σας μοίρασα γράφει ότι ο στόχος των διατάξεων δεν θα πρέπει να προδικάζει, δηλαδή να εμποδίζει το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρα-

τών - μελών να εγκρίνουν και να εφαρμόζουν, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, τα αναγκαία μέτρα για την επιδίωξη νομικών στόχων της δημόσιας πολιτικής, όπως στον κοινωνικό τομέα, στους τομείς προστασίας του περιβάλλοντος, της ασφάλειας, της δημόσιας υγείας, της σταθερότητας του χρηματοοικονομικού τομέα και της προστασίας χωρίς διακρίσεις.

Άρα όλα αυτά που ακούστηκαν για το ISDN δεν ανταποκρίνονται σε αυτό που η Ευρώπη επιδιώκει στο ISDN. Για να δείξει και η επιτροπή την ευαισθησία της σε όλη τη συζήτηση που γίνεται, γίνεται και η δημόσια διαβούλευση. Η θέση της Ελλάδος είναι ξεκάθαρη. Βλέπω ότι και εσείς συμφωνήσατε με τον Αντιπρόεδρο της γερμανικής κυβέρνησης για το θέμα του ISDS. Αυτό είναι θετικό, δείχνει συνεννόηση.

Είναι θετικό λοιπόν -και είναι η θέση της Ελλάδος- ότι δεν μπορεί αυτή η συμφωνία να επηρεάσει τα κυριαρχικά δικαιώματα των κρατών - μελών. Αυτή είναι η κόκκινη γραμμή στο ISDS. Δεν υπάρχει κείμενο για να το σχολιάσουμε. Όταν υπάρξουν μετά τη δημόσια διαβούλευση οι πρώτες προτάσεις, είμαι σίγουρος ότι η Ολομέλεια θα τις συζητήσει.

Πάντως, σε αυτό δεν διαφωνώ. Συμφωνώ μαζί σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκομαι σε αυτήν την Αίθουσα μόνο δύομισι χρόνια, βρίσκομαι σε αυτήν τη θέση στην Κυβέρνηση δύομισι χρόνια κι έχω την τύχη να έχω απαντήσει σε πολλές επίκαιρες ερωτήσεις στο Κοινοβούλιο. Οι πιο πολλές επίκαιρες ερωτήσεις είναι του ΣΥΡΙΖΑ και έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, μία γενική άρνηση, ότι: «Είμαστε εναντίον των στρατηγικών επενδύσεων, είμαστε εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων, είμαστε εναντίον των ΣΔΙΤ, τώρα γινόμαστε κι εναντίον των εξαγωγών».

Ξέρετε, τα λεφτά, δυστυχώς, δεν φυτρώνουν στα δέντρα και κάθε οικονομία πρέπει να δουλέψει για να μπορέσει να βγει από την κρίση της και να προσφέρει ένα ποιοτικό επίπεδο πολιτών της.

Μας λέτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι διαπραγματεύσεις πάσχουν από δημοκρατική νομιμοποίηση. Η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία εγκρίθηκε δημοκρατικά, καθορίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι αυτή που διαπραγματεύεται και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει πάρει ψήφο εμπιστοσύνης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, άρα έχει δημοκρατική νομιμοποίηση.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα φύγουμε από τον διάλογο, δεν θα φύγουμε από τη διαπραγμάτευση. Αντίθετα, τον τελευταίο καιρό μιλάτε για την ανάγκη για πιο πολλή διαπραγμάτευση, ότι εσείς θα διαπραγματευτείτε το χρέος, ότι εσείς θα σβήσετε το χρέος. Άρα, είστε υπέρ της διαπραγμάτευσης. Εδώ γιατί είστε εναντίον της διαπραγμάτευσης;

Το να θέσετε θέσεις, απόψεις, το να πείτε ότι η Ελλάδα αντί να κοιτάξει αυτό το σημείο, πρέπει να κοιτάξει αυτό, να προτείνουμε στο επόμενο συμβούλιο κάτι άλλο, αυτό θα ήταν ουσιαστικός και πολύ γόνιμος διάλογος και θα ήταν μεγάλη μου χαρά να συμμετάσχω σε αυτόν. Όμως, να λέμε «μην διαπραγματευτείτε, φύγετε»; Δηλαδή να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Αυτήν τη στιγμή η διαπραγμάτευση γίνεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ελλάδα δεν μπορεί μονομερώς να φύγει. Η μόνη λύση για την Ελλάδα να φύγει μονομερώς από τη διαπραγμάτευση είναι να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν τελικά αυτό θέλετε να συζητήσουμε, πείτε το να το συζητήσουμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχετε συμβούλους που σας τα λένε αυτά; Γιατί είναι φοβερό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Έχω την εντύπωση ότι κάποιος με διακόπτει, κύριε Πρόεδρε. Δεν ξέρω πώς.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω κάτι που έχω πει κι άλλες φορές, ότι το μέλλον ανήκει σε αυτούς που το προετοιμάζουν και τα προηγούμενα χρόνια ήμασταν σε δύσκολη κατάσταση γιατί τα αμέσως προηγούμενα χρόνια δεν είχαμε λάβει τα μέτρα μας, δεν είχαμε νοιαστεί για να προσελκύσουμε επενδύσεις και να ανοίξουμε αγορές, δεν είχαμε νοιαστεί όσο έπρεπε για την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας, αλλά τονίσαμε την κατανάλωση.

Θα πρέπει, λοιπόν, να φροντίσουμε να μάθουμε από αυτά τα λάθη του παρελθόντος και να μην τα επαναλάβουμε, παρασυρμένοι από κραυγές, κινδυνολογία και λαϊκισμό. Μπορούμε το επι-

τυχημένο παράδειγμα των ελληνικών επιχειρήσεων που αύξησαν τις εξαγωγές στην Κορέα να το επαναλάβουμε και σε άλλες αγορές. Ο ρόλος της Κυβέρνησης είναι να ανοίγει αγορές με εμπορικές συμφωνίες.

Επίσης, κλείνοντας να πω -επειδή δεν έχει ακουστεί στην Αίθουσα- ότι σύμφωνα με την τελευταία έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας, το καλύτερο συγκριτικό σημείο πλέον της ελληνικής οικονομίας είναι η προετοιμασία μας για εξαγωγές, οι θεσμοί μας για εξαγωγές που μας κάνουν σαραντακοστή όγδοη χώρα στον κόσμο. Ας το εκμεταλλευτούμε. Θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εντυπωσιακή ήταν κατ' αρχάς η τοποθέτηση του καλού συναδέλφου και εγκριτικού νομικού, του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, τον οποίο προσωπικά και εκτιμώ και τιμώ.

Πραγματικά, σήμερα πείστηκα από την τοποθέτηση ότι η Νέα Δημοκρατία, που πραγματικά πρέπει να αναγνωρίσει κάποιος ότι έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο, γιατί ήταν όραμά της το 1980-1981 να μπει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει μετακινηθεί πολιτικά και ιδεολογικά από εκείνη τη Νέα Δημοκρατία που πίστευε στο μεσαίο χώρο, στα μεσαία στρώματα, υποστήριζε απόψεις κοινωνικού φιλελευθερισμού και όχι αυτού του άκρατου, εξαχρεωμένου καπιταλισμού και νεοφιλελευθερισμού. Περί αυτού πρόκειται.

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά, όταν απευθύνεστε στη Βουλή -είστε και νέος πολιτικός- πρέπει πραγματικά να απαντάτε με συγκεκριμένο σεμνό τρόπο και να μην παραποιείτε αυτά που λέει οποιοδήποτε κόμμα και κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Είδατε μέσα στο κείμενο αυτό ή στις τοποθετήσεις των Βουλευτών καμμία θέση που να λέει να φύγουμε από την Ευρώπη; Πώς θα χαρακτηρίζατε μία τέτοια παραποίηση; Πώς θα τη χαρακτηρίζατε; Ειπώθηκε κάτι τέτοιο; Για άλλα πράγματα μιλάμε. Αν δεν δικαιούμεθα και είναι παράλογο και παράταιρο να ζητάμε ενημέρωση, να μας το πείτε, να καταργήσουμε και το Κοινοβούλιο και να κατευθυνθούμε σε αυτήν την αυταρχική πολιτική στην οποία έχετε βυθιστεί, χωρίς αντίλογο.

Αν το θέλετε, να μας το πείτε και αυτό, για να ξέρουμε πού πάμε.

Τι ζητήσαμε; Να μάθουμε και να πληροφορηθούμε ως ελληνικό Κοινοβούλιο, υποχρέωση την οποία είχατε και κατά την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να έρθετε και να μας πείτε. Δεν το κάνατε ποτέ εσείς οι «πολύ δημοκράτες». Αναλάβατε την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν ήρθατε στη Βουλή να πείτε προς τον ελληνικό λαό και στο Κοινοβούλιο και στα κόμματα ότι «κύριοι, αυτή είναι η ατζέντα την οποία εμείς θα βάλουμε στο τραπέζι», ώστε να ξέρουμε για τι πράγματα διαπραγματεύεστε. Και αυτό είναι παράλογο; Μας ακούει ο ελληνικός λαός τουλάχιστον.

Μας είπατε και κάτι άλλο, ότι με όλα αυτά θα σωθεί η Ελλάδα, θα έρθει η πρόοδος, η ευημερία, η άνθηση, η ακτινοβολία του ελληνικού λαού. Άρα, να αλαλάζουμε όλοι μαζί: «Πότε θα επιτευχθεί αυτή η συμφωνία;». Έλεος!

Μας είπατε για τη ναυτιλία. Μπορείτε να μας πείτε, κύριε Υπουργέ, σε μια άλλη στιγμή -δεν θέλω να σας προκαταλάβω από αυτούς που εργάζονται στα πλοία των Ελλήνων πατριωτών εφοπλιστών πόσοι τοις εκατό είναι Έλληνες, για να μην κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό επιτέλους σε αυτόν τον χώρο και να λέμε ωραία λόγια;

Λέτε πράγματα σαν να μη συμβαίνει τίποτα σε αυτήν τη χώρα. Για ποια παραγωγικότητα, κύριε, μιλάτε; Για ποια παραγωγικότητα, όταν το τραπεζικό σύστημα αυτήν τη στιγμή με αυτή την κρίση παρουσιάζει 1 δισεκατομμύριο κέρδη και δεν τολμήσατε να τους πείτε να μειώσουν τα επιτόκια τουλάχιστον; Κερδίζουν πάνω από το μέσο όρο, 3%, αυτοί οι κύριοι που οδήγησαν την χώρα στην καταστροφή και τους χαϊδεύετε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Και καλώς έκαναν οι κυβερνήσεις και τους έδωσαν εγγυήσεις, αλλά υπό έναν όρο: Μας έλεγαν σε όλους τους Βουλευτές -

ήμου Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ- που μας καλούσαν να ψηφίσουμε, ότι ένα μέρος των χρημάτων θα πάει στην πραγματική οικονομία. Πόσα πήγαν; Μπορείτε να μας πείτε; Τους δώσατε 140 δισεκατομμύρια εγγυήσεων, την ανακεφαλαίωση. Σήμερα παρουσιάζουν κέρδη. Από πού θα στηριχθεί αυτή η παραγωγικότητα, για να γίνει η χώρα εξαγωγική, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Για την επερώτηση μιλήστε. Είστε έμπειρος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είναι, λοιπόν, μια πραγματικότητα την οποία δεν μπορούμε να αποφύγουμε. Γι' αυτό αναφερόμαστε με έμφαση και ένταση πάνω σε αυτά τα ζητήματα.

Και μη λέμε ωραία λόγια στον κόσμο. Υπάρχει απειλή. Δεν το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Μας λέτε ότι τώρα συμφωνούμε με τον Αντιπρόεδρο της γερμανικής κυβέρνησης. Το λέει και ο Αντιπρόεδρος της γερμανικής κυβέρνησης. Συριζαίος είναι και αυτός; Την ίδια αγωνία εκφράζει. Επιστολές στέλνει και λέει ότι αυτά που γίνονται είναι απαράδεκτα. Το λένε και άλλοι άνθρωποι. Θα δείτε ότι προσεχώς θα υπάρξουν άνθρωποι και από τα συντηρητικά κόμματα, άνθρωποι που πιστεύουν στην Ευρώπη και στο κοινωνικό κράτος και στις κοινωνικές αξίες και στο κοινωνικό κεκτημένο, γιατί θεωρούν ότι θα είναι καταστροφικό να αποθεοποιηθούν όλα αυτά από την πίεση που θα υποστεί ο σκληρός θεσμικός πυρήνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την καθιέρωση τέτοιων θεσμών. Διότι, όπως ξέρετε καλύτερα από εμένα, στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν υπάρχει καμμία προστασία και αναγνώριση του Διεθνούς Δικαίου σε ό,τι αφορά τα εργασιακά δικαιώματα.

Πώς, λοιπόν, θα εφαρμοστούν; Πώς θα προστατευτούμε; Με ποια παραγωγική βάση η χώρα θα σηκώσει αυτόν τον ανταγωνισμό, όπου μας οδηγείτε, για να ανταγωνιστούμε ως Ευρώπη την Κίνα και την Ινδία;

Φοβούμαι -και το επαναλαμβάνω- ότι θα ζήσουμε τον εφιάλτη του να βρεθεί η Ευρώπη και οι εργαζόμενοι, οι λαοί της Ευρώπης, χωρίς κανένα κοινωνικό κεκτημένο που θα υπερασπίζεται την αξία και την αυταξία του εργασιακού, του κοινωνικού και του νομικού πολιτισμού. Θα ζήσουμε πραγματικά ένα τέτοιο κοινωνικό μοντέλο. Θα το επαναλάβω για να καταλάβει ο ελληνικός λαός. Εκεί οδηγούμεθα. Αυτά ζει ο ελληνικός λαός. Ακόμα και τα 580 ευρώ, που έχετε θεσπίσει ως κατώτατο μισθό, δεν ισχύουν. Σήμερα πηγαίνουν οι άνθρωποι και τους επιβάλλουν να δουλέψουν με 200 και 300 ευρώ. Εκεί οδηγούμε την ελληνική κοινωνία, εάν δεν υπάρξει αντίσταση και από την ελληνική Κυβέρνηση.

Στο κάτω κάτω είστε μία Κυβέρνηση η οποία, όπως μας λέγατε, πιστεύατε σε αυτές τις ευρωπαϊκές αξίες. Αυτές οι ευρωπαϊκές αξίες, κύριε Πρόεδρε, κατεδαφίζονται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τριτολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, για να απαντήσω στο ιδεολογικό σας ερώτημα, να πω ότι η Νέα Δημοκρατία παραμένει το κόμμα του μεσαίου χώρου, είναι το κόμμα του κοινωνικού φιλελευθερισμού. Δεν είμαστε ένα νεοφιλελεύθερο κόμμα.

Ως προς την ερώτηση που θέσατε, κύριε συνάδελφε, δεν προσπάθησα να παραποιήσω τα λόγια σας. Έθεσα μια λογική απορία. Στον τίτλο της επερώτησης λέτε για «την ανάγκη άμεσης διακοπής των συνομιλιών». Και ρωτώ το εξής. Οι διαπραγματεύσεις γίνονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ελλάδα, λοιπόν, βάσει της επερώτησής σας, έχει δύο επιλογές. Η μία είναι να μη συμμετέχουμε και να συνεχίσουν οι υπόλοιποι να διαπραγματεύονται και να καταλήξουν και εμείς να μην ξέρουμε τι γίνεται, να είμαστε απ' έξω ή να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ποιος το λέει αυτό;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό είναι η διακοπή των συνομιλιών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, μην διακόπτετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Έχετε δικαίωμα στην τριτολογία σας να μου εξηγήσετε πώς η ελληνική Κυβέρνηση, σύμφωνα με το δικό σας τρόπο σκέψης -επειδή σας ενδιαφέρουν οι διαπραγματεύσεις- μπορεί να διακόψει αυτήν τη συνάντηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ζητήσαμε να μας ενημερώσετε, έχουμε το δικαίωμα να το ζητάμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Κουρουμπλή, κι εσείς διακόπτετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ως προς την ενημέρωση κατ' αρχάς να διορθώσω κάτι που είπατε πριν. Κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας, με δική μας πρωτοβουλία, ενημερώσαμε τη Βουλή, την αρμόδια επιτροπή, την 11^η Μαρτίου, για τη συμφωνία ΤΤΙΡ. Και ενημέρωσα και την Ολομέλεια όταν μου τέθηκε επίκαιρη ερώτηση. Ακόμα, βέβαια, ήμασταν στους πολύ αρχικούς κύκλους της διαπραγμάτευσης, πολύ πιο πίσω απ' ό,τι είμαστε σήμερα. Είχα πει τότε στην επιτροπή ότι είμαι διαρκώς στη διάθεση της επιτροπής για όσο συστηματική ενημέρωση θέλετε για το ΤΤΙΡ και αυτό υπάρχει στα Πρακτικά.

Επίσης, δεν είπα ποτέ ότι από αυτή τη συμφωνία θα σωθεί η Ελλάδα. Πιστεύω, όμως, ότι με τις επενδύσεις, με τις εξαγωγές, με τον τουρισμό, με τη ναυτιλία, δημιουργούμε ένα πλέγμα το οποίο αυξάνει την παραγωγή στη χώρα μας και αυτός είναι ο τρόπος για να βγει η ελληνική οικονομία από την κρίση.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι σχέση έχει αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Αυτή η συμφωνία, λοιπόν, είναι ένα πετραδάκι στην προσπάθεια ανάπτυξης νέων αγορών για τη χώρα μας, γιατί αυτό θα επιτρέψει σε μια χώρα σαν τη δικιά μας, η οποία έχει μικρές εταιρείες κατά κανόνα. Ξέρετε ότι οι ελληνικές εταιρείες είναι από τις μικρότερες στην Ευρώπη και άρα χρειάζονται περαιτέρω ενίσχυση για να μπορούν να βγουν στο εξωτερικό.

Όσον αφορά στο θέμα της διαφάνειας, νομίζω ότι το γεγονός πως η Ευρωπαϊκή Ένωση αποχαράκτησε τα κείμενα, κατέστρεψε όλους αυτούς τους μύθους περί μυστικών πρωτοκόλλων. Διαβάσατε τα κείμενα και καμμία ερώτηση δεν μου κάνατε πάνω στο κείμενο λέγοντας ότι κάτι σας φάνηκε περίεργο.

Εδώ υπάρχει μία συζήτηση μεταξύ μιας πραγματικότητας και μιας μυθολογίας. Και δυστυχώς, όπως γίνεται καμμία φορά σε αυτήν την Αίθουσα, είναι δύο παράλληλοι διάλογοι. Όλοι είναι με έτοιμες τις ομιλίες τους, με τα ερωτήματα, πριν να έχουν ακούσει τον προηγούμενο ομιλητή.

Τέλος, για να κλείσω, ως προς το θέμα του ISDS, ο σεβασμός και η απόλυτη προστασία των κυριαρχικών δικαιωμάτων των κρατών-μελών είναι αυτό που ζήτησαν τα κράτη-μέλη στη διαπραγματευτική οδηγία, στο άρθρο 23. Παραμένει η θέση του Συμβουλίου των Υπουργών. Άρα, όλα αυτά τα σενάρια τα οποία ακούστηκαν σε αυτήν την Αίθουσα δεν είναι η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διαπραγμάτευση. Είναι μία διαπραγμάτευση που θα κρατήσει χρόνια κι όταν καταλήξουμε, χάριν στη προσπάθεια της Ελληνικής Προεδρίας, θα μπορέσουμε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευτυχώς δεν θα είστε εσείς που θα καταλήξετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Κυρία Κωνσταντοπούλου, ξέρω ότι σας αρέσει να διακόπτετε συστηματικά. Θα προτιμούσα να μην το κάνετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα είναι άλλη η κυβέρνηση, που

θα καταλήξει αλλιώς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Θα προτιμούσα να μην διακόπτετε, να μην το κάνουμε για τα κανάλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώσατε, κύριε Υφυπουργέ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της επίκαιρης επερώτησης...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε. Εδώ δεν είστε Αβδούλ Χαμίτ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τι θέλετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Έχω δικαίωμα για τριτολογία ή δεν έχω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε και ζητήστε την.

Να μη φωνάζετε. Και σας παρακαλώ ειδοποιείστε τον κ. Δραγασάκη να κατέβει στην Αίθουσα. Να κατέβει ο ίδιος. Διότι εγώ, κύριε Κουρουμπλή, για να εξυπηρετήσω...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Έχω εκ του Κανονισμού δικαίωμα να μιλήσω ή δεν έχω; Αν δεν το έχω, να σας ζητήσω συγγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας είπα ότι έχετε. Σας λέω όμως ότι, για να εξυπηρετήσω το συνάδελφό σας, παρμένα εδώ μέχρι τις 22.30.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι να εξυπηρετήσετε; Τι λέτε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ωραία. Να κατέβει ο κ. Δραγασάκης.

Κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο για την τριτολογία σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, εμείς καταθέσαμε αυτήν την πολύ επίκαιρη επερώτηση, γιατί θεωρούμε ότι είναι δικαίωμα του ελληνικού λαού να έχει συνεχή ενημέρωση για ένα τόσο κρίσιμο θέμα. Ανεξαρτήτως του ποια είναι η άποψή μας, έχετε υποχρέωση να μας ενημερώνετε τακτικά γιατί είναι ένα γιγαντιαίο ζήτημα.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι κρατώ τη δέσμευσή σας -και το ότι το στηρίζετε- για το ότι η συμφωνία είναι μεικτή και άρα θα έρθει προς έγκριση στα εθνικά κοινοβούλια. Είναι ένα ζήτημα -αν θέλετε- μέσα σε όλη αυτήν την κουβέντα που κάναμε που μπορεί να μας βρει σε κοινό τόπο.

Εγώ το χαίρετιζω. Δεν είμαι μικρόψυχος για να μην το θεωρήσω θετικό. Θεωρώ ότι θα είναι σημαντικό. Διότι είναι μια τέτοια συμφωνία, που πρέπει να κριθεί από τα εθνικά κοινοβούλια. Από εκεί και πέρα ό,τι αποφασίσουν οι λαοί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 2/2/10-10-2014 επίκαιρης επερώτησης Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ.

Δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.16' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τρίτη 4 Νοεμβρίου 2014 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.